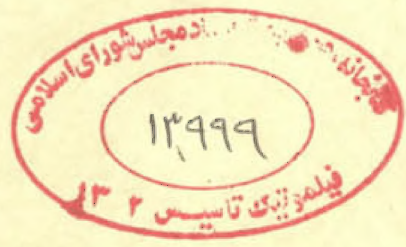

۷۱۳۱۶

بازدید شد
۱۳۸۲

۷۸۱۱۱
۵۱۸۵۷

شماره ثبت کتاب

موضوع ۷۸۱۱۱

مؤلف ۷۸۱۱۱

کتابخانه مجلس شورای ملی

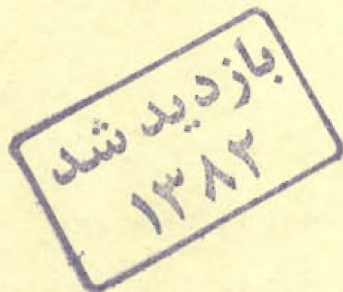
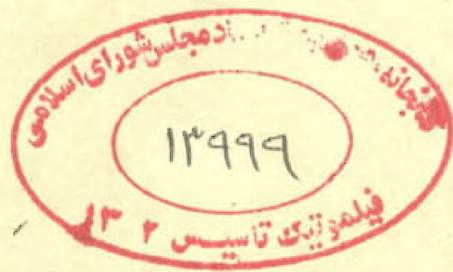
کتابخانه مجلس شورای ملی

۷۸۱۱۱

۳۶۶۷

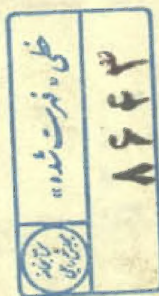
خطی - فهرست شده

۷۱۲۱۸

۹۲۷۸-ن

کتابخانه مجلس شورای ملی	شماره ثبت کتاب	۵۷۱۵
کتاب: خدایان و اله‌ها (مجموعه ۱)	موضوع	۱۲۱۷۵
مؤلف	شماره قفسه	۸۶۴۳

هر که او هرگز نک یار خوش نیست ^{فرد} عشق او جز رنگ و بوی پیش نیست
 تو مگو مار ابران در بار نیست ^{فرد} با که بیان کارها دشوار نیست
 من از تو هیچ مراد دیگر نمیخواهم ^{فرد} همین قدر بکنی که خودم جدا نکنی
 او هدی شصت سال سختی دید ^{فرد} تابشی روی نیک بختی دید
 تا بچاروب لائرونی راه ^{فرد} نرسی در سبزی الاله
 گویند عنان خود چه تابانی ^{رباعی} کم شو چو کم شوی بیابانی
 این نکته نمودن ناصوابم ^{فرد} چون کم شوم آنکه چه بایم
 هیچ کس را ناکردد او فنا ^{فرد} نیست ره در بارگاه کبریا
 که بر سر کوی عشق ماکشته شوی ^{فرد} شکرانه بده که خون بهای تو منم
 من شوم عریان ز تن او از خیال ^{فرد} تا خرامم در نهایات الوصال
 هر آنکو غافل از روی یکدمانست ^{فرد} دران دم کافرت اما نهانست
 اگر آن عافلی پیوسته بودی ^{فرد} در اسلام بروی بسته بودی
 پیش من نشست دو تاد طلب یکنایی ^{فرد} با وجودی بشری راه بیکنایی نیست
 گفت با من که عداد وله حقیقت ^{فرد} هیچ مایه بتر از بدیهه و مایه نیست

در کتب معتبره است
 در علم و ادب و اخلاق و اصول
 و حکم و احکام و فروع و فروع
 و در علم و ادب و اخلاق و اصول

شماره ۱۱
 کتابخانه باقر قزوینی

بازرسی شد
 ۳۶ - ۳۷

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين والعاقبة للمتقين والصلوة والسلام على سوله
محمد وآله وصحبه اجمعين بدان ارشدك الله تعالى ابتداء معامله
این بزرگواران بذكر قلب و طریق آنست که طالب باید که
چشم بسته در زبان خود به بکام بحسبانند و بجمع همت
متوجه قلب صنوبری که در پهلوی و اقصی کرد که درین
قلب صنوبری آشیانه قلب حقیقی است که از عالم امر است
و انرا حقیق جامع نیز گویند و از لفظ مبارک الله جل شانہ ذات بیجو
خواهند و هیچ صفت بآن ملاحظه نمی نماید تا از ذروة ذات
بخصیض صفت فرود نیاید و چندان بذكر مد اومت نماید صفت لازم دل
چنانکه بفر صفت با صر محذیه اگر تکلف ذکر و حضور را از دل دور کند
دور نشود حرکت باشد یا نباشد ضرورت نیست و نور این لطیفه اوزر است
و زیر قدم حضرت آدم است علی نبیا و علیہ الصلوٰة والسلام و بعد ازین محل
ذکر لطیفه روحست که زیر پیمان راست است و نور او کمر خست
و زیر قدم حضرت ابراهیم علیہ السلام است و بعد ازین لطیفه کمر است

در عشره اوند از زیر پیران است
پیران از ریح از در و خلی بها

لطائف

و نورش نفید است زیر قدم موسی علیہ السلام است بجانب چپ بر ارباب و اقصی
بعد ازین لطیفه خفی است بر ابرو و اقصی و نورش پناه زیر قدم حضرت
عیسی السلام است و بعد لطیفه اخفی که در سینه و اقصی و نورش
بشر زیر قدم حضرت خاتم الرسل است صلی الله علیه و علی جمیع الانبیاء و الملک
اجمعین هر یک ازین لطیفه را افتاد و بقا است فناء لطیفه قلب محصور بجای
فعل و بقا آن بآن و فناء لطیفه روحست تجلیات صفات و بقا
آن بآن و فناء لطیفه بنر شیون و اعتبارات و بقا آن بآن و فناء
لطیفه اخفی صفات سلبیه تنزهیه و بقا آن بآن و فناء لطیفه
اخفی تجلی ذات عز شانہ حصول انجامد تا مدتها عروج کیر لطایف
عالم امر است بعد معامله کیر لطائف پنجگانه عالم خلقت که نفس
و عناصر اربع باشند محل نفس حواس باطنه و دفاع است و نور نفس
جسد نیز که پندارم که نور بی کیف باشد و مظهر عناصر اربعه تمام
بدانست باید که چشم بسته از سر تا قدم بتوجه تمام تصور اسلم
کند محذیه که هر مود اگر گرد بی تکلف و قصد جاری باشد علم بارگاه اوست
ضرورت نیست و فناء جسدی و فناء فی الشیخ که عبارت از تجلی خلاق

عقل و قلب و نفس و حواس
کلیه و کلیه و کلیه و کلیه

یکفیت ذکر الله و ذکر

مطلب نفی و اثبات

نمونه این ذکر است و بعد از آن نفی و اثبات کند یعنی کلمه طیبه لا اله الا الله
و طریقی آنست که زبان را بکام بحسیانه و نفی را در زیر ناف حبس
کند و کلمه لا را از ناف بکشد و بفرق سر رساند و اله را از فرق
بکشف راست آورد الا اله را از کتف راست بر دل صنوبری
که در پهلو چپ واقعست بیارد و نقش آن مجموع بصورت لای معلوم
می شود و این کلمات را در جای بجای برون باید که بخمال باشد بی حرکت
اعضا و نفس در زیر ناف بند باشد در هر نفسی طاق کوبه این ذکر را
و قوف عده دی باشد چون نفس تنگی کند بگذارد و بار حبس کند
بطریق سابق ذکر باشد غم و غم و معنی کلمه طیبه چهار قسم ملاحظه
نمایه اول آنکه نفی سازد باطله را و اثبات سازد حق را یعنی نیست
هیچ معبود جز ذات حق دوم آنکه نفی سازد ممکنات را اثبات
سازد واجب الوجود را یعنی هیچ موجود ممکن نیست مگر واجب
الوجود سیم آنکه نفی سازد ممکن و واجب را اثبات کند او را
در مرتبه اطلاق یعنی نیست هیچ معبود و وجود غیب و نهاده
مگر وجود مطلق و ابشارت اثبات بخود نماید چهارم آنکه

هر شیئی نفی کند اثبات سازد و همان شیئی را یعنی نیست هیچ موجود مگر حق
مطلق و نتیجه این ذکر کشود دیده بصیرت و کشف کونی و فناء
فی الرسول که کنایت از تخلق با خلاق عظیمه آنجا است
و بعد از این مراقبه پردارد درین مراقبه سلسله عالم چهارده
اول چشم بسته از خود تصور نماید که الله معی شاهدی حاضر فلان
و ازین مراقبه کشف قبور و فانی آنه حصول می آید دوم آنکه
تصور نفی خود نماید و موجود حق را در اندر و سمع و بصر و دیگر
صفات اصفاف حق داند ازین مراقبه کشف حقایق و ولایت
صغرا که عبارت از ولایت اولیا است حصول می انجامد مراقبه
سیم درین مراقبه تصور اسمی از اسماء الهی من جمله نمود و نه نام
کند که مناسب بسالک اشسته باشد و ازینجا شرب خود معلوم
نماید و ازین مراقبه ولایت کبرا که ولایت انبیا است میشود
مراقبه چهارم درین مراقبه چشم بسته تصور معنی این آیه
کند و فی انفسکم افلا تبصرون ازین مراقبه ولایت علیها حسب
سالک میشود و آن ولایت ملائکه عظام است باید دانست

که ولایت صفی تعلق بظلال اسماء واجبی که در حقیقه اصول
اصول لطائف خمسین ولایت کبری تعلق با اسماء واجبی که تفصیل
اسم الظاهر اند دارد و فی هذا الولاية حصول الفناء الاثم
والبقاء الاثم وزوال العین والانشراح الصدر والاسلام الحقیقه
وما یناسبها وولایت علیا تعلق با اسماء واجبی که تفصیل اسم
الباطن اند دارد والذی فی هذه الولاية اولی بالاستتار ورتبه
ازینجا منوط است بکثره صلوات و بعد ازین مقامات کماله
نبوت اند دانست که ووصول بذات مقدسه وکشف
مقطعات قرانی وکثرت نماز نفل و طول قراءت و بعد طال
اولو العزم اللام بعد طالاه قیومیت و بعد حقیقه خلقت و بعد محبت
صرفه و پس محبت مترجمه بعد محبت خالصه من بعد لا یغتر پس
حقیقه کعبه ربانی بحقیقه قرانی حقیقه صلوات من بعد
مقام معبودیت صرفه لا یبیل الیه للقیوم ومن ضمنه واعلم
ان التحقق والترقی فی کماله الرساله وما بعدها منوط بالمحبه
والتبعیه بخاتم الرسل صلی الله علیه وسلم قال الله سبحانه قل ان کنتم
تحبون الله فاتبعونی بحکم الله وهو یقول الحق ویهدی السبل هر که اتبعیت او پیشتر عارف
اند حقایق پیشتر والسلام علی من اتبع الهدی تمت الرساله النبیخ السیف الاله
برهنه
قد کلمه

معلوم اولاً که طریق نقشبیه که حقایق او چدر دوام نفی خواطر و دوا
دگر قلی و دوام مراقبه در و بولدی بر برینه معین و قوت در مراقبه
اسسه حق تعالی که جمیع ذرات کائناته اهدا مطلق اوله و غنی کوکدن
بر خطه کیدر مکرر و بولدی یک نهایی انجی حضوره ایر مکرر
بیت تراک بند بس از هر دو عالم رجات بر نیاید خدام
اما بوطریق مجموع اصولی بواو ای کلمه مندرجدر نفی وجود
و بزل موجود بک صورت و عمل بفرمت هوشم
نظر بر قدم سفرد و وطن خلوت در انجمن احتراز عن الله
اقتدایست ذکر مدام توجه تام در بطریق وصول بوصول
حصوله کور و اما بوطریق شرط بر معاد که دل چانده محبت
مولادر پس بر کوکل که انده در و طلب رز و ظهور ایستد انی بویک
نفت بیکه کردد و لیل نه اراد یادینه سعی و همت ایتم کردد
زیرا اوجب از لیدر که مرآت دله منعکس ولیدر الیکچو اول
کوکل ارادت و محبت و شوق تمثیلدر پس مرید مولانا بولمان کسه
مراد اولش ولیدر نه یکم حق تعالی بجهتم و بجهت بیور مسیله کند
محبتی کند و به محبت برین اصلی اولدین طیور مشدر

اما بطریق نقشبندی به نیل بغیا نر ظاهره خلق ایل اختلاط اید و
خدمتده اولور لر و باطنده اجتنی حضرت حق بولور کند و لر ن کثرت
ایچره کیز لر و کوکلدن وحدت یولنی این لر لر بد نلر ک خلقه و کوکلرین
حقه تسلیم اید لر لر بوز سم و راه ایله مخفیجه حقه طوغری کید لر لر
طشردن بیگانه ایچریدن همنانه اولور بدن اغیار ایله کوکل یار ایل
قولا قصد ایله کوکل خدا ایل کوز رقبیده کوکل حبسیده لسان گفتار ایل
کوکل دلدار ایل الی صنعتده کوکل حضرتده ایاق نمده کوکل کرامتده
بدن یوس ایل نام کوکل دوست ایل قائم بدن راحله مکانده کوکل
سیاحتده جولانده بدن اسباب ایل غوغاده کوکل مطلق اسن مولاده بولور

بیست

کرمی خواهی که کرد سر بلند در طریق نقشبندی نقش بند
قسمه نون و قلدر او قامت ابرو که دل همیشه اولد لبرله اولد روبر
نشان و صلیق بولش هرا رکشنده چوسر و فاخته بلز فغان ایدر کوکو
هنر ارشکر که هجران غمندن از ادر کوکل که عشق ایل در همنشین همزانو
کوکل کوزنده ابراع و یقین برابر اولور که طوب عالم اولور باغ دله مثل کدو
بری دیش نیچدر حال قلبک ایچن فراق یار ایل مجنون دیش نه سوزد بو
یکانه غم بوجد الق که دانه یلی ایل بن اولیم که ملزم بو بنییم یا او
سوزده ایتمه امید شفا دیدنگ حبیبی انت طبعی فیکف لا احو

وله ایضا

بر صوفی صفت صفایز درز یرقیاب کبریا یز
بوارض و سمایه صفایز کیم بز جوهر عالم غما یز
چون جام الست مستی بز خوش پس طالب شاهد بقایز
ازاده و فارغز جهاندن بو جسم ایله کچه مبتلا یز
وارلقدر اهل عقل و دانه بز طالب فقر ایله فنا یز
بز حضرت حقه بک یقینز اندن بزی صامنه که جد ایز
تن پرده سی رفع اولانده حقی سیره ایله که بز نه مهلقایز
عشق اودینه یاندی هیه فتر نطق بیان طولدی و جان طرب اولدی حقایق عیان
قطر بحر اولدی جمع اولان آیر اولدی رفع نورینی خوش بولدی شمع کندی اوزن دغان
بو نفحات بخور جانراه ویردی سرور جمله همان طولدی نور خود ایل بحر نهان
خواجیه در آییندن نوبیه نطق اوکدن آینه یوق ندن مرغ ایله سولر لسان
جامه ویرجانی ال حیرته و ارعشقه طای بی دل و بی خوش حال ریج عین زیان
فقر قنای بولان عشق و مندن طوای حسنه حیران اولان حی اولور او حکوان
عشق که بی کیف و کم جمله به دیر بشن و کم سولیه عقل و حکم حقی اولور و جهان

وله ایضا

حق سکر

طشیر میل ایتمه دل سنده دلبری
دوست از سر دست او درم سنده ایتمه
حسن فانی الله صامه عشق فانی فانیه
جانبه ای جانان طو شود دل کوزل افکاره
سن که ای دلدار اسعسین او دلاره مدام
نقش پرده دلبرانه در جهان دلبری
خاموش حق کوکل احوال انظاره

ایچ کل سنده بول اولیا غار دلبری
برک واری جسمی قوی جان دلبرانه
بویکی زهر کج اندن ایچ او باقی کوثری
ایکی عالمه نبری اول و لکه سسند نبری
آرم بن جسم و جانی خانمانی سکر
برده رفیع ایله کبریت حسن روی دلبری
سری افشا ایتمه اسکرین سلا بوسر

ذکر قدرت و ائمه باده
باش خالی همین ز افکار جهان
فکرهای ناسازی نفس بد
فکرهای فاسد در الغرور
سختی کشتی ز افکار جهان

ارزویت حضرت آن شاه باده
تا که فکر تو خدا ماند همت
روی جانیه همچو کثر دم و غله
میکند جانیه از بزم دوست دور
پیش روی این ز اسرار نهان

کوکل عشقده ناپه ادرای دوست
سنی کوکب سود ادرای دوست

عدو بلز بو معنای که دایم

جبالک از وایلمه قواشیا
ایکلیک برده سی رفع اولدی لاله
چو کلر خاطره پروای اغیار
اگر چه رتبه عقل اولدی عالی
جهان لذت لیلین بولم چو حلوا
شونک سیر ایدر عالمه ای جان
چو سنسن اول و آخر سر و هرول

الا عشق بی پروا که سنسن مقصد اقصیا
عجب حسن ایچره نیلین عجب معز و نغیا
جبالک صفی هدم نه وصف ایله که بولم
سنگ ذلت که دایم در عیله قاعده
مضارع ماضی و حالین فخر تقصیل ایچ
جهانده حسن کا حیران که سنسن حلقه جان
اوجان که لثوه مائلدر دو کمر ذوق مائلدر

دل عاشق کما موی درای دوست
جهان پر شور و پر غوغا درای دوست
دو عالمه ن کوکل یکتا درای دوست
کوکل شوریده و شنیده ادرای دوست
مقام عشق هم اعلا درای دوست
ولی عشق می احلا درای دوست
که چشم عشق ایله بینا درای دوست
بو حق هیچ و ناپید ادرای دوست
چو سنسن احسن الحسنی هم اولدر عائق نیندا
عجب ماه دلار این زهی کجای بی همتا
قود زرات ایدر هم که امتا و صدقنا
کمرسان کمرها پیدر اگر اعلا اگر ادنا
شبه لطف انبیا السین دیکدر عرق و وفا
زهی محسن زهی حسنا زهی هر جهان ارا
سکا حق که واصلدر نه حاجت قصه فدا

فوت اوه غایبی
عجب عاری عجب
عجب عجب عجب
عجب عجب عجب

بسم الله الرحمن الرحيم
يا سيّد السادات جسّد قلمك
والله يا خير الخلاق ان لي
فوق جايك انتي بك مغرم
انت الذي لولاك ما خلق اهل
انت الذي من نور البدر انشا
انت الذي لما فوئت الى السرا
انت الذي ناداك ربك مرصفا
انت الذي فيما سالت شفاعة
انت الذي بك قد توسل آدم
وبك الخليل دعا فادب نار
ودعا النبي ليطهر منس
وبك للشيخ اتى بشير اخبر
وكذاك موسى لم ينزل من سد
والانبياء وكل خلق في الوري

اجوا رضاك واحتمى بحماكا
قلبا مشوقا لا يروم سواكا
والله يعلم انتي اهو اكا
كلا ولا خلق الوري لولاكا
ولك من شقة بنور بهاكا
بك قد صمت وتترنت لسواكا
ولقد دعاك لقرية وجباكا
ناديك بك لم تكن لسواكا
من ذلة قد فاز وهو اباكا
برؤا وقد خرجت بنور سناكا
فازيل عنه الضر حين دعاكا
بصفات حسنك ما دعا لولاكا
بك في القيمة تختم بحماكا
والشرسل والاملاك تحت لولاكا

لك معجزات اعجزت كل الوري
نطق الطعام بسمك لك مقل
والذنب جاءك والفزاة قد انت
وكذا الوحش انت اليك وسلمت
ودعوت اشجار التيك مطيعا
والماء فاض براحتك ومجت
وعليك ظلمت الغامة في الوري
وكذاك لانت لمشيكي في النري
اشفيت ذالاهات من امض
وردت عين قادة بعد القو
وكذا حبيب ابن عفر بعد ما
وعلى من رمده به داوية
وسلكت ربك في ابن جابو
ودعوت عام الفحل ربك مقل
ودعوت كل الخلق فانقادوا

وفضائل جلّت فليس تحاكا
والضرب قد بك حين لقكا
بك تستجبر وتحتي بحماكا
وشكى البعير اليك حين ركا
وسعت اليك مجبة لنداكا
جسم الحصى بالفضل في ثماكا
والخزع حين الى كريم لقكا
والصخر قد غاضت به قدماكا
وملائت كل الارض من مجدواكا
وابن الحصان شفيت شفاكا
جرحا شفيت كما يلمس بدكا
في خيبة فشقي بطيب لماكا
ان مات احياء وقد ارضاك
فانهل قطر السحب حين دعا
دعواك طوعا سامعين نداكا

اعداك عادوا في القلب يجمعهم
 في يوم يدبر قد استك ملائكتك
 والفتح جاءك يوم فتح مكة
 هود و يونس من بهالك تجمل
 قد فت يا الله جميع الانبياء
 والله يا يسر مثلك لم يكن
 عن وصفك الشراء يا مدبر
 ما ذا يقول المادحون وما عني
 والله لو ان البحار مرداهم
 لم تغفر النمل ان تجمع ذرة
 لي فيك قلب مغرم يا سيدي
 واذا سكنت ففك صميتي ناطق
 واذا سمعت ففك قول طيب
 يا مالكي كن شافع من فلقتي
 يا اكرم الثقلين يا كثر العطا
 صرعا وقد حرموا الرضا بجفا
 من عند ربك قاتلت اعداكا
 والقصر في الاحراب قد وفاقا
 وجمال يوسف من ضياء سناكا
 طرا فسبحان الذي اسراكا
 في العالمين وحق من تباكا
 تجزؤ وكوا عن صفات غلاكا
 ان تجمع الكتاب من معناكا
 والعشب اقدم جعلن لذاكا
 ابدوا وما استطاعوا له ادراكا
 وحشاشنة مخشوة بهواكا
 واذا نطق فافرح علياكا
 واذا انقش فما اري الاكا
 اني فقير في الوري لغناكا
 جد لي بجودك وارضي برضاكا

انا طامع في الجود منك ولم يكن
 ففساك تشفع فيه عند حساب
 فلانت اكرم شافع وشفيع
 فاجعل قراي شفاعتي في غدا
 صلى عليك الله يا علم الهدي
 وعلى صحابتك الكرام جميعهم
 لا ابي حنيفة في الانام سواكا
 فلقد غدا متمسكا بعراكا
 ومن التحي ابحاك نال وفاكا
 ففسي كن في الجنة تحت لواكا
 ما حن مشتاق الى رؤياكا
 والتابعين وكل من والاكا
 تمت القصيدة

داني چه كار از همه اعمال بهتر است
 حمد خدا و نعت شريف پيغمبر است
 نظم
 حمد خداي آيينه روح دور
 حمد ايوه نك اوله خصوصه دلي
 قوناق اسر سكر اكره زمان
 دو ك حن نطقه شبنم كمي
 وصول اسر سكر اي باقي صفا
 يا پسر دافان نعت مصطفى
 باب احاديث مفتوحه
 كلش نعت نبوي بليلي
 كلش اقباله كرد خزان
 شام و سحر قطره نعت نبوي
 يا پسر دافان نعت مصطفى

یار بنج شمع شریف مخدومی
یار با ستوی خط شمع مستقیم
یار بفرط نور سعادت قرین مهر
یار بخوش طراوت گلزار عافیت
یار بخوش نسیم صبح گل نیاز
یار بتشنگی خمار امتزاج صبح
یار بشوق ناله خسار سوه کا
یار بسوز آه یتیمان شام غم
یار بضعف آه خرنیکم اولور مدام
ایله قرین ظل حیات اودم کا اولور
یار بنام کام اولور می نم دخی
جمله نیاز و خواسته انجام حال دل
دل حالنی خدایه پیاوش ایوبیلو

ایتم از کرم برساند کل سلام
بر روح پاک حضرت پیغمبر آفتاب

عشق اهل جانند خوش خیز بو اولور
هم ملک هم سلطان اولور هم غلام هم ضوا اولور
هم تلج هم حلوا اولور هم صورت هم صفا اولور
چون ماسوا جان کیم چه مسیحا اولور
شیرین اولور دل شور ایسته یک اولور دویسته
چون جانده فالنیز کجور دل زنده اولور هر نفس
محرو اولور حق جان اولور بر قول ایکی سلطان اولور

وله ایضا

چالک استرم ای مه فزده فائده یوق
بوداره کلام اودید اوقسه ای لدا
بنم فاده بقاره مرادیم اولدی اقا
سن اولیجه بنم جامع این و آندنه
سنکله عالم بقسم مثال جنت اولور
عنایتک نظر قیل بیکاه یوق هنرم
یکجور بنی بشیرتدن ایله بنی قتل ملک

سن اولسک بکاهرم سفره فائده یوق
نبکرم بوسنقره مقدره فائده یوق
پناهک اولسه ای شه سیر فائده یوق
خوش اولما بنج کول پا و مرده فائده یوق
سنکله بقسم اول بوش نظره فائده یوق
عنایت اولسه سندن هنره فائده یوق
فرشته اولسه حقی بشیره فائده یوق

وله ايضا
 اي عشق و جان جهان اي مبتدا و مني
 اي كرامه مشري بزود نهانست چو بي
 كاهي ماري كه كه تبه نور او كسرت و به
 ابطال انفرجان كسرت ايل كسرت هسان
 عالم چو كوه طور در دره بزرگه فور در
 هر دم كور جان نه ندا كيم بلكند اول
 حقي كو كور ديگه كيم علم عشق بيگانه
 وله ايضا

مرحبا اي عشق باقي مرصبا
 كل صالين كو كورده اي جان جهان
 اسمان دله ماهم سپين تمام
 اول آخر بار غار سپين مدام
 مبتداي جمله اشيا به روان
 سنه اولدي غار و كل هم خاك و ز
 واصل اليك مني قولي مولا سنه

خلق دن بيگانه اولش عاشقه
 آشنا كين آشنا كين آشنا
 حقي حقدن غافل اولش مدام
 بر صفا كين بر صفا كين بر صفا
 جامي قدس سره

چند اي معلم هر روز تا شب
 باش غزالم محبوس مكنيب
 شد فرشي ديبا از ليله صحر
 اسيله معنائش و نلعب
 تعليم ادب اورا چه حاجت
 او خود ز آغاز آمد مؤدب
 هر جا خرامد هر دو عايش
 خيزد ز جانها فرياد يارب
 در دور لعلش منع از شرابم
 اي خوجه دورت از لطف مشرب
 دي كر عشقتن مندم كرم
 چون ديدم آن رخ كشم زنده
 جامي از ان لب همچو صراحي
 داره دروني اخو لبالب
 وله ايضا حقي

عاشق يارم اينچون بود ياره كلم
 يوقسه بن دير جهان اينچون نكاه كلم
 نه در اول قصه تقطيل كه يوقه تقطيل
 باز شام بومحرايه شكا و كلم
 هتم چو كه بنده اولدي از ليله حالا
 خوش عاشاي رخ و زلف نكاه كلم
 عشق ميدانه لايق بوق اي بر مر كيه
 تن براقله روان بوم نكاه كلم

که با اولی اندیشه میسر بود مراد
بشعشع شهر عدل بود یار کلام
یار اغیار صاف نور کند و بی بلر جلال
شکر کم معرفت نفس اماره کلام
در بدر کز مه کوکل غارینه ای حق
که بن اول یار به خلوت غار کلام
وله امضا

آنکه در روزه ذوق طرب دارد
دل بانی بکلمه انگ سببی دارد
دل بانی بکلمه شرب تا کیم کلام دارد
کلام و کلام خفوق ایلمر چون ادبی دارد
او جان که جدا اولش جو یا خدا اولش
عشقینه فد اولش میل عجبی دارد
هر کیم که او عاقل قدر عشق ایچره دارد
جان و دیر کی با عینه انگ طرفی دارد
کبرای طایفه و کسبه دستینه کیر کوه
نعم لبه کل جان کیم ضد لبی دارد
ای حق سکوت ایل و فزیه کوکریه
کیم جمع سبک و حکم جو بوی دارد

مناجات

یا ذللال و الجبروت کلا علما
یا ذا الکمال و الملکوت کلا اولاد
دریای لطفت از رحمت همزند
امواج زرف زرف عطار اصلا
در آری قد بر کی کوردی جواری ملک
طغرای رحمت که دیدی ایل جلا جلا
فقر و صاله موت اید و بنظر طومر
آنیکم المدی کا و طندن جلا جلا

کشفی سراد قائم عرض جلال ایل
یا واجب الوجود و جبر کعظم القضا
جبار بار و بید و بر سین بلید
اجلی صفات ذات که عفت از ازار
برکز نظره عالمی قلمک معالی طبا
برکز نظره نقطه دیهار صحن مستی
برکز نظره ایلک ابداع کائنات
برکز نظره عالمه ملک تمام ایزد
برکز نظره اسم اعظم ویرد که عود آد
برکز نظره اردی چو طاق و حوضتک
یارب پیوکه جمله اشیا مقدسات
کوز قانی طایبی کوز لیم ایدم نداندا
کوز لیم قائم جیچون اولم رواروا
هر بر نفسده صادر اولور بیک خطا خطا
چون بی حیایم ایدرون بکر ایندن حیایا

یوز قانی قاپوکه یوز لیم سورم طومر
کوز لیم قائم جیچون اولم رواروا
هر بر نفسده صادر اولور بیک خطا خطا
چون بی حیایم ایدرون بکر ایندن حیایا

کولم چوقوردی قورقوی ایدم قورقم
 برشته قالدی بونده مکرانی پیش ایدم
 قطره دو کرم الم حکمت بحر نصیب
 حجم بود کرم رسم دار وکی کعبه علم قلم
 حجاج اگر یولکه قریان قلوب بریزد
 اهرام اولدر ایدم هوادن تحریری
 صوم بود که سینه اوز که دخی نشسته بودیم
 بود صلوات ایدم وصله بن اقامتی
 بود جهاد ایدم نفسله ضرب جنگ
 یاد الجلال جلالک جلیل الجلا
 یاد الجلال جمالک جمیل الجمال
 یاد الکمال کمالک بروج الکمال
 یاد النوال نوالک عظیم النوال
 کرد ایدر ک بنی کیم قبول ایدر
 چون کیم اوله جود وجود کمال مال
 نفسم حقا ایدر بوله درون جفا
 چون عالمیک الهی سن اوم عطا
 حکمت بلور رسم الم رحمت کنی ملا
 سقیم بوقبوزه طورم استیم ضا
 بن جانی یولکه قلم سنگ فدا
 الاکنک هوا که اوم استیم هوا
 عیدم بود که یوزکی کورم بولم لقا
 بود ادا اتم ایدم حی علی الفقا
 بود شهادتیم که جانی ویرم کالکا
 فضل ایلد بن ذلیل ایدر کین سنا
 لطف ایلد بن کلید عجیب سن ضیا
 فیض ایلد بن علید آجوب سن صفا
 رحم ایلد بن قلیلد وروپ سن غنا
 کرسد ایدر ک ایدم کیم هدا
 بکیم اولکم ایدر حضرت که کبریا

مقدار ایزدی غیبی خزانه در
 بونده بقای ذات حشر ایدر کافکا
 شو سو کو حقیق کور کورین محمد
 یا خاتم الرساله یا اشرف الوری
 سن فخر عالم سلطان کون کاشا
 زلفک جلاله مظهر خدک جماله
 شکرم اکا که سنی عالم رحمت بریزد
 بحر محیطه عرفم او شامدی که بلزم
 نقصان اوله حی عین کماله نظر عج
 بن کیم یلوارم چو سن اوله بن تیغ
 یاز جی او علی الهی حبیبک محمد
 اللهم علی سیدنا محمد واله اجمعین
 الای لامع الانوار قبول کور صد اتم
 قبولک دیوانه کور کورم نیکون
 بولیدی خون کرمدن بوی نوا
 ایدر بوم فنا لوز ایلده سنگه بقا
 عفوایت میحرم صکره دم هیچ جبر
 بن کیم اولم که حضرت که ایلیم دعا
 بن خاکیا و ذره نعل کدا کدا
 بوندن اوتندیکه والیل والضحی
 حیدم اکا که سنگ ائده لوا
 سایه صلاهی درمه بر کون ها
 طیراغه کون طعنسه اسر صبا
 یا کیم اعلم چو سن ایکن بوالوقاف
 قولید قبول کمال بقشله شها
 و سلم تسلیما کثیرا الی یوم الحشر والقار
 و یا ای جامع الاسرار طوبی که مقصد است
 طلبک کیوانه کور کورم باده معفو

بومضین کر التون پر در زنا ایم
صوم خوردن و جلوسه شراب کوفتی مشو
ملاک صونه فلک باده ایچ افی ملک زاده
روانی اوله ازده صیجانه سناسینا
شرعیه ایچ جانک بوله معراج روحانی
کوره ساقی افی ایدر که سبحان الذی سر
نیچ جان ایچیه افی جو سلطان مجلسیه
خصوصا کم جاننده آچو بد نظری اهل

مسکله العشاق للعالم العامل عبد الله افندی شارح المشوی الشریف رحمه الله عليه
خدايه حبيبى غايه که لطفي في نهايه
صلوات اولسون بوليم که اولم رالده
سلام اصحاب البیت غصوبار بارينه
که هر بری او حفرته ن سعادتيما صعبه
او بارالزده اوت اولالرمهندی علمه
بیومشدر کولالم سوزی و هیلک کشته
ایا حق بولیمه طالبه روز صافی الله رب
بوفی فهم دروست ایله او قوراسیک کفایه
وام که خوابیه که حکم خلوص قبله عاتق
بکوز لردن غرض بوم که حق دلاندر
مقدوره ایچدن مظاهره اولور
اکر ذلت اگر عزت اگر محنت اگر سختی
اکر نور اگر ظلمت سعادت یا شقاوت
قدرد خیر و شر اما که عقل اختیار
یا زلشدر نه واریسه از لدن غنیمت
که نقل الیکیم سوز لرمشایح و ایدر
مکلف اولدک انکه که خیر و بد لطافت
ایشت بر کلامی دیم جملة احوالی

بسم الله الرحمن الرحیم
الحمد لله رب العالمین
والصلاة والسلام
على سيدنا محمد
واله الطيبين الطاهرين

دیشلد بولیمه از لرم حقیقت بین اولال
نوقال اهل که ذوق لرم معانی و حقیقت
عجیبی حق بوقسمه انکه نادان اعلی
عجبد بعضله دافی ریا و معده نمارک
ولی زهد و عبادتده رجا بولور و رجا
اکره اشتها نفسه تغله عینش عیشدر
کی دافی عجز ایچم ریاضت ایدر کون
کلوب غنبت ایدرله الی صونه اویمه
ایده لرم خلق الکاحرمت جهانه کولانه
تدبر انتم پلور دی بو نفسین حکیمین اما
کی او قور نیچ منظوم و مشوری تقوی
کی ریز جهانه نر دیریه لازم دکل
جزی قور قتمه ای و اعطای غم قورادن از این
بزم عرفان و وارد رید روز نشین باطل
مظاهره در قوت اشیا بزم کورد و کرم ظاهر

اوله ارواحه رحمت بره تفقت نصیحه
قناعت ایدر صورله غیبه دون همتدر
نصیبی یوق ایله بیاسونی لیاقتدر
او قور او راد از کار صیلاح الماره غصله
ویرله حور قوجا غنی کوره اوچا غنی زیندر
ولیکن مقصد قضی جمال الی روتدر
دیه لرم نفسنه انکه جوار صلیح کشته
اکر بکولانتم کسودیه بکا حقاریدر
صا قنسون اولسون کور زیر شمر ایدر
خرفار الین مکرمه انی حجب ریا کنده
سلوک بوعیسه انکه مغالی بی جلالتدر
بزم ادراک و وارد رید لرم امن و راحتدر
بزم خود نقل صهبایمزه مهیا نقد فکردر
مقام دان اسمایوز سوز عجز عین حکمتدر
جهانه هونه واریسه همان انوار حیدر

اگر عزت اگر خلوت نه لازم عارف دیگر
 ریاضت چکر روپ نفس الم چکر مستقیم
 تکلف یوق بکم دیر خرابی و زردی
 کله سنده لیسکا راول نقب چکر منتقد
 جدال اتمه سن انکه فرغت قبل فتنه
 قیوب حالیه ترک اید که بحث اتمه شمه
 هوای نفسنه او یوب طبعه دوش
 اگر پاک اولسه چرکی ملوث بی طهارت
 حیقوب جباه طبعه ند اتمه انا بده
 بویو کله اولان طری هوای نفسی کر اید
 کل اتمه توبه قبل پاک ایت بونی اشک
 ایت اصلین سوزین دکه هوای اکل
 لغنه معشی عینک مبین طاهر اولقد
 نه در تقوی که بر هیز اید و فقه معای
 رفیق صالح اولان عملدر کایو لده
 منازله قلوب طور م یور مقصود
 علم اولسته سینه بل و بال اولور عقید اولد
 بوعلمه عمل دافی اگر اولماز اینه نه
 مراد اولان علمنده حق یوق و سلک
 عبادنه نیچر و آرفی و فو ایت
 ریاضت چکر روپ نفس الم چکر مستقیم
 کله سنده لیسکا راول نقب چکر منتقد
 قیوب حالیه ترک اید که بحث اتمه شمه
 اگر پاک اولسه چرکی ملوث بی طهارت
 حیقوب جباه طبعه ند اتمه انا بده
 اجل وادیم دیم صافین بوم فرصت غنیمه
 بورا هک زاده تقوادر و طغری بول نرغنه
 لسان اصلا حیده اطاعتله دیانده
 ذماعته تحرز در و اخلاصیه نیته
 صفتین آیرله یولاشنه یا اگر لایق خصا
 کول کعبه سی کور و هوا ایت بیت
 عملده اولسته علمیه هر با خود ضلالت
 قبوله کچر اول طاعت انکونم اراده
 قیاس ایلیم انجی بولفظ اید عبا
 صاف صانه ای غافل همان ریکله عاده

جود قلوب و قلوب کشتی اهل مذاق اولد
 حسابات سن دفی کولک خراب یالماز
 و لیل حله صاد طریق حقه سالک
 ذمایدن اولو عاری کتوده خدی کداری
 بلی وارد رو لیلرده خرابی ملاحیلر
 ملاقی انکه دیر بلنیه و صور تله
 بوجعک کسوه مای محبت نور دله
 سورل یارینک نازین نور لیر لیر یوزین
 اولوب مست خرابی شراحت ذابنده
 کور یز چشم ناهرم عرایس دیر انلاز
 بلی عارفین علم یولی وحدت در الحاق
 یقین اهل اولور عارف شهرت
 کماهی کور را شیبای مراتب اعتبار
 بوعلم لدنید اولور لاهام ربانی
 پس امدی بلکه استرک نه در خنده
 محالیه تجلی سی نه معادن عبارت
 اگر حال اهل اولور لیر در وفی کثافت
 بلنکنه و حالنی زکی اهل کیا سده
 بولور لرد و وقطاعت بولور جبار
 بولور در قومن ابراری ملک پسمانده
 ولی صمنه سن انلاز میبای اهل عید
 نه تا جیلده رد اتمه نه نال ایدنه کسوت
 رد اسی خرقه سی دافی شهر و عقاید هشته
 دیر لکسیه ازین بولر صاحب سیرت
 عزیز و بحر وحدت بولر مقبول حفرت
 قباب عزت حقه سنده بیون عفت
 محقه مقلد فرق ایدن نور فرات
 سقامت اولماز المده طریق استقامت
 ادب ناطش ایت اتمه بولر صاحب
 بوعلم لدنید اولور لاهام ربانی
 محالیه تجلی سی نه معادن عبارت

بوقیل و قالی زکریا کوکل حال طلیله
در بیکر اولاحقنه بولوب پر کاملیم
محمد سرینه وارث اند نوریل بدر اولمش
محمد اقباب نور حب لایزاله
دلی عمر معلا در مقام سری خود اسنا
نظریه اولور ارشادی مریدانه اند
که یعنی حق سکا اولدم تجلی جمال الیه
بیلور سکه حق یولی دله ریلی جنبه
چو سکه همتی برله اوله حق جنبه بی غیبه
دو سکه آتش عشقه خلیل آسا اولوب تسلیم
کرم اکسیر طرح ایدر محاسن قلبه فیضیه
که سنده قللیه کثرت از الوله انبیت
نه سوز قالد نه دل قالد تجلی ناری محواید
نیچو صفی الیه لمراند حسن دلارایین
طوخرله اولکوش بانه کوکل یوزین پرده

توجه ایله الله دعا قبلیم اجابده
وجود ظل یزدانه ریوزی نور صمدیه
مقری اولدر عشقک اکا علف خلافت
انوک مرانی اولمش روی ماه محمد
حصصه خلق ربانی عطاسی حبه خالده
کور کوکل کوزی نور بیلور سر ولایت
دله بر توصالر عشقی کور سکنم نه لاله
رفیق عشق سبحانی عجب راه رسیده
مصفا اولدر مراند نظریه خوش طاقده
دیه یانار کونی بر سلامت باغ رحمت
زر خال اولدی غل عجب آثار قدید
مکر عشقی قلبه انجی بوقیت اوز که قوتیده
همان بر باقشی قالد بوریت اوز که روتید
حساب اولمر کمالی عدی سیر فی نهایت
اند سارینه طور متکا فقه عذایت

مرید اول اند دلن مراد کزک ایدر حله
ارادت دعا ایدر مطیع الیه
کیرک میدانه و دایمان طوبیایه
المرکز کور اولان زلزله نور به بلا نقصا
او قور که نون یای صافی کور کتری درون
المرکب جیبی بلامراده و قورک ایسه
امین اولان بوسره نیچو کشف ایدر اغیا
صیقین نا اهل طوره جلیس همی اوله
طریق عشقه کیرنر کوی رفع ایدر دلان
حقیقت خلوت اولدر کم ایدر دلین خالی
ضرورت اولمش غالب فرغت انرا اولان
نه در اول بیلور مسکد بو عشق کونکده
چولازم خرقه و لقمه بشیر راقصا الیه
اگر کسب لاله الودیه درو خلق الیه
عبودیت یوزین سور قضا طراغده

ارادتدن مراد اولان نفس طویق اهل عتده
یری یوقدر طریقه ده یولی اند غوانید
قول اول جانیه فرمانیه کلفت یخسته
اولور سکه صحنه لایق رکافه ده حایده
کور کزک اند معنای بیوب هم نه آید
حقایق کشف ستره و صفا ایدر امانید
بلنر جوهرین قدرین نه اهل بهرید
کزک الفت اندله که در قلم کشرید
که زیر عاقل کار یها عریله خلوت
سوادن آیر یوب کلی اصل عزت غزلده
نیچو رخصت ویر غنیمت خود طریقه
که هر دم بکلیه کوکل اهر اولان صیانه
اولور رخصت که کسبیه معیشت خود رزق
کور شور و شورش امانا دلیل صفا الفقه
فطور صوبی وصل اولور بولوصا رخصت

حقیقت نه در صومی عشاق فنا اولو
نه اظهار اول صومیک بقادر که نمید
بود عشاقین عید ایزد صلیله دلدار
که وقت اولیه اصل عجب محبت مستند
نوافل چون تقدیر حقیله کوثر البید
حقیله طور و بود کور قرب معیند
نوافله نه در معنی زیاد اولد و عرفانی
بیلوب قرب فرایضه طریقی فعل الله
کوزنه هم کورن حقد و معیت یوقه و صله
جمالی حج اکبر در عجب سر و ضیافت
وجود دین هیچ از قلم خود نمید
مراحم اوله عزت بولند از غیبت
حققد چون قو و اریق ایکیک بود
نهان از نهان اولو نه نشان اولو
بقای جان و دان المور کرامت بوکر آمد
بیلور کتمک نه رکلم ار او نیلکسر
کلور کند و یکد کسره و صله نه و قدر
افار یا می کوزون دکر عجب کیمد و یکد
دکل بوکر به حسرت دکل بوکر شوق
سبب در کوکل بل نه حالت نه حرقدر
همن عشق اتقما کیمد شوقیه حقیقه
پازلدی شیوه اطوار اختیار به بر این
دخی اسرار طاری نه مزونه اشارت
همنه المون اخوان نیاز در مندان
قبول بر یکد نه حضال و مروت
بظهور مسلک عشاق اوله نسب
بوکلزار محبت و بواسطه حقیقت

چ
نوافله نه در معنی زیاد اولد و عرفانی
بیلوب قرب فرایضه طریقی فعل الله
کوزنه هم کورن حقد و معیت یوقه و صله
جمالی حج اکبر در عجب سر و ضیافت
وجود دین هیچ از قلم خود نمید
مراحم اوله عزت بولند از غیبت
حققد چون قو و اریق ایکیک بود
نهان از نهان اولو نه نشان اولو
بقای جان و دان المور کرامت بوکر آمد
بیلور کتمک نه رکلم ار او نیلکسر
کلور کند و یکد کسره و صله نه و قدر
افار یا می کوزون دکر عجب کیمد و یکد
دکل بوکر به حسرت دکل بوکر شوق
سبب در کوکل بل نه حالت نه حرقدر
همن عشق اتقما کیمد شوقیه حقیقه
پازلدی شیوه اطوار اختیار به بر این
دخی اسرار طاری نه مزونه اشارت
همنه المون اخوان نیاز در مندان
قبول بر یکد نه حضال و مروت
بظهور مسلک عشاق اوله نسب
بوکلزار محبت و بواسطه حقیقت

کل عاشق سوزی تمام هجران از دست
احد در اول شمار اولد بوسه غنچه
نه لوله و ایلور بول نه کوزله کوثر اول
نه عقل در اکاید رقی کوکله عرق جود
اود درائی اود و رقی نه نسبت نه افاندر
الحق بنصیب از نه معینین مردم
آیزمه قولرین یارب صراط مستقیمه
قصیده شایع مشنوی عبده اندر
اولیادن ای کوکل الحق در یکد رنگ بو
وارغیلد کسره کیمز اولیاد کوکله
سرحقار و مر یکد ذره بنک و اریسه
شویه بنک لشکر کنی یوقل ایکیک مدی
بنلکدن در دکلوقا لور اسیه ای
وارغیلدن صاف اولوب یوقل کولر
نول کوکل کیم یوقل ای یکدی نه پانه
مظهر اوقا لور سیک اولیاد کسره
زهد و تقوی علم عرفان بیل حجاب اولدیم

احد در اول شمار اولد بوسه غنچه
نه عقل در اکاید رقی کوکله عرق جود
اود درائی اود و رقی نه نسبت نه افاندر
الحق بنصیب از نه معینین مردم
آیزمه قولرین یارب صراط مستقیمه
قصیده شایع مشنوی عبده اندر
اولیادن ای کوکل الحق در یکد رنگ بو
وارغیلد کسره کیمز اولیاد کوکله
سرحقار و مر یکد ذره بنک و اریسه
شویه بنک لشکر کنی یوقل ایکیک مدی
بنلکدن در دکلوقا لور اسیه ای
وارغیلدن صاف اولوب یوقل کولر
نول کوکل کیم یوقل ای یکدی نه پانه
مظهر اوقا لور سیک اولیاد کسره
زهد و تقوی علم عرفان بیل حجاب اولدیم

اوله
نوافله نه در معنی زیاد اولد و عرفانی
بیلوب قرب فرایضه طریقی فعل الله
کوزنه هم کورن حقد و معیت یوقه و صله
جمالی حج اکبر در عجب سر و ضیافت
وجود دین هیچ از قلم خود نمید
مراحم اوله عزت بولند از غیبت
حققد چون قو و اریق ایکیک بود
نهان از نهان اولو نه نشان اولو
بقای جان و دان المور کرامت بوکر آمد
بیلور کتمک نه رکلم ار او نیلکسر
کلور کند و یکد کسره و صله نه و قدر
افار یا می کوزون دکر عجب کیمد و یکد
دکل بوکر به حسرت دکل بوکر شوق
سبب در کوکل بل نه حالت نه حرقدر
همن عشق اتقما کیمد شوقیه حقیقه
پازلدی شیوه اطوار اختیار به بر این
دخی اسرار طاری نه مزونه اشارت
همنه المون اخوان نیاز در مندان
قبول بر یکد نه حضال و مروت
بظهور مسلک عشاق اوله نسب
بوکلزار محبت و بواسطه حقیقت

غزل مولانا رومی قلم

ما هست نیرایم خورشید رخت یانه
بوی آریق اودی نه جانم نچه بر یانه
مردم ز فراق تو مردم هم میدانه
عشق اودی نه ان اولم نه دقیر ار یانه
صد ترزند بر دل آن کز کان آبرو
فتدی الا کوز لر چون او بخودن او یانه
بود ای رخی لیلی نه حاصلی ما خصل
مجنون کبی و او بی اولم دلی دیوانه
از نافه شد بر جان یکسر همی عالم
هر وقت سحر بی زلفی قلو ر شانه
آن روز وصاله را من قدر دانستم
هر دم به یاز بفرم دو نیر بفرم قانه
از لعل لب منلا افتاده جدا ناکاه
حقیر که کوزم دو کریا قوتیله در دانه

لا فایده این کشف اسرار ای مدعی
یکدکلی سر سفره فان سولیه هم او تلو
اولیا اسرار فی تا محرمه کشف ایله
کشف اسرار ایله نه هرگز اولم نه بخانو
عشق جانان آتشیه لول کول کیم خورده
وارعینی بیله و پردی کل اندن های و هو
ای کول بیک معرفت یل نه دگر بر یله
عقلی و پر یقله کل اصل اول اوله دلو
جوهریه بو خفی بو تا خیمه طرخون صائر
بیر کامل مجلسنده اغرین آچار رشت خو
قره کبی هر کسه کورد و کنی غر ایله
طوطی کبی دنگ لال سولیه ای ماه رو
ادعای حق اید لر غرضه را کفر
آز بولیمور سنده بی عرض یوز صولو
کیمی منصب کیمی التوفی کیمی مطالب
کیمی غلامه ایبر کور مسوء اصا
کیمی سنی کشف محرمت حالیه صحنه
کیمی مرشد اولم کیم نه فایه خلقه
حق طالب بولم بونلر ده اصله
لغت اولسون بو خیلین طالب و مطلوب
هیر نیک کولم اولم بر هو ایله طلو
باش و جان فالبا بر علو و صلا
دانی ایله پیر او کنده فانی مطلق اوله
حق قیوب باطل استر طوطیه حقه خفو
قلب صافی برله طوره پیر او کند در و بر
ور لغت فایه صبح کمرار رسک موکبو

اعلم قال الشيخ علاء الدولة الخوارزمي في التمهيد في فقه الميراث شاعرت في الفقه بطريق
 الواقعة فتمت بحمد ميات نفق الهم فقلت عليهم فاجابوني يا حسن جواب وجوابي
 يا حسن جواب فقلت عن حسن من هذا الهم وهو حالهم ففتشت عن نسبهم
 فخالوا نسبنا الشريف وطبقت سبع طبقة الطالين وطبقة الميردين وطبقة
 السالكين وطبقة السابرين وطبقة الطائرين وطبقة الواصلين والتابعين
 الغائب وهو الواحد في كل زمن من الارمان وقلبه على قلب محمد م كما كان قلب قطب
 الابرار على قلب اسرائيل عم فقلت ان في السماء قطبين قطبا جنوبيًا وقطبا شماليًا والقطب
 الكواكب التي القطب الجنوبي السهل والى القطب الشمالي الجدي جعل الله تعالى ايضا
 في الارض قطبين وعين لكل واحد منهما مرتبة فمرتبة قطب الارشاد مرتبة السهل
 وهو الاكبر الكواكب جرمها وضوءها ونفعا ومرتبة قطب الابدال مرتبة الجدي عتق
 اعين اكثر الناس واعدادهم ثمانون وست وستون مثقال ايام السنة الشمسية
 تقربا لتحقيقا وولاية قطب الارشاد ولاية شمسية والكسرة من اعداد ايام
 الشمسية وهو ربع حقة في العدد اعني الربع الغير التام من يوم وليلة وعدد الايام الشمسية
 بالساب ثمانية وعشرون وربع غير تام من يوم وليلة ولهم ازواج واولاد وانشاب
 واموال واسلاك والناس بحسب ذمتهم ويكرههم ويؤذونهم كما يؤذون الانبياء
 عليهم الصلوة والسلام وقد صرح النبي عليه السلام انه قال ما اودى بي مثل ما اوديت وهم
 خلفاء الانبياء عليهم الصلوة والسلام في دعوة الناس الى الحق ولا يعرفهم احد حق المعرفة الا
 من نور الله سبحانه فله بنوه القائلين من القصة الدال عليها اسم المريد فهو مريد ورايهم
 بذلك النور المتصور عين بصيرة تحت قباهم ولهم احد منهم قد من الهبات للارادة
 البشرية يكونون محجوبين عن اعين الاعيان بها وكل من عرف قطب الارشاد وخلفاءه دخل
 في طبقة الميردين نقل في فصل الخطاب
 خواججه محمد يار
 قدس سره

نقل

بحث التوحيد

ان التوحيد اربع مراتب وهو ينقسم الى لث وثلاث واثني عشر
 الفقه ولتتم له ذلك فربما الى الاقسام الضعيفة بالجور في فتنه العلماء فان له فتنه
 ولث ولث ههنا وهولت لث يعني ويرا مغرست وان مغررا مغرست
 ويرا بوسنيت وان بوسنيت راي بوسنيت جون جوزنر ورو عن مغرر بوسنيت
 فلمرسة الاولى من التوحيد ان يقول الانسان يا الله لا اله الا انت وقلد على عنه
 او منكره كالمناقب والثانية ان يصدق معنى اللفظ فله كاصدق يعوم المسلم
 وهو اعتقاد يعني معنى ان كل رايد اعتقاد د ارد بتقليد جون عوام مؤمنان يا سر
 از دل جون ميگان اذ لا يميزون عن العوام لا يميزون عن التوحيد في دفع تسوس السنة
 لهذه الاعتقاد الصحيح والثالثة وهو لث ان يشاهد ذلك بطريق الكشف
 بواسطة نور الحق سبحانه وهو مقام المقربين وذلك بان يرى الاشياء بكرة
 ولكن يراها على كثرتها صادرة من الواحد القهار حل ذكره والمرتبة الرابعة
 ان لا يرى في الوجود الا واحد او هو مشاهدة الصفة بيقين وتسمية الصفة
 وضمهم اسم الغناء في التوحيد لانه من حيث لا يرى الا واحد الا ترى في نفسه ايضا
 واذ لم يرتفع لكونه مستغفرا بالواحد كان فانيا عن نفسه في توحيدة بمعنى ان
 فني عن روية نفسه وقال بعض مشايخ المتأخرين رحمه الله في تعريف الاتحاد
 والمعارف المتد اول بين اهل المصنف الاتحاد وهو شهود الواحد الحق سبحانه
 الذي الكل موجود فالحق سبحانه يتجده الكل من حيث كون كل شئ موجودا معه وما
 بنفسه لان حيث انا له وجودا حقيقيا اتحادية فانه محال وقال بعضهم الاتحاد هو
 سلطان الحق عز وجل على العبد بحيث يعزله عن التفرد وينوب عنه وهو انشابة الى
 معنى الحديث الصحيح حكاه عن ابي عبد الله عليه السلام ان اظهر سلطان الحق سبحانه على
 على العبد بحيث يعزله عن التفرد وينوب عنه في كل من الصفات والافعال
 من العبد وهي في الحقيقة ملوكة عز وجل المصنف بصفاته الذاتية في العبد على ردي في نفسه
 تحت له سمعه وبعوره والوجد الذاتي للوحي انه هو احدية وجوبه الذاتي وعنا وعن الغايب

وقال حجة الاسلام رحمه الله نقول قولنا مطلقا ان قول القائل ان شيئا صار شيئا اخر
فانحصر محال على الاطلاق لا كما تقول اذا عقل زيد وجهه وعروجه ثم قيل ان زيدا
صار عرا فانحصر لا يخلو عند الاتحاد انما ان يكون كلاهما موجودين او كلاهما
معدومين او زيد موجود وعمر معدوم او بالعكس ولا يمكن قسم وراء هذه الاصناف
الاربعة فان كانا موجودين فلم يصير لهما عين الاخر بل عين كل واحد منهما موجودة
وانما الغاية ان يتحد مكانهما وذلك لا يوجب الاتحاد فان العلم والارادة
والقدرة قد يجمع في ذات واحدة ولا يشبان محالها ولا يكون القدرة على العلم
ولا الارادة ولا يكون قد اتحد البعض ببعض وان كانا معدومين فما اتحدا
بعدمهما وعل الاتحاد شئ ثالث وهو الذي يكون بطريق التوسع والتجزؤ كما مر
وان كان احدهما معدوما والاخر موجودا فلا اتحاد اذا ان حقيقة الاتحاد لا يتحد بموجود
معدوم فالالاتحاد بين شيئين محال وهذا جار في الذوات المتماثلة فضلا عن
المتخلفة فانه يستحيل ان يصير هذا السواد ذلك السواد كما يستحيل ان يصير
هذا السواد ذلك البياض وحسب يطلق الاتحاد ويقال هو هو لا يكون بطريق
التوسع والتجزؤ وان جاوزت هذه التاويلات الى ظاهر معنى الاتحاد
فذلك محال قطعا وبما كتب كتبه المحب في نهاية كروهي را اندر

الفقاعة

باقا انه بيك بقاءه ان قديم است وصفت حق است سبحانه وتعالى عما يقول الظالمون
علوا كبيرا وحشوا بان ارحمتهم ومنشئهم ذات خداوند را عز وجل محل حوادث كونه
واين هردو ضلالت بود چه قديم را وصف محدث كوني چه محدث را وصف قديم
الفقاعة الامام حجة الاسلام رحمه الله المتجلى بلبس بالمجلى في ما يلبس لون من تيراني
في المرأة فيظن انه لون المرأة كما يلبس ما في الزحاج بالزحاج فان لم يتضح له
ما وراء ذلك اعتربه ووقف عليه وهلك وبهذه العين نظر المضاري الى المسيح
فراوا الشراق نور الله تعالى قد تلاوا فيه فقلطوا فيه كمن يرى كوكبا في امرأة او في ماء
فيظن ان الكوكب في المرأة او في الماء فيصير الله اليها خذ وهو مفعول وانواع
المفعول في طريق السلوك الى الله تعالى يخص في محذرات واصناف عز وجل
الاباحة لا تخص وكل ذلك بناء على الغلط ووساوس خدعهم الشيطان بها لا تنفع
بالمجاهدة قبل احكام العلم ومن غير اقداء بشيخ متقن في الدين والعلم صالح للاقتداء
واحصاء اصنافهم يطول در شرح مرقا است بدانك فاعبار است
از نهايت سير الى الله عز وجل بقا عبارت است از بدات سير الى الله عز وجل
وقتي منتهي كردن مكمل باده وجود را تقدم صدق يكباري قطع كنه وسير في الله انكاه محقق
شود كه بنده بعد از فنا مطلق در عالم انصاف باوصاف الهى وتخلق باخلاق رباني
تترقى نمائند و اختلاف احوال مشايخ رحمهم الله در تعريف فنا وبقا مستند است
ب اختلاف احوال سالكان هر كسى را در خور فهم وصلاح حال او جواب گفته اند
بعضى گفته اند كه مراد از فنا فناى تحالفات است از بقا بقاى موافقات و اين معنى
از لوازم نوبت نصوص است و بعضى گفته اند كه فنا زوال مخلوقات دينويت و بقا
بقاى غيب احراز است و اين معنى لازم مقام زهد است و بعضى گفته اند كه فنا
زوال مخلوقات دينويت و اخرويت و بقا بقاى حق سبحانى اين معنى لازم صدق محبت
ذاتيت و بعضى گفته اند كه فنا غيب است از اشياء و بقا حضور است با حق سبحانى
و اين معنى نتيجه اسرارهاست شرح بزرگوار شهاب الدين غفر الله له و له والديه و اولاده و
مريدان و تلامذه و شاگردان و مريدان و تلامذه و شاگردان و مريدان و تلامذه و شاگردان

و فرموده است که هذه الاشارات فیها معنی القضا من وجه لكن القضا المطلق هو ما يستولی
من امر الحق سبحانه علی العبد فیقلب کون الحق سبحانه علی کون العبد در کتاب کشف المحجوب
آورده است که خواص این قصه را بدین دو عبارت اشارت بعل و حال نیست
ایشان فنا و بقا را جز در درجه کمال ولایت نگویند فنا مرید را از روست جلال
حق سبحانه بود و کشف غفلت وی عز و علا بر دل نادر غلبه حال دنیا و عقبی را نمود
کرد و احوال و مقامات در نظر هفتین حصیر نماید و غنود کرامات در روزگارش
مشاشی شود از عقل و نفس فانی شود و از فنا نیز فانی کرده اند عین آن فنا را با شرف
با حق سبحانه ناطق شود و تنی خاشع و خاضع کل اوصاف خود را معیوب و معلول دانند
و تنی مشرب اعمال فانی عمل نباشد از رنج مجاهدت رسته باشند از عین مجاهدت
و از بند مقامات و احوال حبسته کرامات و مجاب شده مقامات و احوال لباس
آفت پوشیده مشرب از طرا ساقط گشته در حالت وجود اوصاف از آفت احوال
فانی شده دعوی نمائند از معنی منقطع شده و عین مراد از مراد بی مراد گشته
از انبیا العبد عن اوصافه ادرك البقاء بتمامه و مثال چنان بود که هر چه در سلطان
آتش فتنه بفری بصف و وی کرده چون سلطان آتش و صفی را در شئی میباید که کند
سلطان ارادت حق سبحانه از سلطان آتش اولیتر اما این نصف آتش در وصف
آهن است عین حق سبحانه که هرگز آهن آتش نکود و هم در کتاب کشف
المحجوب بی فرمای نهشانه گفتار وی بود و گویند حق سبحانه رسول گفت صلی الله علیه
و سلم الحق یطلق علی لسان عمر صدق رسول الله و هم در حدیث صحیح است
خیر من الله تعالی فی سماع و فی بصیر و فی بطق و قال رسول الله صلی الله علیه و سلم
من عادى لی و لیا فقد آذنی و ما یقرب الی عیدی بشی احب الی
من آذانی ما افرقت علیه و لا یزال عیدی یقرب الی بالنواقل حتی احب فاد الحیة
كنت سمی الذی یسمع و یبصر الذی یبصر و ید الذی یطیش بها و الذی یطیش بها
و ان سألنی اعطین و ان استغاثنی اعدته و ما تردده من شیء انما اعدت و یمن نفس المؤمن
یکره الموت و انما اکره مسأله عمر

نصیحة النفوس

بنده ز دخی دور امل نه ای دل جانک اشتغال الیه کور طاعتنه مولانک
ماسوی الله نظر قلبه اگر عارفیست نه بلاد را باشد مشغله من دورانک
دامن الود لکه الیه هزاران توبه المدتی پنجه بر روز اجل دامنک
سعی قبل بولده ایکن در دین در مان آید که آدیم اولیه بر کون باشک در مانک
بونده قبل الیه ایست که نه انت لری نفقی یوقدر لک محشر ده که و اولانک
بر کون اول آید رآمانه زوادرهن ای کول مور قد ربونی از غانک
عاقبت خایله یکسان اوله حقین لک نه نه غره کن بوقناد و نیکانک
بی بقا اولد غنه شاهد عادل بسدر بی سئون اولد و غی بوجرح بلندی توانک
تا پیش شعله مغوشید قیامتند هب محو اولد زینتی جرح قلده مینانک
قالیه بر کون اول صغی کرده و آرزو انری مهر منیر الله مده غره آنک
عاقبت منزلی خاک اولد و غنه واقف الی نه نه دو عقلی تا بولده ضعیف سلسلایک
ایر مده کوئنه اوازه طبل حلیت ل چاره بین الیه یوری زاده عقبانک
بر کون اول بولده کور منزل مقصود الدروب قالیه صغین زیننه آید
ایله خصم کرده الیه زینهار خواهشین و یر نه نفقین بدیمایانک

چاره در دفع غم دهر و عینک خدایت
کرم اولوب حسن خندان کبی غم افکند
افتخار الیه کل جامه پیر زیب الیه یکم کن
خاک خشاک اولسه ترک چونکه مکانک
ثقلت مالی بو بار زار فغانک آخر
ایله اندیشه غم ذلت عز لن ناکاه
دوره دن فرض ایدر یلم احقر امش کن
دم آخرده خلاص اولم واری چاره
خاک اولور منزل سایشی بر کون البت
تلخ ایدر زهر حیات ایلد ماغ جان
شبهه بوق عاصفه مرک ذوی الارواح
کاهل السنه حال ایلد کفزار الیر
عبث الیز ایا مردم غافل دیر لیر
سنه انل کوی نابود اوله جقین یارین
بنرم فایده کور و پخته سوق آفرینک

جست و جا بکاک اید کن هون نفسی بخون
نفر و شیطانه بخون تابع اولو کن اید
امر مولای قیوب حکم هوای طون کن
مرد انا کجور رسد بوقدر عقلت اید
ایلد عمر کی بهموده اصاعت صفت
سبب خلق کنی اید تصور کاهی تمام
قان دو کوب یا شریزه آوند املا
فضل عفر انی اید کج نظر کاهی
عادل و مستقم اسمانی انکار کبوق
لایق عفو و خطا اولف کوی ایت یوقه
تاب کرمابه به صبر اید مین بر لحظه
اوله انیت دهره بوقدر دبسته
سکاتم ری نصیحت بوقدر دیناوند
زیر خاک ایچره قیوب بیکس نیا کده
هلا اندیش قیل ای مستخر عقلت

نه انیس و نه مدد کارونه شمع نه فراشی
 و نه سوز عینک کیم اوله همراه کما
 ای عینقی قتی بوزیمکه فانیده
 غزل بونجه دم همدم و همصحب اولایا کانه

سیرت نقشبندی اهلک فیض خداوند
 ابو بکر علی ربو طریق شاه سرداری
 بویوله اتباع سنت اولدی باعث وصلت
 طریق جنبه بونده ار نیز منزله سالک
 دوام ذکر الیه صیت اولدی نقشبندی کار
 خضر قیل دل اوزتمه کل کرده نقشبندانه

قطعه

توبه در فقر تک معذرتی
 نام اولوب جرمکه کل توبه قیل
 جرمی اولور ادمه حقه حجاب
 جان جانان بولنه ویرمه اهلالات
 توبه در هر عینک حسنی
 دیکه جرمه کور حق بنی
 ترک اید کور حق حجاب اولی
 ای فرزند منزل مقصود اهل اهل
 کرچکه عاشق ایدک اولمک جان

نظم

برقه قرب خدا جذب در
 قدیر اذن کیمین سالکی
 نفسی خواطر لری دل دن سانی
 درد فراقیله اولان خسته یه
 سعی ایل کل جذب ایت ارتقا
 حضرت صدیقی سرفراز این
 میل محبت طلب شوق عشق
 رفرف اولان وصلت ایچونه عاقه

طرح

سالک خدایه ایرمز رهبر اولسه
 لایق اولور خدمت نیرم بویولم
 ادم کیدری راه خطر تکه بلدیست
 سالک بویوله منظر رحمت اولور

ول

ذکر ایت ای هم اسم جلال صبح شام
 نقل الیه روحه ذکر بنی روحه فکری
 سرنگه ذکر متصل توفیق طوره اهل
 سرور خفته ذکر و ذکر نه اولم مستغفر
 ذکر خفیه ال کجوبه اخفاده ذکر کور
 ذکر حضور اوزره مدام الیه کمال
 رفع الیه و کده سرکی سیرت جاسته قیل
 ذکر کندن اولم منفصل تا بویولم سر نظام
 اوسوز ذکر کندن مستغفر بوسوز اوده اهل
 اخفاده در اولم خفیه نور ذکر کل کلسو

نظم
 حکام کرم خنده ضیاء الدنیا
 طوبی کرم خنده ضیاء الدنیا

نقل اليه ذكر نفسه تا اول سنو او ده ذكر كرا
 وضع اوليحي اندر صده اذكر كرا بولورانه ختم
 سلطان ذكر الله ظهور اولور و بولور كرا
 اجزاي جسمك في تصور ذكر ايد ر الزمان
 بولور كرا في ايله خد اندر كرا
 اسم جلاله ذكرني استك لطافه
 قطع
 ذكر اليه رك بده ظلمتري رفع ايت
 تاكم اوله انوار لطائف كايده
 زنها رصقين انوار لطائف بده
 حقل اوله تاسده تجليسي هولا
 قطع

ايدر مقصوده اول كسه ختم خواجگان
 جهاتك جاه اجل الله كسب عثمان
 بوضم او قومه كسرت وير اموال اولاده
 كرتاري ايدر انه دغمة شادمان ايدر
 بوضم ايله بولور خاتم سلامت شراعت دن
 اد اوديني اولاديدون اولنلردن ضمان ايدر
 شفا بخن ايدوب اصحاب اراضه و رشت
 سلوكر اربابه اسرار في حقل ايمان ايدر
 بوضم فين دو جانتين اول كسه ايزكم
 طريق نقشبندي اوزره ختم خواجگان ايدر

دل چي خورده است عجب و دل من محمود
 نظم قاري سي
 يا فلكه انك ديديت كه من در شوروم
 هر چه امرو ز بر زخم بشكنم تا وان لبنت
 هر چه امرو ز بگويم بگويم صدورم
 بوي جان هر نفس از لب من آيد
 تا نكابت نكند جان كه ز جانان دورم
 دره لجان خانه كرده عاقبت
 هر دور اديوانه كرده عاقبت
 اعضا وجودم حكيم دوست گرفت
 ناميست ز من بر من و باقي چه دوست

تفسير الرؤيا

اعلم ان الرؤيا على نوعين افاق ونفس وكل واحد منهما على نوعين فالنفس اما في الآلات
 الجيدة والذميمة فالجيدة مثل الجنان ونعيمها مثل الحور والقصور والفلان والصحراء
 النوراني المبيض ومثل الشمس والقمر والبحر وما اشبه لك متعلق بالقلب واما ما يتعلق
 بالنفس المظلمة منها مثل ما كوال اللحم من الحيوانات والطيور واما البقر فهو
 ايتين من الجنة لادم عليه السلام لاجل رراعة في الدنيا والابل ايضا مثلها لاجل
 سحر كعبة الظاهر والباطن والخيال الله المهاد الاصغر والكبر وكل ذلك في الخيرة
 وفي الحديث ان الغنم خلق من عسل الجنة والبقر زعفرانها والابل من نورها
 والخيال من ربحها واما البغل فهو ادى في صفة المظلمة من راي منامه
 فتعوه ان يكون الرائي كسلانا في العبادة وتغيب في القيام والفقور ولا يكون
 لكسبة تتجلى في الحقيقة الا التوبة وعملك عملا صالحا فله جزاء الحسن والحسين
 من جازتها لاجل مصلحة آدم عليه السلام وزرته لكسب الاخرة في الدنيا واما
 ما يتعلق بالروح فكان الشاب الامر ويحكي تجلية الانوار الالهية اهل
 الجنة كلهم على هذه القوة فاقبل اهل الجنة من دخره يحولون الى وقال عليه السلام
 رايت ربي في صورة شاب امرد وقال بعضهم المراد بهذه الصورة تجلي الحق
 بعنه الربوبية على مرات الروح وهو الذي يسمونه يطعن المعاني لانه مرفي الجسد
 ووسيلة بينه وبين الرب قال علي رضي الله عنه لولا المرق لما عرفت ربي وهذا
 المرتبة مرتبة الباطن واما يحصل بسبب قوة مرتبة الظاهر بالقلوب فالاشياء
 والاوليا مرتبة القلوب ومرت القلوب ما يحصل من نورهم ومن القادر روح
 يعنى كما قال الله يلقى الروح من امره على من يشاء من عباده وظل المرشد لاجل
 هذه الروح الذي يحكي له القلب ويعرف ربه فانهم قال الانام ان يرى الرب
 في المنام على صورة جميلة اخروية واهذه التاويل المذكور قال لان مثل هذا
 المرئي مثال من يتخلفه الله على قدر السجدة الرائي وما سببه وليس حقيقة المرئي

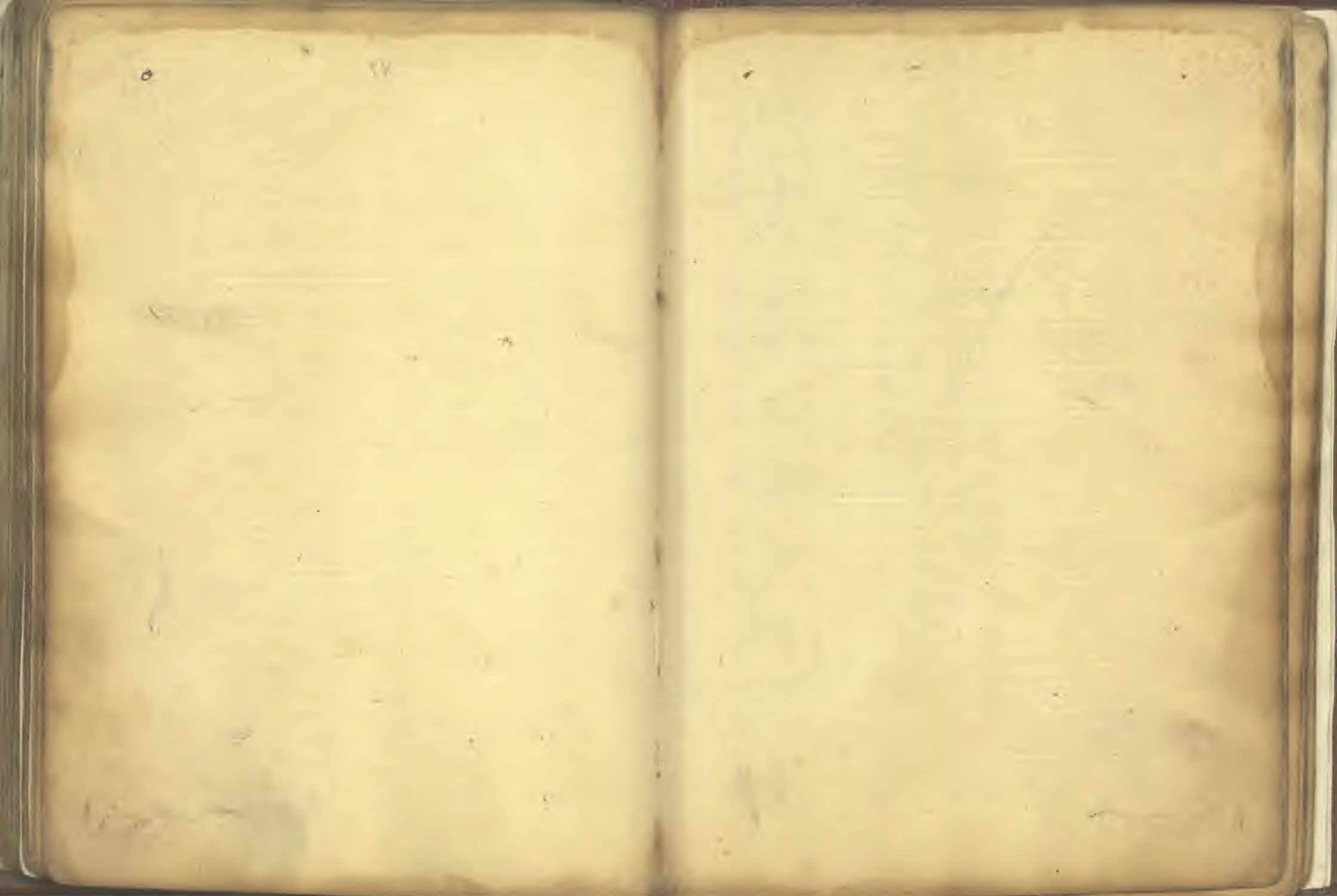
لأنه منزّه عن الصورة أو يرى بذاته في الدنيا كروية النبي عليه السلام وعلى هذا القياس
يجوز أن يرى في صورة مختلفة على قدر مناسبة الرائي ولا يرى حقيقة المحمية إلا الوارث
الكامل في علمه وحاله وبهيته ظاهرا وباطنا لأن ما له كذا في شرح مسلم يجوز رؤية الله
في الصورة البشرية النورية على التأويل المذكور والقياس في تحلي كل صفة
على هذا المنهج كما تحلى موسى عليه السلام في صورة النار من شجر العناب ومن صفة
الكلام وتلك بمنزلة ياموسى ولما كانت تلك النار نور الكون سميت نارا على اسم
موسى عليه السلام وطلبه وليس للسان أو في رتبة من الشجر فلا عجب أن تحلى بصفة
من صفات الله في الحقيقة الإنسانية بعد التقفية من الصفات الحيوانية إلى
الإنسان كما تحلى بعض الأولياء كما في يزيد رحمه الله حيث قال سبحان ما أعظم شأنه
وكان الجسد رحمه الله حيث قال ليس في جسدي كوى له ونحو ذلك وفي هذه المقام
لطائف مجيبة لأهل التصوف ويطول شرحها ثم البشرية لابد من المناسبة
فالمستد في أول أمره لا مناسبة بينه وبين الله ولا بينه وبين رسله عليه السلام
فاحتاج إلى معالجة إلى تربية الولى لأن الولى مناسبة بينه وبين المستد في جهة
البشرية فالنبي حال حياته فإذا كان النبي عليه السلام في الحياة الدنيا لما احتاج أحد
إلى غيره وأما إذا انتقل إلى الآخرة انقطع من صفة التعلق ووصل إلى محض التجرد
وكذا الأولياء إذا انتقلوا إلى الآخرة لا يصل أحد منهم إلى إرشاد فافهم أن كنت
من أهل الفهم وإن لم تكن من أهل الفهم فاطلب الفهم بالرياضة والروحانية
العالية على النفسانية الظلمانية لأن الفهم يحصل بالنورانية لا الظلمانية
لأن النور لما يجي بموضع جزئيا مشرقا فلم يبق للمستد مناسبة له وأما
الولى الذي يكون له الحيوة فله المناسبة لأن له حقيقتين الحقيقية الجسمية
والتجرد الروحانية من جهة الوارثة الكاملة فتسوى إلى التجرد والولاية النبوة
من النبي صلى الله عليه وسلم ويتصرف بها في الناس فافهم فإن وراء ذلك سرا
غيبا يركه أهل قال الله تعالى لله العزة والرسالة والمواعين وأما تربية الأرواح

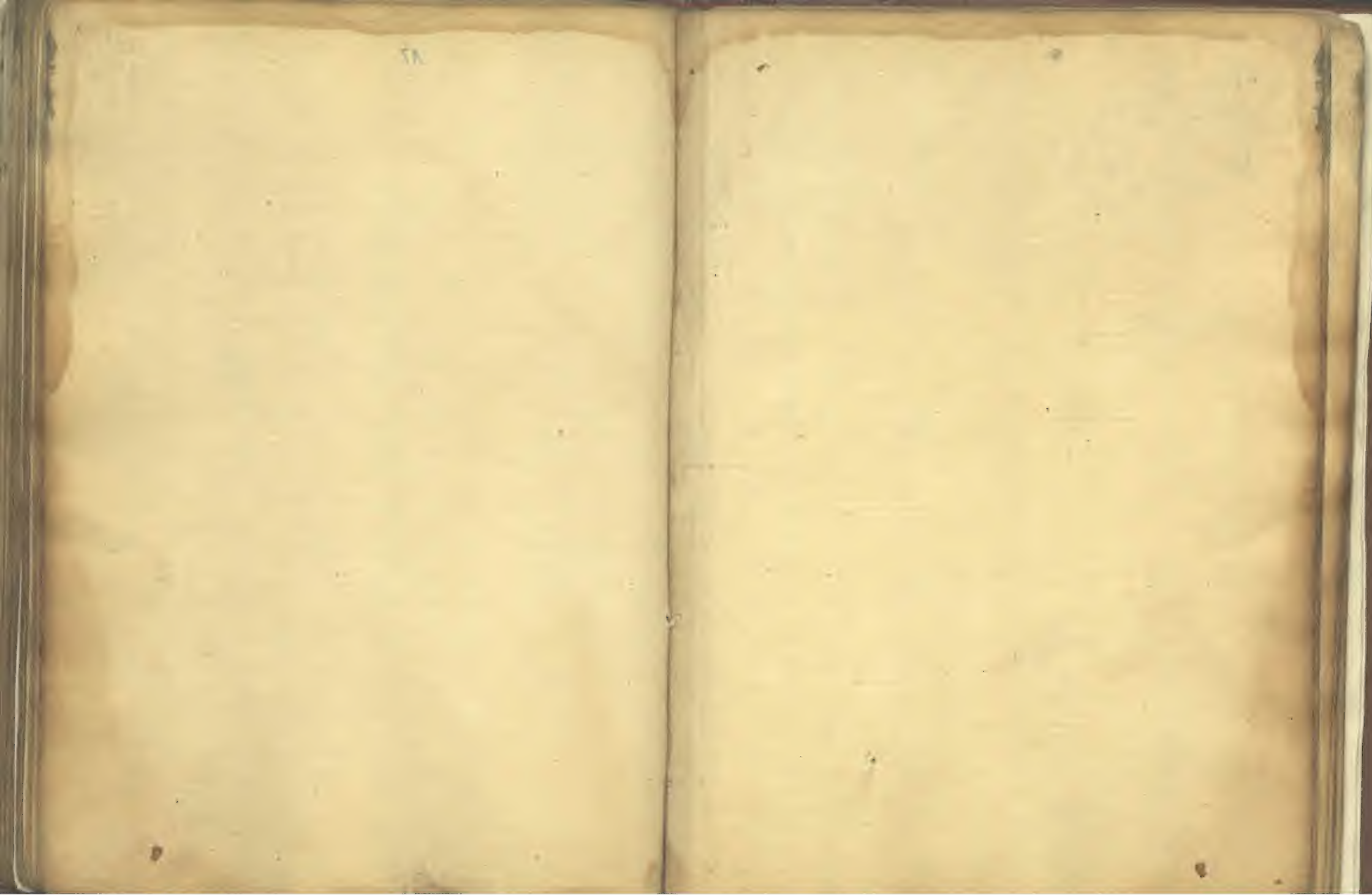
في الدنيا

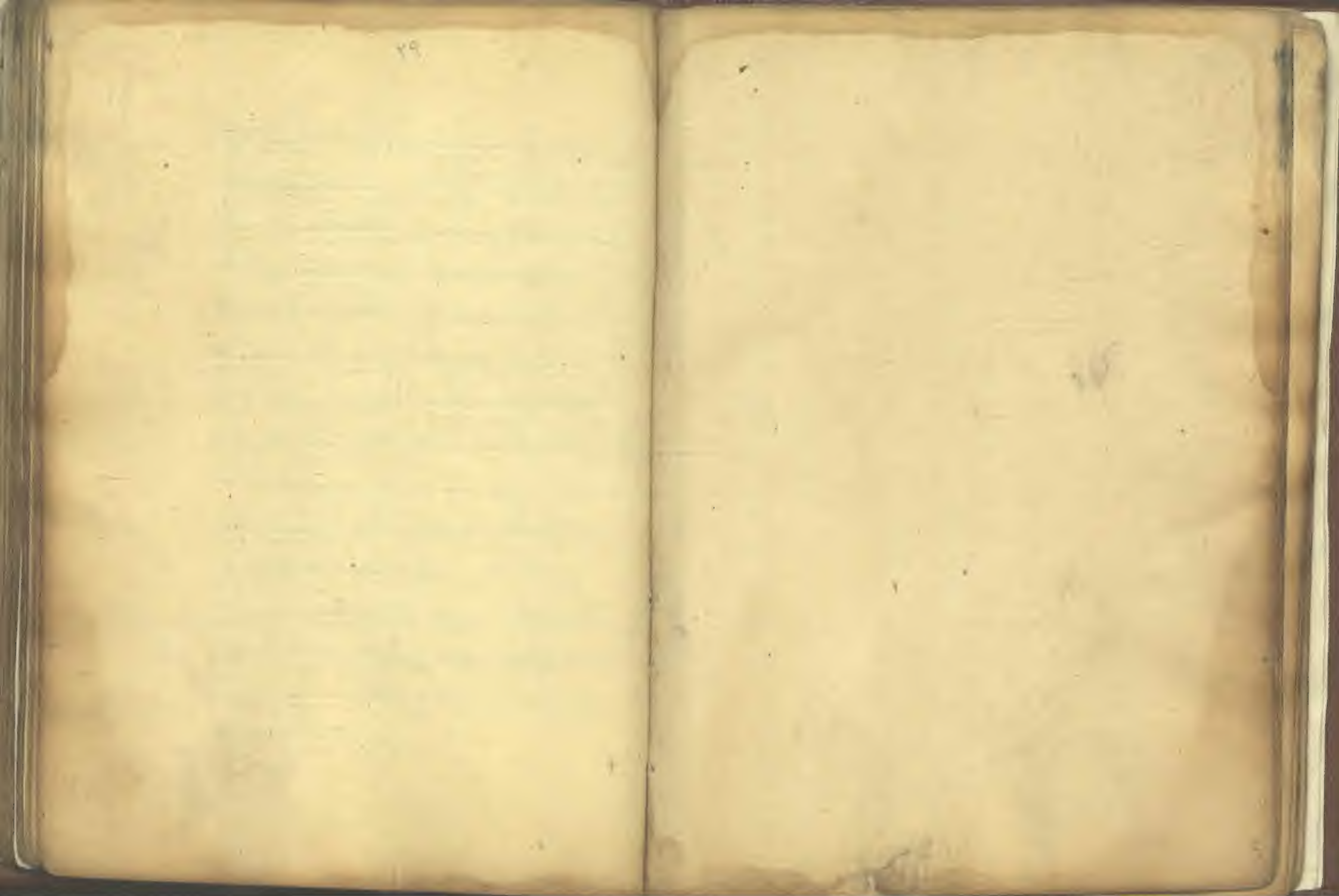
في الباطن فروح الجسد في مرتبة الجسم أولا ثم الروح الرواني مرتبة القلب ثم السلطان
مرتبة في الفؤاد ثم الروح القدس مرتبة القدر وهو الواسطة بينه وبين الحق متوحد
من الحق إلى الخلق لأنه أهل الله تعالى ومحرمه وأما الروايات التي من الأخلاق الذميمة
من صفة الامارة والوامة والمصلحة فهي أن يرى من السباع كالتمر والأسد
والذئب والكلب والخنزير ومثل الأرب والعلب والهرة ومثل الحية والعقرب
والزنبور وغير ذلك من الموريات فهذه الصفات الذميمة التي يجب الاحتراز
منها عن طريق الروح وأما الترفه من صفة العجب وهو أكبر على الله كما قال الله تعالى
أن الذين كذبوا بآياتنا واستكبروا عنها لا تفتح لهم أبواب السماء ولا يخلو عنهم
بيلج الجحيم في سم الحيات وأما الأسد من صفة الكبر والتعظيم على الخلق وأما الذئب
من صفة الغضب والفتنة على من تحت يده وأما الذئب فهو من كل الخراف والقمير
والغضب لأجلها وأما الخنزير فهو من صفة الحقد والحسد والحسد على الله عز وجل
وأما الأرب فهو من صفة الخيانة والمكر بمعاملات الدنيا وفيه والعلب أيضا
ولكن في الأرب الفتنة الخالية وأما القهز فهو من صفة الغيرة الجاهلية
وجبت الرياسة والعز وأما الهرة من صفة البخل والنفاق وأما الحية
فهو من صفة الأذى باللسان كالسهم والغبية والكذب ويرى كذلك السباع
في معاني حقيقة يدررها أهلها بالصيغة وأما العقرب فهو من صفة الغرور
والهمز والقيمة والزنبور فهو إيهاء الخلق باللسان خفيا وقد يدل الحية
على العداوة على الناس وإذا رأى السالك في نفسه أنه يحارب مع هذه الموريات
ولم يغلب عليها بعد القدرة الروحية فليجتهد في العبادة والذكر حتى يغلب عليها
ويقهرها ويقتلها أو يبدلها في صورة البشرية فإن قهرها ويقتلها أو يبدلها
في صورة البشرية فإن قهرها ويقتلها بالكلية فهو في تفتت السبات كما قال الله تعالى
في حق بعض الناصيين كفر عنهم سيئاتهم وأصلح بالهم وأن رأى أنما تبدلت

الصورة الانسانية فهو تبدل السمات الى الحسنات كما قال الله تعالى في قصص السابقين
 ومن تاب وامن وعمل الصالحات اولئك سيد الله سبحانه هم حسنة فقد خلص منها هذه
 المرة فيبقى ان لا ياب منها بعد ذلك لانه اذا وجد الفرقوة من خبايا
 العصيان والسمات تقوت فقلت على المصيبة ولله ان الله تعالى
 ان يجتنب العبد المناهي في جميع الاوقات ما دام في الدنيا وقد يرى ذات
 النفس الامارة بالسوء على صفة الكفار والنواميس على صورة اليهود والمسلمة
 على صورة النصارى وكذا في صورة المبتدعة

ملصقة بحقوقه من معرفته جدول معرفته من القوم من البرج الثاني عشر											
اعداد ايتام	كلا ثنائك	شمال	مارت	نيسان	مايس	حزيران	تموز	اغسطس	الاول	تشرين اول	تشرين ثاني
1	دلو	حوت	حمل	ثور	جوزا	سحطان	اسد	سنبله	ميزان	عقرب	قوس
2	حوت	حمل	ثور	جوزا	سحطان	اسد	سنبله	ميزان	عقرب	قوس	جدى
3	حمل	ثور	جوزا	سحطان	اسد	سنبله	ميزان	عقرب	قوس	جدى	دلو
4	ثور	جوزا	سحطان	اسد	سنبله	ميزان	عقرب	قوس	جدى	دلو	حوت
5	جوزا	سحطان	اسد	سنبله	ميزان	عقرب	قوس	جدى	دلو	حوت	حمل
6	سحطان	اسد	سنبله	ميزان	عقرب	قوس	جدى	دلو	حوت	حمل	ثور
7	اسد	سنبله	ميزان	عقرب	قوس	جدى	دلو	حوت	حمل	ثور	جوزا
8	سنبله	ميزان	عقرب	قوس	جدى	دلو	حوت	حمل	ثور	جوزا	سحطان
9	ميزان	عقرب	قوس	جدى	دلو	حوت	حمل	ثور	جوزا	سحطان	اسد
10	عقرب	قوس	جدى	دلو	حوت	حمل	ثور	جوزا	سحطان	اسد	سنبله
11	قوس	جدى	دلو	حوت	حمل	ثور	جوزا	سحطان	اسد	سنبله	ميزان
12	جدى	دلو	حوت	حمل	ثور	جوزا	سحطان	اسد	سنبله	ميزان	عقرب
13	حوت	حمل	ثور	جوزا	سحطان	اسد	سنبله	ميزان	عقرب	قوس	جدى

اهل انت المذنب لكل لسان والمقصود في كل آن اهل انت قلت ادعوني
 استجب لكم فها نحن متوجهون اليك كَلَيْتُنَا فَلَا تَرَدُّنَا وَاسْتَجِبْ لَنَا
 كما وعدتنا اهلنا المفر منك وانت المحيط بالاكون وكيف
 البراح عنك وانت الذي قُبِلَتْنا بلطائف الاحسان اهلنا
 اني اخاف ان تعذبني بافضل اعمالى فكيف لا اخاف من عقابك
 يا سَوْءَ حَالِي اهلنا بحق اسمك العظيم افتح لنا فينا صمدنا وعلما
 رتانا وتجليا رحمانا وفيضا احساننا اهلنا سَلِّمْنَا من كل الاسوأ
 واكفنا من جميع البلوى وطهر اسرارنا من الشكوى واليسئنا من
 الذنوب اهلنا شرف مسامحة في خطايك وفيهنا اسرار كتابك
 وقرنا من اعمالك وامتننا من لذيذ شرارك اهلنا صرنا
 في عوالم الملك والملوك وهيتنا لقبول اسرار الجبروت
 وافضل علينا من رقائق دقائق الالهوت اهلنا قد جئناك
 بجعنا متوسلين اليك في قبولك متشفعين اليك في غفران
 ذنوبنا فلا تَرَدُّنَا اللَّهُمَّ يَا وَاصِلَ الْمُتَقَطِّعِينَ أَوْصِلْنَا إِلَيْكَ
 اليك ولا تقطعنا بالانغيار عنك

يا من يجيب دعاء المضطر في الظلم يا كاشف الضر والبلوى مع السوء
 قد نام وقد كحل حول البيت وانتم يا من يا حي يا قيوم لم تنم
 ادعوك رب حزينا هائلا فلقا فارحم بكاني بحق البيت والحرم
 ان كان جودك لا يبرحوه فمن يجود على العاصين بالكرم
 شفعنيك في ذل مسكني واسرفانك ذو فضل وذو كرم
 واعوذ نوب وسامعني بها تفصلا منك يا ذي الفضل والنعم
 ان لم تغثنى بعفو منك يا املى واخجلنى واحياى منك واندجى
 وقد وعدت بان تدعوني لنا وقد دعونا فجد بالعفو والكرم
 مناجات

الا يا ايها المقصود في كل حاجتي شكوت اليك الضر فارحم بكاني
 الا يا رحمان انت تكشف كبريتي فهب لي ذنوبي كلها واقبل حاجتي
 اتيت باعمال قباح رديت وما في الورى عبد جنى كجاني
 احرقتني بالنار يا غاية المعون فارحم رحمتي غم اين مخافتي

هاهنا
 متعجبه

الهي انا الفقير في غناي فكيف لا اكون فقيرا في فقرى الهي انا الجاهل في علمي فكيف
لا اكون جهولا في جهلي الهي انا اختلف تدبيرك وسرعة حلولك مقاديرك
معا عبادك العارفين بك عن السكون الى عطاء والياس منك في بلاد الهي
متى ما يلق بلوى ومنك ما يلق بكرمك الهي وصفت نفسك باللطيف
والرقة في قل وجود ضعفي اقمعني منها بعد وجود ضعفي الهي ان ظهرت المحاسن
منى فضلك وملك المنة على وان ظهرت المساوي منى فبعدك ولا الحمد على
الهي كيف تكفى وقد تحقت لي اوانه انما لي ام كيف اخب وانت الهي في هاتلا
انا اقول اليك بما هو حال ان يصل اليك ام كيف اشكو اليك حال وهي لا تخفى
عليك ام كيف اترحم لك بمقالي وهو منك رزق اليك ام كيف تحب امانك
وهو قد وددت اليك ام كيف لا تحسن احوالي وبك قامت اليك الهي ما الطفق في
مع عظيم جهلي وما ارجك في مع قبح ضلي الهي ما اقر بك منى وما بعد في عنك
ما ارفق لي في الذي يحسن عنك الهي قد علمت باختلاف الانوار وتنقلات الاطوار
ان مرادك منى ان تتعرف الي في كل شيء حتى لا يجهلك في شيء الهي كما اترسي لوني
انفق كرمك وكما ايسسني اوصافي اقمعني منك الهي من كانت محاسنه
مساوي فكيف لا تكون مساويه ومن كانت حقايق دعاوى فكيف لا تكون دعاوى
دعاوى الهي حلك النافذ وميتك القاهرة لم يترك اذ يفعلا مقالا ولا لاذ
حال حالا الهي من طاعة سبها وحالة شيدتها هم اعتماد على علمك بل
اقالني منها فضلك الهي من طاعة انك تعلم وان لم تدم الطاعة منى فلا حزمنا
قد دامت محبة وعزمها الهي كيف اعزمت وانت القاهرة وكيف لا اعزمت وانت الامر
الهي تزد في الاثار يوجب بعد المراء واجمعني عليك بخدمه توصلي اليك
فكيف يستدل عليك بما هو في وجوده فقير اليك اكون لغيرك من الظهور ما ليس لك
حتى يكون هو الظاهر لك منى غيت حتى يحتاج الى دليل يدل عليك ومنى بعدت حتى
الاثار هي التي توصل اليك الهي غيت عين لا تراك عليها رقبيا وخسر صبغة
عبد لم يجعل له من حياك نصيبا الهي اترت بالرجوع الى الاثار فارجعني اليك بكم
الانوار وهداية الاستبصار حتى ارجع اليك منها كما دخلت اليك منها

١٧ ام كيف اهان

الى نفسي وكذا ضام

بفقرى وكيف
اعرض لي

مساوي

يا فقير في فقرى
يا جاهل في جهلي

مصون الشرح النظر اليها ومنوع الهمة عن الاعتماد عليها انك على كل شيء قدير
الهي هذا لي ظاهر بين يديك وهذا حال لا يخفى عليك منك اطلب الوصول
اليك وبك استدل عليك فاهدي بنورك اليك واتقني بصدق
اليودية بين يديك الهي على من علمك المخزون وسيت استر اسنك الهي
الهي حقني بحقايق اهل القرب واسلك في سالك اهل الجذب الهي اغني
تدبرك لي عن تدبيري واختيارك لي عن اختياري واوفقني عما اكره
اضطراري الهي اغني من دلي نفسي ومن شكي وشي مني الهي
رسمي بك استصرا فاصبرني وعليك اتوكل فلا تتركني واسأل فلا تخيبني
وفي فضلك ارج فلا تخربني ولما بك استسب فلا تشوقني وبياك اقف
فلا تقهرني الهي تقدر رضاك ان تكون له علمك فكيف يكون له علم
منى ات الغنى بذاتك عن ان يصل اليك النفع منك فكيف لا يكون غنا عني
الهي ان العفا والقدر علمني وان القوي بوثاق الشهرة الشري في ذن انت الفخر
حتى تصبرني وتصبرني واغني بفضلك حتى استغني بك عن طلي انت الذي اشرق
الانوار في قلوب اوليائك وانت اركب الاعيان من قلوب احوالك انت المصور
لهم حيث اوحشهم العوالم وانت الذي هديهم حيث استبان لهم المعالم ماذا وجد
من فذلك وما الذي بعد فذلك لقد خاب من رضى بدونك بدلا وقد خسر منى
عنك فمحق لا كيف برزى سواك وانت ما قطعت الاحسان وكيف يطلب من غيرك
وانت ما بدلت عادة الامتنان يا من اذاق احلاوة حلاوة مواساة فقاموا من
يديهم متعلقين ويا من التسلوا وليا ملاس هيبته فقاموا عزته مستغنين انت الذكرة
من قبل الذكور وانت المبادي بالاحسان من قبل توجع العايدين وانت المواد بالعلم
من قبل طلب الطالبين وانت الوهاب ثم انت اوهبنا من المستغنين الهي طلي
برحمته حتى اهل اليك واجذبني بميتك حتى اقبل اليك الهي ان رجاى لا ينقطع عنك
وان عصمتك كما ان فوق لا يزالني وان اطعك قد دقتني العوالم اليك وقد اوفقني
على بكرمك عليك الهي كيف اوجب وانت امل ام كيف اهان وعليك منك الهي كيف
استعز وفي الذلة اترحمني ام كيف لا استعز وياك قد نسبتني الهي كيف لا اقفق وانت
الذي في الفقر قنني ام كيف افترق انت الذي عجزتني انت الذي لا اله عز
تفرقت كل شيء فاجعلك شيء وانت الذي تعرفت الي كل شيء وياك ظاهر في كل شيء
فانت الظاهر لكل شيء يا من استوى برحمتك على عرشه ونصار العرش غيبا في استبصار
رحمته كما صارت العوالم غيبا في عرشه تحق الاثار بالاثار وتحت الاعمال
بمحيطات افلاك الانوار يا من احببت بيبي فانت عرشه ان تدركه الابصار يا من تجلي

فلا

الهي انا الفقير في غناي
الهي انا الجاهل في علمي
الهي انا اختلف تدبيرك
الهي انا عبادك العارفين
الهي متى ما يلق بلوى
الهي ومنك ما يلق بكرمك
الهي وصفت نفسك
الهي والرقه في قل
الهي اقمعني منها
الهي ان ظهرت
الهي منى فضلك
الهي وان ظهرت
الهي المساوي منى
الهي فبعدك ولا
الهي الحمد على
الهي كيف تكفى
الهي وقد تحقت
الهي لي اوانه
الهي انما لي
الهي ام كيف اخب
الهي وانت الهي
الهي في هاتلا
الهي انا اقول
الهي اليك بما هو
الهي حال ان يصل
الهي اليك ام كيف
الهي اترحم لك
الهي بمقالي وهو
الهي منك رزق
الهي اليك ام كيف
الهي تحب امانك
الهي وهو قد وددت
الهي اليك ام كيف
الهي لا تحسن
الهي احوالي وبك
الهي قامت اليك
الهي الهي ما الطفق
الهي في مع عظيم
الهي جهلي وما ارجك
الهي في مع قبح
الهي ضلي الهي ما
الهي اقر بك منى
الهي وما بعد في
الهي عنك ما ارفق
الهي لي في الذي
الهي يحسن عنك
الهي الهي قد علمت
الهي باختلاف
الهي الانوار
الهي وتنقلات
الهي الاطوار ان
الهي مرادك منى
الهي ان تتعرف
الهي الي في كل
الهي شيء حتى
الهي لا يجهلك
الهي في شيء
الهي الهي كما
الهي اترسي لوني
الهي انفق كرمك
الهي وكما ايسسني
الهي اوصافي
الهي اقمعني منك
الهي الهي من كانت
الهي محاسنه مساوي
الهي فكيف لا
الهي تكون مساويه
الهي ومن كانت
الهي حقايق دعاوى
الهي فكيف لا
الهي تكون دعاوى
الهي دعاوى الهي
الهي حلك النافذ
الهي وميتك القاهرة
الهي لم يترك اذ
الهي يفعلا مقالا
الهي ولا لاذ حال
الهي حالا الهي
الهي من طاعة
الهي سبها وحالة
الهي شيدتها هم
الهي اعتماد على
الهي علمك بل اقالني
الهي منها فضلك
الهي الهي من طاعة
الهي انك تعلم وان
الهي لم تدم الطاعة
الهي منى فلا حزمنا
الهي قد دامت محبة
الهي وعزمها الهي
الهي كيف اعزمت
الهي وانت القاهرة
الهي وكيف لا اعزمت
الهي وانت الامر
الهي الهي تزد في
الهي الاثار يوجب
الهي بعد المراء
الهي واجمعني عليك
الهي بخدمه توصلي
الهي اليك فكيف
الهي يستدل عليك
الهي بما هو في
الهي وجوده فقير
الهي اليك اكون
الهي لغيرك من
الهي الظهور ما
الهي ليس لك حتى
الهي يكون هو
الهي الظاهر لك
الهي منى غيت
الهي حتى يحتاج
الهي الى دليل
الهي يدل عليك
الهي ومنى بعدت
الهي حتى الاثار
الهي هي التي توصل
الهي اليك الهي
الهي غيت عين
الهي لا تراك
الهي عليها رقبيا
الهي وخسر صبغة
الهي عبد لم يجعل
الهي له من حياك
الهي نصيبا الهي
الهي اترت بالرجوع
الهي الى الاثار
الهي فارجعني
الهي اليك بكم
الهي الانوار
الهي وهداية
الهي الاستبصار
الهي حتى ارجع
الهي اليك منها
الهي كما دخلت
الهي اليك منها

الحق كيف ليس من
وفاك موسى
جذوة فاقضك
نبوة

بسم الرحمن الرحيم

Handwritten text in Devanagari script, likely a continuation of the previous page, containing various lines of text and some marginalia.

٧ واسبقهم بالمصدقين

یا الهی الیوم علم سفر
یوقدر اول یولده نذر هفت ریفق
قلمش اول یولده چوق است اهور
سن الهی مثل عنایت طوط الیم
ای اولان غایت ظهوردن نهان
جان جسم ایچره نهاندر جانده کن
علا دن اول سن آخر جمله دن
بام و وزیر یاسبان دیر عسرس
ای خرد یولکده طفل شیر خور
ای منزله ذات پاکه ذوالجلال
ای الیزر که حک خلق جهان
یا قدری جامع اتش سوزو نهان
بحر فکده عزیزم چی مدد
قطره ایم بو بحر فرشتدن جعفر
نفسی دنیا طودی محکم ز اتم

ان تجعلني بفضلك لك وعبد لك انا يا مولانا فضلنا بالفضل ولا تاتنا طنا العدل
وتوب علينا توبه نصوحا وترزقنا العافية في الدين والاخره ووالدنا واهل بيته والولده
الذكر والبنات جميع الدعوات وصلى الله على محمد وآله وسلم

سن الم طوبت قومی آوده بنی
 بونلو شدن بنی یا پاک قیل
 کورمشم زیر که ای شاه جهان
 اولمشم بن خاکه دوشمش آه آه
 یا الهی غرق خونم غرق خون
 سن دیدک سیرکله ییم بن روز و شب
 بویله چونیم بزرگاهم سایه اینر
 یا نولور ای معطی لطف و عطا
 رعد کبی جان و دل افغان ایدر
 دردی دیسم اولورم بی محال
 رهبر اول یا کاکه کراه اولمشم
 هرکه کویکه دولت یار اولور
 وار امیدم که خلوصی همزین
 قیل بزه لطفک معین ای مستغان
 سوک نفس و حنک قیل بولداشم

قالدی طاقت قل آسوده بنی
 یا وجودمدن بنی ال خاکه عیل
 یخشلیقل سندن و بندن ایمان
 قیل بنی لطفکله احیا یا اک
 اولمشم سر کشته چون چرخ نکون
 فارغ اولمک روز و شب ایدر یک طلب
 سن کونش سن نیز مثال سایه اینر
 فونشلق حقیقی کراسناک روا
 الشیافک اشک چشم قان ایدر
 بس سکا دردم دیمک اولدی محال
 یول پتوردم طالب راه اولمشم
 ساکه محرم کندودن بیزار اولور
 اولکویک ایتمکله هم نشین
 قومیم بوجسه تلح حقیقه جان
 وصلک ایل سویدر آتشم

ای دای روز خسته دلا
همیشه نکته دلا

وای که اولدمه همراه اولسک
 او مرم یولداش ایدرسن رحمتک
 جان چقخ سندن اوز که یوق کسم
 یارب اولدمه بودر بکه هوس
 اغلیو کلیم پیوکه سائلیم
 عرق ناهیرت اولوب قالشم
 غرقه در یای عصفیان اولشم
 یا الهی هرزودر مانده ام
 مرده یم احسان ایدوب چی قیلدی
 یا الهی حاجتم ایله روا
 حاجت اولکم بنلکم یی الهم
 یا اظمی نفسی سیکدن دایم
 یا انی شرع انشدہ الیه تا

حال دشوار مدن اکاه اولسک
 بلورم زیر که وارد در قدرتک
 ناکه چاغزد و قدّه کوشش اید سستم
 با که یولد اش اوله سن آخر نفس
 رحمتک به نظر قیل قائلیم
 مبتلای حیرت اولوب قالمشم
 ایندو کم انیدین پشیمان اولشم
 بن نه شیم یا کییم یا قندیم
 دزه یا چیز اینک شئی قیل بی
 رهقا اول جانم سوزن یکا
 بنده بنلیک قالمیسن قالمیسن
 ایمن اولمز جان و دل اولمز صفا
 یا هان فضلك نمکسارینه

در هم لطف کن که خسته دلم
 و حق من که بشکسته دلم
 زانکه بهت اعتماد همه
 ای مراد من و مراد همه
 خدا یا مال عام و خاصم
 دست من که با خطه حقم
 هیچ که بگذرم از همه
 رو بسوی تو اوسم
 سوز خود کنایه من از تو
 بقیقه ریاضت عجز مرا
 اعتماد من باین
 که نه انتم ای توی باین

يا من اليه رواء الداء والسقم
يا من يحب انين العبد في الندم
اذنب كل ذنوب واعترف بها
لكن عرفتك واشتجيد من الكلم
نام العيون وعين العبد ساهرة
تبكي بياضك وسط الليل في الظلم
لا تقطع رجائي منك يا صمد
ويا غافر الذنب والراحين بالكرم
ارحم بفضل لا سطر الى عمل
ان الكرم كثر العفو عن الخدم
عفو الذنوب برجائي منك يا صمد
ان العبد يقف عن التوب والارتم قومه

44

ای کریم وای رحم قادر قوی
چونکه بچاره شدم کن چاره ام
چاره است بچاره گز چاره است
مبتلای مندم صبح و سنا
چونکه رهن و رجم و هم کرم
کرد کار چونکه بینی حال من
اول خراز تو ای دانا رحم
عفو کن جرم قلم کش بر خطا
ای بداده جام از زنده نفس
این و من چون فانیست ای کردگار
ای کریم وای رحم و دوا الجلال
رهبرم شور همتا ای کردگار
ای خداوند و معین و مستجیر
کز من تقصیر بینی ای و دود
روز صبار از خطا بینی ز من
عفو کن جرم بخش از من خطا
دست گیری جمله بچاره نوی
چاره چون گشته ز تو آواره ام
چاره خواهد هر که زان بچاره است
القیات الامان یا ربنا
رحم خواهم رحم از تو ای رحم
نیست حاجت گفت و کو و قال من
عفو خواهم بر گناه ای علیم
چونکه ستاری بکن سرت عطا
دستگیر افتاده ام فریاد رس
ده مرا باقی وطن بی کیف دار
ده مرا دم از تجلی لا یزال
چونکه کردی نام خود پروردگار
بسیر من کن اینچنین کار عسیر
چونکه ستار بکن ستر از نمود
ستر و عفو خواهم ای رب المین
خواهشم اینست یا رب اعطا

ای کنه آفرین و حاکم پادشاه
کز روم راه خطا بنص صواب
لنک و لوک و خفته سان از من
زان نظر رو کرده ایم ای کریم
گشت خلقت جمله رد گردان ز من
چون رحیمی رحم کن بچاره را
ده امیدم تا امید کی روم
چونکه در بستند بر من خلق تو
کی ز درگاهت کسی محروم شد
کی شود درگاهت ای رب الانام
قلت یا وهاب فی الوحی المبین
منک ارجو یا الهی قوت روح
بسیر خواهم بعد ازین عسیری و دود
دست همت کی کشم زین قرع باب
کرده ای درمان دردم فضل
رحم کن بر حال من از مرخصت
با تو آوردم ز جرم خود پناه
تا برد ما را سوی حسن الماب
رو نکردی هر که آمد بر درت
که ز فضل زده ای سوی نعیم
تا که آرم با تو روای ذوالمین
از میان خاص و عام آواره را
از وجود عطا فضل و کرم
تو میند رزاق کون و دوتو
خلق را چون جود تو مقسم شد
چون در مخلوق بسته صبح و شام
ما غلق بابی لوجه الطالبین
لوجود المبتلای بالجروح
فضل و احسان و عطا از فیض جود
از سیر عام و خاص و شمع و شتاب
و رجای خود گذاری عدل و عدل
چون رحیمی ای کریم از مکرمت

چون گریه می هم ریحی ای رشید
 تو حکمی من مریضی مبتلا
 که گناه صادر شد از منی غفوا
 چونکه ستاری عفو هم رؤف
 که گشته از گناه روم سیاه
 زان بجاک در کشت من رومیه
 تا ز درگاهت نکردم بی امید
 بی نوم نای ندارم چون نوا
 ای نوا بخشنده هر بی نوا
 ای شده بی چون صفات از فکرها
 جان من شده خسته چون اشرفا
 ای که داده در دبی درمان مرا
 درد تو از جمله درمانها به است
 بخششم راده از ان ای داد که
 خطا آرزو عاصی بردوام

کس ز درگاهت نکشته نا امید
 زان ز درگاهت دارم شفا
 سر ساز از جامده او را ظهیر
 سر کن جرم مده کس را وقوف
 جز که تو بر که آورم یارب بیا
 آدم چون از گنه کشته به
 ده امیدم چونکه وهابی رشید
 بی نوایم بی نوایم بی نوا
 ده نوای فقرم از وجه غنا
 نیست در زانت فقر زان و را
 شربت ذوق ملک ابد رجا
 ذوق و شوق ده ز دردت از دوا
 لذتش در جانم از جانها به است
 تا کشم از شوق ذوق دم بسر
 عفو کن جرم بکش خطا خطا

فرخنده و آبرج و علی ذلک المجتافج و دمع الاکوان و قم غنقا
 و اصدق فی الشوق و فی اللمح و الزم باب الاستاذ تغر و کون بذکر الخ
 و اخرج عن کل هوی ابد و دمع التلیق مع الصرح ایاک انی راغب
 لم یبق عن طرق العوج اقع و ازهد و از گره کذا لک بیاب سواه لا یلج
 و اذ خل الحان خلیلی و دل نحو التمار ابی الشرح و اثرب و الترب لا یلج
 ایاک علی عن ذی النهج کرات کذا لم یقع انی و الی اللباب فقم و لم
 مولای انیسک منکسر و بفرک شوقی لم یهج و انیت الیک خلیا من
 صوی و صلاتی مع محی لا اسک شفا غیر الدمع مخافه ان یفشی و یهج
 هل غیر جنابک یقصد لا و جمالک ذی الحسن البهیج من یقصد غیر فیه و اذ
 بظلام البعد سراه فج من انت فضل ذاک من ال هذاک و من یلج
 و دموع العین تساقی من خوفک تجری کالبحر یا عازیل قلبی و یک دفع
 عدلی و اقصر عن ذی المخرج کم بعد انی لم یقدر فی دعنی فی البعد و فی المخرج
 اذ فی الحسی صاعیه صمت عند الواشی السبح یا صاحب جان الخرا و اذ
 صرنا و انزلت المخرج و اذ کاس الامر و دمع فی امریه نزدی الصبح
 مولای بستر الجمع کذا ک و جمع الجمع و کل شمع بالذات بستر السبح
 افضلک ربی شک و یج بحقیقتک العظمی ربی و بنور النور المستلج

بقاء كنت به ازل لا
 واهل الجذب المنعرج
 وباهل الحى وبقبحهم
 بساط اللسان المشيع
 تجلى الليل وعالمه
 بطايعها ثم البرج
 يسر واجبر كسرى ضا
 قت فى جبل حيث حج
 واخسرة قلبي لم تم
 وله رقى اعلا الدريج
 او ما حاد سحر ما يجدوا
 وسلام يهدي فى الحج
 وعلى الصديق خليفة
 وفاقتما اعلا الدريج
 وعلى المهدي وعترته
 بما قد سيج فى الحج
 او ما داي يدعو الى المولى
 يردوا للنصر مع الفرج

محمد من جا بالبلج
 وما اوجدت من الاكون
 وبحر القدرة والمرج
 وقلب فى لباك عدا
 وظلام الكون كما السبع
 بالال يصعب من هم
 ليكون بوصلك سبع
 وامنح قلبي نفاك يا
 ح خطايا الذنب من الذبح
 واسمع للمسامع ما شئت
 الشدة اودت بالهيج
 الحمدنا ولا حمدنا
 وكذا الفاروق وكل شيخ
 والى الحسين مع الاولاد
 المشيع فى زمن الوهج
 ما مال حجب نحوهم
 او سار الرب على الشرح

وبستر القرب كذا الحث
 بما فيه من الاربع
 وبطيب الوصل ولذته
 وحياتك ليس بمنزج
 بنزل افلاك وكذا
 كل الخيرات النياح
 واخضع خلع الرضوان على
 مولاي وعجل بالفرج
 واغفر بار لنا ظمها
 ثم نحو حاه واتبع
 وصلاة الله على الهادي
 ما فاح افاح فى المرج
 وعلى عثمان شهيد الدار
 كذا الاذواج وكل شيخ
 وعلى من شهد فى الارضين
 او سار الرب على الشرح

وبستر اودع فى بطن
 وبستر الخوف والنفع
 يا من عودت اللطف اجد
 وافتح ما سد من الفرج
 يارب ضفاف ليس هم
 وميسرنا من حيث حج
 يارب وليس جلدك
 امسح فى الشدة ظمها
 السابق ملصق اذا
 فاعتنا باللطف التبرج
 يا تقصر عطاك من فرج
 ولباب مكارم فح
 وبطيب ثنائك مع نفع
 فى بيع الانفس المهرج
 قوم سكنو الجراء وهم
 عمت وظلام الشرح
 ما زال النصر يحققهم
 من الايام مع الحج
 يارب بهم وباهلهم
 لا اكون فى الحشر
 وصلاة الله على المهدي

وبما فى واه مع زهج
 وبمرد الماء واسا حنة
 عاداك باللفظ البهج
 يارب عبادك قد وفدا
 احدي حيون لذي التبرج
 يارب بخلقنا من عجل
 انا والقلب على وجه
 والسائسا ان قطعنا
 بعدو السيف ذو العرج
 وادع فى العفو اساءتنا
 الا يولاك به نفع
 كى تنفلي تنشري
 اضحو فى الحمد من الشرح
 وهم الهادي وصحابة
 ذوق الجراء وشعرج
 حتى نصر الاسلام وعما
 والظلمة محي بالبلج
 ما مال المال وحال المال
 عجل بالنصر وبالفرج
 واذا بك مناق الام
 فقل اشهد امة تنفرج

وبمرد النار حرقها
 وحمم النفع مع السبع
 واغلق ذى الفين وثنية
 يدور بقلب منزعج
 يارب ظلمنا انفسنا
 فذلك ندعو بالفرج
 يارب فصاح لا اكون قد
 عن بايك حتى لم تفرج
 والامر اليك تدبره
 والحسنة ان لم تنزعج
 وبه فعدى وبه فلدنى
 كى تنفلي تنشري
 وقوا لله بما عهدوا
 ذو الرتبة والعطر الاربع
 جاوا للكون وظلمة
 ذا الدين عزير فيهم
 فعلمهم صلى الرب على
 وسار السار فى الدرع
 واختم على عواتقها
 فقل اشهد امة تنفرج

الهی

یلم بوز ابرینوایه
 هم سن کر می کند این علام
 ای در ده بنی قلان گرفتار
 جوق جوق حکمایه کوایم حال
 بیلیم که حکیم فرد سن سن
 رحم ایت بکا دوی دردم
 یعنی بوز کماله دوقم
 سال چشمه لعلیک خیالیک
 دایم سنی بن ده ظاهریله
 قدم غمی ایچره معتبر قیل
 کیم کیمیه اول اولوب میسر
 کورک یوزوک اولمز اولسه
 ذوق الحی اولورس نایاب
 یارب مستورین زار
 بر دزه خار خاکسارم
 سر منزله امن راه بلغم
 در دلی بتور دوا
 کس غیر کینه احتیاجم
 کیمد بکاسون اولور
 تشخیص مرضه اولدی لر لال
 دانای جمیع درد سن سن
 بیداد ایلنه ویرمه کردم
 کوندن کوندن قیل زیاده شوم
 ویر طبعه حسنینک کمالیک
 رحم ایت سنی وارینی یوقایله
 در دین بکار روزی اولقد قیل
 کیمسه بکا اولیم برابر
 خونبار کوز من اولمشور دور
 مجروح تنه قالمشور ناب
 مختله اولمش گرفتار
 کرده خاک بره کزارم
 سندن اوز که پناه بلم

روحم که بد ننده دیر سنگدر
 یارب مدد ایت که بولما
 تا قویه توجه ایتدکم چاغ
 ای حاکم عرصه قیامت
 نو میدیق آتیشه یاندم
 یارب بنی ایت قنایه ملحو
 رحم ایت طوت المکه خسته حالم
 ای محنت عشقده زخیر دار
 مشکل ایشه دو شمشیر مدق
 حل ایلیم کور بو مشکلات
 قیل بنده بنای عشق دایم
 صال کورکه درد عیشیدندم
 عشقده ایچره مدام دوقم اریتر
 ویرکل بکا شوق و ذوق خلی
 اندیشه بجهانده زجده ایل
 هر نسنه که بنده دور سنگدر
 محفوظ اوله تا دم قیامت
 انوم آجق اوله یوزم اغ
 کور کورمه او کون بکانه یوز
 تحقیق و وجود دن او صاندم
 کیم راه فنا ایش ره حوت
 غم ره کذرنده پایمالم
 سندن اوز که دخی کیم وار
 بی حزن ایله بلای رد قیل
 جوق ایله کورمله التفاف
 مانده اساس عبه قائم
 هر خط و هر زمان و هر دم
 شوقله همشه شوقم اریتر
 دایم بکا سنی قیل محلی
 عشقیده همیشه اشنا قیل

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

رحم متالم خوارم
افتاده یم رحم اب ایتمه اهل
ترک ایتمه عواطف عیسی
بن شیفتیک پناه اولغل
هریچ که خوار و خاکسارم
بدم ایتمی کناه کارم
یا قدر بنی انش جفایه
یار بزه راحت روان ویر
هر قهر که ایلسک روادیر
بسدربکا چکدکم جمالت
چون معترتم که وار کناه
رحم ایله یوزار و نامراده
کل بزم وصاله محرم اولغل
سندن و سلام همد که دایم
مورقی بکاستونکه مست مدحش

مشتاق شراب خوشکوارم
لطف اب هم عنایتکله ال
عفو ایله بو چاکر لیتمی
بیکسدر بن امیدگاه اولغل
وصلنه سنک امیدوارم
کلام سکا نور و شرمسارم
صالدک بنی تحت بلایه
جانم سیز لوه همت ایله جان ویر
سندن خچلم یوزوم قرا در
شرمنده لیکه که ملالت
اوز لطفکله عذر نخواهم
قوی بو مشقت بلادک
برخطه بنعله هدم اولغل
تمکینم اوله سنکله قائم
اولون اوزدی قیلم فراموش

نه همدکمی سلیم جهان نه
عالم کوزومه کور غیبه ییم
کل رفیع ایدر کور غم فراقی
درد و الحم دکیزی اشدک
ای کبزه دردیمه ورنه آب
یوق کسسه یه ایلدم تفرغ
العقده بو عزم اولدی بر باد
چون غفلت ایله کیچردم ایام
سرحایه عمر کیدی الدن
قویا دیو جور دند که کردون
هرگز رو شیندن اولمیدم
نه انی که نیجه دور زمانه
بر رشته ده بولیم عم و یح
یا ندیره کور اوده استیاقی
سیلاب بلا با شمد اشدک
توبیرمه عاجز اولدی احباب
قیضنده بولنمادی توقع
برخطه فلکدن اولمادم شتا
بلیم که نولور اخر سر حجام
سود ایتمدم ایتمدیم عجلدن
احوالی ایلدی ذکر کون
دام غم محنتکون آداد

عز و فضولی
 یاندى جامع هر چه وصل رخ یار استرم
 درد مندى فرقت در مان دیدار استرم
 بلبل زارم دکل سهوده افغان ایندیکم
 قالمشمالان قفس قیدنده گلزار استرم
 دهر بازارنده کاسه دهر متاع همتم
 بو متاع صانع بر اوز که بازار استرم
 بوله کو قیاس شب هجران تمنای اجل
 نیلیم بوقدر غم دفعه غمخوار استرم
 فانی اولو استرم یعنی بلای دهر دن
 راحت جسم ضعیف و جان بیمار استرم
 یوقا بقا بزمنده درد لدار بن هم دورم
 بوقنا دیرینه بزم وصل دلاوار استرم
 ای فضولی استرم کسه رضا بیلد قنا

۸ بکینه ۲
 ۱۰ سه شبه ۳
 ۱۱ جوشه ۴
 ۱۶ بکینه ۵
 ۱۳ جمعه ۶
 ۱۴ شنبه ۷

د ایلول ۶
 تشرین اول ۵
 تشرین ثانی ۷
 کانون اول ۳
 کانون ثانی ۲
 شباط ۶
 مارت ۵
 نیشان ۱
 مایس ۳
 عزیزان ۴
 تمیز ۱
 اغیترس ۴

۵۰۶۷۸۹
 ۱۰۱۱۱۲
 ۱۳۱۴۱۵
 ۱۶۱۷۱۸
 ۱۹۲۰۲۱
 ۲۲۲۳۲۴
 ۲۵۲۶۲۷
 ۲۸۲۹۳۰

۱۸۷۲
 ۱۸۷۳
 ۱۸۷۴
 ۱۸۷۵
 ۱۸۷۶
 ۱۸۷۷
 ۱۸۷۸
 ۱۸۷۹
 ۱۸۸۰
 ۱۸۸۱
 ۱۸۸۲
 ۱۸۸۳
 ۱۸۸۴
 ۱۸۸۵
 ۱۸۸۶
 ۱۸۸۷
 ۱۸۸۸
 ۱۸۸۹
 ۱۸۹۰
 ۱۸۹۱
 ۱۸۹۲
 ۱۸۹۳
 ۱۸۹۴
 ۱۸۹۵
 ۱۸۹۶
 ۱۸۹۷
 ۱۸۹۸
 ۱۸۹۹
 ۱۹۰۰

جمعه

جمعه

جمعه

جمعه

جمعه

جمعه

جمعه

محرّم

ا هـ ج ز و ب و د

ج ز هـ ب و د ا و

د ا و ج ز هـ ب ز

د ا و ج ز هـ ب ز

د ا و ج ز هـ ب ز

د ا و ج ز هـ ب ز

د ا و ج ز هـ ب ز

د ا و ج ز هـ ب ز

د ا و ج ز هـ ب ز

د ا و ج ز هـ ب ز

د ا و ج ز هـ ب ز

د ا و ج ز هـ ب ز

د ا و ج ز هـ ب ز

زى القعدة

ب و د ا هـ ج ز هـ

ذى الحجة

د ا و ج ز هـ ب ز

جیب رساله کی

شمالی برنلدر حمل ثور جوزا سطرط اسد
 سنبلہ جنوبی بونلدر میزان عقرب
 قوس جدی دلو حوت اولاد خیطی
 قوس دہ اولان قرقنی رقیہ قیوب
 دشرقی النجیبہ مریزی نشان ایدوب
 بعد خیطلہ درہ جدہ شمس بولہ میل
 اعظمہ خیط قنقی جیبی قطع ایدرسہ
 خیطی قوس اولندہ اول جیبہ قیوب
 بعد جیب التمامندن بالادہ اولان مریہ
 قدر اعداد مستویدن قاج عدد اولرسہ
 بعد قطر تسمیہ اولنور بعدہ اشاغی مریہ
 قوس قدر اعداد معکوسہ تعداد ایدوب
 قاج عدد اولورسہ بعدہ خیطی قوس
 اولندہ مریی اول عدد اولورہ نشان
 اید بعدہ اشاغی مریہ بعدی قطر

قاج ایسه اول مقدار جیب التمامند
تعداد ایده قوس اولند خط قاج
دره جبه قطع ایدر سه اکان نصف
فضله دیوب حفظ ایده بعد ارتفاع
اله خطی قنقی طرفه قالور سه اخر
طرف کجه مثلا قوس اولند اون بش
دره جبه قطع ایدر سه قوس اخرند
کی اون بش دره جبه وضع ایله بعد
ستیدن قوس کلان جیوب خطرند
اشاعی مریله ارتفاعین جیبند بعد
قطر شمالیه قوس اوله طغر وضع اولنور
نصف فضله شمالیه قوس آخرینه وضع
اولنور بعدی قطر جنوبیه قوس آخرینه
طغر وضع اولنور نصف فضله جنوبیه
قوس اولیه طغر وضع اولنور نمکنی هر وقت

ساعتدن طرح اولنور ساعت نه اولدویغی
معلوم اولور نصف فضله بعد الذوال
بعدی قطره تا بعدر قبل الذوال غیر تا بعدر

نصف

منازل

منزل اول	منزل اول
منزل دوم	منزل دوم
منزل سوم	منزل سوم
منزل چهارم	منزل چهارم
منزل پنجم	منزل پنجم
منزل ششم	منزل ششم
منزل هفتم	منزل هفتم
منزل هشتم	منزل هشتم
منزل نهم	منزل نهم
منزل دهم	منزل دهم
منزل یازدهم	منزل یازدهم
منزل چهاردهم	منزل چهاردهم
منزل پانزدهم	منزل پانزدهم
منزل شانزدهم	منزل شانزدهم
منزل هجدهم	منزل هجدهم
منزل نوزدهم	منزل نوزدهم
منزل بیستم	منزل بیستم

وصیتنامه

حق اسمیله یونامه باشلدم
وحد یله جان جانم باغشلدم
حینه اولسون صلاه و سلا
دخی ال اصحابه بالتمام
وبعد بزه کلد و کده مکتوبیز
و معلوم اولدی مطلوبیز
سوالک جوانی بود رای اخ
کوکل درینه وادر دخی
ای یکی جهانم دل ایندیر میت
عبت او دین دله سوزن میت
حرام اولور اهل حق دوجا
کوکلده نه دنیا فالورنه جان
سنی بنلکدن حق استون خبر
دخی قیله کند یله باقی خدا
او در دوطب که درونده و
بشارت سکا و میش اول باغار
حمله باقش سکا اولدو
دل آینه سنده او در دزد و دؤ
او دونه خوشی فوندی چون باقا
ای جهانم حفظ ایله باقی اشکا
او دره و طایفه دخی بیل همان
آنک ای یارینه سعی ایت هر آن
دیلسن که او در یله طوایف
دوا بولوپ انکله مست اولکیز
اون اون کوزل غویه ایت تخلیه
او رن آفتدن قلبکی ایت تخلیه
همان سن دل ایندیرمین باگیل
تاما شای دیدار و دلدار قیل
که دره مان اولد و در حیرتک سرور
مقبله قلب ایده هر دم حضور

برجی بوکله عقلتدن ایت تخلیه
درونک تو جهله قیل تخلیه
صقین کند قلبکدن اوله عید
که درگاه حقدر کوکل ای سعید
او حاضر انکله هیشه بیلده
اوناطر دله دلدن انی دله
سنی یاره دندر سکا پیک تیان
سمن انی اراقده ارمه صقین
کوکل دوست اویدر سوزم میت
همان انده ایسته انی انده بوله
جو حق اهلنه در دعالم حرام
ایکی عالم اهلدن امید کیسر
ایکسینک دخی اهلنه و بر تمام
جهان اهل نفسیچون ایلوا
حق اهلن اولدی کاه لیه
همان هر نفس ربکی یاد قیل
قوی اولد شمنی دونه سن قیل نا
تو خهله تا ایچری کله سیر
خصوعی حضور ننه مقاد قیل
ایکسینک بویکم شرکدن تخلیه
کوکل خانه سنده مراد اله سیر
صقین شرک سمته کیمه سیر
دلک ایلد توحید ایلد تخلیه
خفی شرکه جم لیل طالمیه سیر
بونا سنی شرک حق اتمیه سیر
حقکه ره رایش خلقدن صانیه
عذابیم ایچره قالمیه سیر
هرامی ایدوب ایلیان تکرید
نچو دیوب استیلر یا تمیه سیر
هر انسان هم سولین تکرید

وصية مجنون عاقل قالها عند خليفه غافل
 حيث فقد سيرة في ظل ميل فتر به هاول المجنون وكان في الركب فقال له يا امير المؤمنين
 هب الدنيا تواتيك اليك يا نيك الا ما طالت الدنيا مع الدنيا بشا نيك
 الى كم تطلب الدنيا
 وظل الميل يخفيك

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم لعل يصيب اقل من الشهوات يسهل عليك الفقر واقل من الذنوب
 يسهل عليك الموت وقدم مالك مالك يسير الحاق به واقع بما اويتة يخفف عليك
 الحساب ولا تشغل عما فرض عليك بما قد ضمن لك انه ليس بغايتك ما قسم لك
 ولست بلا حق ما زوى منك ولا تك جاهد فيما يصح نافدا واسع لك لا زال له
 في منزله لا انتقال عنه

كوالر انك لطف وفقر ندهد
 تصرف انك در قوت تمام
 جالات اولور بو خاص وعوام
 تو ايشاري اكا اسناد قيل
 هان هر نفس بكي ياد قيل
 كه توحيد افعاله ايريشه سين
 ومله خلا يقله باريشه سين
 قوت قوت بكي ياد قيل
 كوكل خلوت نده حق ايره سين
 حذر دن توكل قيل نخله
 كوالر انك لطف وفقر ندهد
 تصرف انك در قوت تمام
 جالات اولور بو خاص وعوام
 تو ايشاري اكا اسناد قيل
 هان هر نفس بكي ياد قيل
 كه توحيد افعاله ايريشه سين
 ومله خلا يقله باريشه سين
 قوت قوت بكي ياد قيل
 كوكل خلوت نده حق ايره سين
 حذر دن توكل قيل نخله

صفين كشدن قله خوف و حذر
 قودن سكار بكي ياد قيل
 درونكه بر شيدن ايمد ر
 اكا اعتماد ايت كه اولد ر قوت
 نه صحت نه نعمت نه منصب نه مال
 نه دولت نه صنعت نه عز و نه كمال
 نه ملك نه عفا نه كسب نه كار
 صفين بونلره اتمه هج اعتبار
 و كمل ايله ريك كه احسان ايد
 يوار لسته طاعدن دكوس طاشي
 حيق ايشلرين جمله اسان ايدر
 طيان ريك قوت يولنه باشي
 هان هر نفس بكي ياد قيل
 اكا ايتكاري متين قلعه بيل
 كه جانك كدرلردن ازاد اوله
 مقام توكله دلشاد اوله
 حذر دن بكي ياد قيل
 كوكل عالنده حق بوله سين
 قودر دنجي تدبير دن نخله
 صفين اتمه تدبير ريكه اول
 دللك ايله تفويض ايله نخله
 كه يارين كه كوكل نخله ايره سين
 هر ايشي جو مقدر له دراي كيد
 قوت تدبير ريكه اوله سين
 اومور ك اكا ايله تفويض كيم
 هر اركه صوكن خوش بولور اوله
 بر ايشي مراد اتمه بولكله بار
 جو اختيار اولور در سين اختيار
 بلا اختيار اوله تفويض خوش بولور
 حذر دن بكي ياد قيل
 قودن سكار بكي ياد قيل
 درونكه بر شيدن ايمد ر
 اكا اعتماد ايت كه اولد ر قوت
 نه صحت نه نعمت نه منصب نه مال
 نه دولت نه صنعت نه عز و نه كمال
 نه ملك نه عفا نه كسب نه كار
 صفين بونلره اتمه هج اعتبار
 و كمل ايله ريك كه احسان ايد
 يوار لسته طاعدن دكوس طاشي
 حيق ايشلرين جمله اسان ايدر
 طيان ريك قوت يولنه باشي
 هان هر نفس بكي ياد قيل
 اكا ايتكاري متين قلعه بيل
 كه جانك كدرلردن ازاد اوله
 مقام توكله دلشاد اوله
 حذر دن بكي ياد قيل
 كوكل عالنده حق بوله سين
 قودر دنجي تدبير دن نخله
 صفين اتمه تدبير ريكه اول
 دللك ايله تفويض ايله نخله
 كه يارين كه كوكل نخله ايره سين
 هر ايشي جو مقدر له دراي كيد
 قوت تدبير ريكه اوله سين
 اومور ك اكا ايله تفويض كيم
 هر اركه صوكن خوش بولور اوله
 بر ايشي مراد اتمه بولكله بار
 جو اختيار اولور در سين اختيار
 بلا اختيار اوله تفويض خوش بولور

اقبال هرامی حواله تمام
 هراش وقت بغلیه رای حسن
 همان هر نفس یاد اید و بهر
 که غمگید و ب اوله سن بر
 بشی جز عدن دلک تخلیه
 صقین صمنه کم خلق اید از جفا
 جور یکدر انجق اید و ب اوله
 روف و تم ایلش تعبیه
 صدیق وعد و صانه سن تا
 سنی حق حضورینه عووت اید
 اگر مانع اولدین نفس کنود
 جناسی وفادرسکا قبل صفا
 همان هر نفس یکی ناکواله
 تا حلم اید ایچر و کیده
 و التخی هم کبردن تخلیه

صقین کند یکی سن بکنه دخی
 بود لخانه این عجب دن ایله پاک
 انانی بیل کوکلدن کیدر
 نهان ذل ایلده لده خور اوله
 درونده سن ذلی اسیر بیل
 قوناسه عده تخم قبل احترام
 خداوند رضا سین کوکلده
 همان هر نفسی تکا قبل رجوع
 که بی عجب و کبر ایچری کاسین
 بد تخیسی اعراضدن تخلیه
 صقین کم قصادن جند ایله
 همان جسم و جانکه تسلیم اولو
 کمی حق نه سو یلیده بکلیه
 اشارت لرندن اولوب ایه تینه
 که احکام انسید را حوالا

بیو کلنه بر کسبه ای اخی
 قوگری ذلیل ایلد نفسک جو خاک
 که ویریش او مرآت حق گذر
 قو خلقی سندن بوجه بوله
 بوسر مایه کی دله مستور قبل
 که خلقه تذللدر انجق حرام
 سنی هر کوکلدن اول ایلر قبل
 و ذل حقارتله ایلد خضوع
 کوکل محفلده آتی بوله کینه
 دلک ایلد تسلیم ایلد تخلیه
 یا اعراض اید و ب یا انحر سوله
 دکرمان الت طاشی مثالی قالی
 نه اید و ر کسه هپ اندن اکیه
 سخن ایشلرین ساکن اول قبل سینه
 وعاد لریدر سعادت کا

نه کله یسه دوستدن ایله قبوله
 سنی نفس ایله یسه قهره یسه
 همان هر نفس ربکی ایله یاد
 که تسلیم اولوب ایچری کلمه یز
 وهنشم سخطدن دال تخله
 صقین کن قضا سخط ایچ
 حکیمک ایشده سر خوشه بول
 انجور ازله نیاز دسه رب
 نه قولدن طلب قبل نه ده التماس
 قضایه رضا ویر بولمن اول
 کوکل خوشلغدر مقام رضا
 بر اولور یا نکهده سرورالم
 همان هر نفس ربکی ذاکر اول
 که تابی سخط ایچری کلمه یز
 طغوز غمی نیستدن ان ایتمخله
 مناسب کور ایشم طور انکه اول
 وجوع و سهر لده بتور ایشو
 و حکیمه طوعکله قبل انقیاد
 کوکل حجه سنده دروس ایله یز
 ایدوب خوش رضا برله قبل تخله
 واحکام حقندن قاجوب کلمه یز
 کوکل نر ده نیچر یوک خیری بول
 اکا راضی اول بولانی قیاق
 نه برنی مراد ایت نه سنی و خا
 سعادتله راحتله قال هر زمانه
 چوباغ ارمدر بو واسع قضا
 برابر کورینور سکا یستور کم
 قضا سبیله خوش اول رضا ایله اول
 کوکل خلوتنده اکا ایره سیز
 ه لک اندن ایت فقر ایله تخله

صقین

صقین کند کایه نشی ائیمه یز
 پاننده نه بولسه کرمک و مال
 اگر خانا ندر اگر جسم و جان
 حله انک ایلر قوسی ههات
 منجون بوخه اخر امانت یوکون
 همان صا حبیه قوسین ویرور
 بود و لکم فقر حقیقی بول
 همان هر نفس ربکی قبل خضوع
 که تا فقر ایله ایچری کلمه یز
 او منجی وجود کدن ایت تخله
 صقین یوقیره وار قیاقیمه یز
 انا یشدکده همان حیل کور
 او کیم یایمه یشدکدن ازاد اولور
 همان هر دم انک نه شویم حال
 که وحدت شرابیم مست اولور
 یلان دعوی ستمه کیمه یز
 کر اولاد و غلمان و اهل عیال
 حواس و قوا ایله ظاهر نهان
 پاننده امانت قوش بر زمانه
 چکرین نیچر جور ایلد دون کون
 ایکی عالمک راحتنه ابرور
 شو خوف و هر غدن ازاد اول
 اوردن مالک الملک اکا قبل جمع
 کوکل عالمده انی بولکه یز
 درونک فنا برله قبل تخله
 وجود که کفاهنه بائیمه یز
 بوغ لول وار لک قهری بیقه کور
 او کند حق لاشی و فانی بولور
 وجود کدن اول فانی انکه حال
 نفس سحرینی اشنا اولور یز

حب اشیا او بعدن کلوز مبدم
 توجیه بد لایر و توحید یار
 تحمل ز خلق و تذلل بحسب
 و تسلیم نام و رضای قلوب
 بو او ن خویدر او صافی اهل
 اکا او نیکه کما اوله حال
 یوزاون الی بیترا چه بولدی ختم
 تمام ولدی مکتوبه والسلام

وله رحمه الله علیه عنایتنامه

بکاریم نقایند انک خوفی همان
 حق بولو هایدن ها اهل و ایدن
 بوجان و تن جاندر بنم یک خبانه
 عبارت خوشن پایدن تن و جانی خبانه
 حق اطاعتی نشاندن بوظیفه نایبانه
 محبت خوشن هر آیدن انی بولون بخارند
 اوزون مالک هایدن کول باقی عبادند
 تن اکسلاک زیادندر فضا زار آیدن
 بقا بالله سیدند اصل حقند عبادند

علم اولوز سید علم اولوز کاند
 کوزل خوشن دلا خنده کوزل نورم خنده
 لیم اولوز اندر لیم اولوز اندر اصل حقند عبادند
 کوزل خوشن دلا خنده کوزل نورم خنده اصل حقند عبادند

وله رحمه الله علیه روح الارواح

الهی دیم اسم ذاتک قیل
 که اهل و عالمن اولام بری
 الهی کا عشقکی قیل نصیب
 که جان بوله صحت کول طور انور
 الهی اون آفند ایت تحلیه
 که تشویش و هر غمده اوزاد اولام
 الهی بو غفلتدن او یار بنی
 که جاندن توجیه کما قیل لم
 الهی بو شکر دن قیل خلاص
 که خلق قیوب ایچری کیریم
 الهی حذر دن بنی قیل ابراق
 که خوفی و کدر دن امین اولیم
 بوجان رسوم صفاتک قیل
 و جذبه عشق محبت اری
 غمک ایل بوجانه طیب
 ایدم دلد هردم سنگک حفسو
 دلم اون کوزل خویله قیل تحلیه
 و انس و حضور که دشاد اولام
 و دوندردم جمله دن قیل غنی
 کول عالمنده سنی بیله ییم
 و توحید و افغانی جانانه سعاد
 کول خلوتنده سکا ایزیم
 مقام توکلده و بر خوشن طور اید
 کول کعبه سنده سنی بولیم

الهی بود بیدار قیل بعید
 که غمگین بود جان اوله برید
 الهی جز عذر دلم پاک سبیل
 که بی جور و جنک را چری کیدیم
 الهی بنی کبدن ایله پاک
 که جان خاضع و خوشنود اوله
 الهی تعزیه اتمه لیم
 که بی اعتراض را چری کلیم
 الهی سخطه بنی ایله دور
 که خوشنود اولوب اچری کیم
 الهی اضافنده ازاد قیل
 که فقر حقیقی بی جاغ بوله
 الهی بنی بنده ایله جدا
 که وحدت میباید اولوب کام لام
 الهی بکاخوت ایت عشق
 بنی ایله تقوی بن برده سعید
 که کل مسجدنده بولام چوقی حقد
 انی صدر و حاکم تری بن قیل
 که کل کشتنده حضور ایدیم
 و دل حقارتله قیل مثل خاک
 که کل خانه کنده حضور ک بوله
 بنی اوره تسلیم ایله قیل سلیم
 که کل محفلنده مراد الهیم
 قضایه رضا و پرده له بی نقور
 که کل حجره کنده سکا ایدیم
 بنی فقر کده معناد قیل
 که کل مجلسنده سنگه اوله
 فنا قیل سنگه بقا ویرهدا
 طالب اولانغی بجز خوش قلام
 بو کتبه کو کتریم وحدتی

که عرلی

۸۰ - ۳۲
لاریسی

دنیا ایستی اعتبار کیندیم چرخک ایستی قرار کیندیم
 چوق کسند کینج ایچونچکر بنج غیرینه اونیک نصیب اولور بنج
 دنیا به امید دوتمق اولمز هرگز اولمی اوشتمق اولمز
 خوش خانه عیشش در بو عالم درد که دکل اساسی محکم
 دنیا که نکارد لوبیا در زهار اینانم بیوفادر
 سن کچه اولویسن کامقو اولدور طلبنه سندن افزون
 بر خیال خواب ایتمش بو عالم بو خواب خیاله اولمه هم
 احوال زمانه منقلبدر اندن خرد اهلی محاسبدر
 دنیا المی ایمان المدر غم بدرقم ره عدمدر
 کیمدر کلوب جهانم کیمز کیم کا اهل اولور کماله یتمز
 بودر ره رسمی روز کاریک کیم اوله خزانیه هر بهارین
 کیمدر که جهانم فانی اولمز دوری فلکک امانی اولمز
 دنیا یری باشلوا زده ایدر اندیشه الفت خطایدر
 هر لطیفه درد فینه بیکه تهر هر شهیده در قرینه بیکه زهر

[Faint, illegible handwriting in cursive script, likely a historical record or letter.]

[Faint, illegible handwriting in cursive script, continuing the text from the previous page.]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله الذي وكفى وسلام على عباده اصطفي اما بعد هذه
فائدة في بيان نبذة من آداب الذكر وغيره عند السادة
التقية النفسانية قدس الله أسرارهم العلية اعلم
ان آداب الذكر الاول اعراض اسم الذات بالقلب اي بحسب
الذاكر على ركنية متوكة كالكل بعكس توكيد الصلاة
بان يخرج قدم الرجل اليمن من تحت ساق الرجل
اليسرى ويعتمد على ريكه الايمن متوضعا مستقبل
القبلة ويقول بلسانه استغفر الله املاخا او خمسة
عشر او خمسا وعشرين وبفم من عينيه لأصفا الاسماء
بالاسنان والشفة بالشفة واللسان باللهاة
اعراض الغم وتوجه جميع حواسه الى القلب مدققا
النظر الخيال بالنفود اليه منطلق النفس على حاله
ثم يلاحظ ويحصر قلبه انه مذنب مقصر غير قابل
الشيء خال عن الاعمال الصالحة بحيث يباين من أعماله

ويتكل على الله ويعول على فضله ثم يلاحظ الموت
واحواله وكان الموت قد حل به الآن وان هذا آخر
انفاسه من الدنيا ثم يقرأ فاتحة وخلاصا
لبسانه ويهتف نواحيها الى حضرة امام الطائفة
وغوث الخليفة ذى الفيض الجارى والنور الساطع
المطهر النفس جند الشيخ بهاء الدين محمد الاوى
الجبار قدس الله سره العزيز ويستمد بالقلب
منه ثم يلاحظ صورة حشرة مولا نا الشيخ خالد
قدس الله سره العزيز يدين حاجبيه اعني الناصية
ويعتق النظر الى من ناصيته الى ناصية الشيخ
قدس سره ويستمد بالقلب منه وهذا التفسير
والنصوير يستعمله رابطة ثم يطرح الصورة
بالخيال في وسط قلبه ويدعها ويجمع كل حواسه
الى القلب ويتصور بقرع البال فيه معنى اسم الحلاله
ومدلول كلمة الله وهودات بلا مثل الذم بفهم

من الاسم القدوس ويجعل قلبه مملوء بتذكر المعنى المدلول
وهذا يجعل يسيرة وقوة قلبيا ولا بد من وجوده في جميع
اوقات الذكر بل وفي خارجها يتبر وهو الركن
الاتم للذكر والمحط لقائده ثم مع الوقوف يقول بلسان
القلب التعمدات مقصود ورضاء مطلوب ثم
يشعر في ذكر الله بالقلب لكن مع الوقوف القلب المذكور
وتفريخ القلب من الخطرات صفات يسيرة بين كل مائة
او اقل يكرر قوله بقلب التعمدات مقصود ورضاء
مطلوب

دعاء ختم القرآن

صدق الله العظيم وبلغ رسول الله الكريم ونحن على ما قال ربنا وخالقنا من الشاهدين
اللهم يا حي يا قيوم يا دافع السموات والارض يا مالك الملك يا ذي الجلال
والاكرام صل على سيدنا ومولينا محمد وآله وصحبه افضل صلواتك عدد مخلوقك
وسلم وبارك كذلك واوصل مثل ثواب ما قرأناه وما قرأه احد من المؤمنين
والمؤمنات عموما والمنسبين الى الطريقة العلية النقية خفوها
في افاق العالم وشارق الارض ومقاربها بعد القبول الى روح كل
من صار سبيبا لقراءته وكل من الحصار وابائهم واتقاهم وكل
مؤمن ومؤمنة وكل وفي ووليته من سادق السلسلة النقية
والقادية والتهرورية والكبرية والجشية وكل من اباء كل
وامهاتة ومنشأته وخلفائه ومريديه ومنسوبيه ومحسوبيه
المؤمنين والمؤمنات الى يوم الدين وتوابعهم اجمعين فذلك
كما تحب وترضى الى ساحة سيد المرسلين وخاتم النبيين سيدنا
ومولانا محمد صلى الله عليه وعلى آله وصحبه وسلم والى روح كل من له اولاد
وارزاق واصحابه واخوانه من النبيين والصدة يقين والشهداء
والصالحين والكل اجمعين واحسننا معهم بفضلك امين
برحمتك يا ارحم الراحمين وصل وسلم على سيدنا ومولانا محمد
وعلى آله وصحبه ابد الابدين في كل لحظة وحين والحمد لله
رب العالمين

که صحنه قادر اوله سبار
 الودیر که ایه باد شالقا
 دیوانه ضایع ایله کینج
 سنده بلور که لطف جوخه
 سورمه بلور روز که آرتور ز نور
 که قلمه جیکه دکت شکر
 نه فائده سکه سینه دریدن
 بن معتقدم بو آستانه
 بر شیشتم کیم اولدی یاره یاره
 خورشید جالید ای معنوی
 شاهیم نظرات بن کویله
 ورده اوزن المیز کوفار
 صنامه که قلمور دخی که القا
 ویرانه کورک اکاندر کینج
 نه سود جوینده بخت بوقار
 نه فائده کوز اگر اوله کور
 یوق بنده رضا دن اوز که تدبیر
 نه سود نتیجه کینز کرمین
 یارب نوله دریم کهانه
 پیوندینه هیچ اولور می چاره
 توبه اینه نوله بر قشمه پرنو
 بیجان نه یلق اتم آشنایه

هر که او عمل نکر و عنایت ایشد
 مدران کافله خم بر روی سنگ
 یکی بر بهاران نیفتانده جو
 دانه نشت ابو و خل انتظار کرد
 جوی وقت دغش نیاید عینک
 بدکنم ستانده بوقت درو

ای کزای روشنت آینه یکنی غایت
 در نقاب عنبرین هر دم عروس خیم است
 ملک دانش ز است از طرز مناک نظام
 سرور اعراس درین جان لیب آمده
 از روی دولت با کوس خدام درت
 در بلای ویرست معذورم از ضعف بدن
 کچه دورم غافل از عرفان یاری بنیم
 هیچ کس نیست کز رای تو باشد در حاجت
 شایه صدراز را از چهره میکرد نقاب
 کج معنی زالت از مقام کلک فتح باب
 میکند در آرزوی پای کوی اضطراب
 می رباید روز و شب از دل قرار و دیده خواب
 چون کنم ناچار می باید کشیده این عذاب
 نه نیاز منی بدرگاه توبه روز از حساب

کشته
 از آستانه بیخفا
 در کمال کمال
 در کمال کمال

می نویسم حال دل امانی بخشد اشرف
 چند از خاک و رت بوی رعایت یسئوم
 و چه باشد که کند نام مرا ملک و رقم
 هست در این احوال عادت که از نزدیکی دور
 هر که نزد یکست و را می دهد در از حد
 چشمه خورشید هم در طبع دارد حالتی
 بی چنین در آسمان به می ستاند نواز و
 ای که هم از آفتاب افزون هم از ریاضی
 به ز نزدیکان خود بر من که دورم رحم کن
 که چه دورم از تو دارم پیش چشمم کم
 از تو بر من که رسید قیاس لطیف و نسیب
 تا زمین را از حیات مست امکان ثواب
 روی دولت را از در کاهت نباشد انوار
 جز رعایت نیست اوراد فتوی و نواز

عرضه

بفرستم شرح امانی آید جواب

پیش تو تکی دعای من نباشد مستجاب

و چه باشد که کنی در دگر من کسب ثواب

میکنند از حاجت را بقیضی کامیاب

هر دور و آن نیز آبی میفرستد از سیلاب

می دهد هم دور هم نزدیک خود را آب تاب

در زمین هم می برد از آتش و لعل آب

بانی در احسان به از دریا فروز از آفتاب

کنایه دورم منکر مکن بر من عتاب

مهر مهر از دور بهتر میکند نور کسب

بر زمین از آسمان رسم است تر کباب

تا فلک را هست عادت در طبیعت انقلاب

رای رفت را ز فرات نباشد اجتناب

کار او اینست و بس الله اعلم بالصواب

صورت مکتوب مولانا

بسم الله الرحمن الرحیم مسکین غریب خالده حبیب لیب احمد خطیب از فیض
 خاندان علیّه مهر و دور و بانصیب میخواهد درین هنگام نیکو سر انجام نامه
 مشتملی مزید رعایت بعضی بلاد اسلام و عزیمت آن عزیز بصوب شام
 جنت مشام بحضور این مسکین مستهام رسید و کمال محبت بخشید
 وصیت میکنم شما و سایر برادران را بقتل کلام و طعام و منام و مزید رعایت
 و ترغیب بر اتباع سته سینه و سیره مرغینه حضرت سید الانام علیه و علی
 اله و اصحابه افضل الصلوة والسلام و ستر نام از ابراز وجدان و حال
 و مقام و عدم التفات بمعاذ عوام و عدم تداخل با ارباب مناصب
 دنیویه از امر و احکام و اگر کسی از آنها برای مطلبی از مطالب عاجله
 نیکی از شما ها ملتجی شد بشرط ترک ظلم و حسن مراعات رعایا و فقر معتمد
 دعا شوند و هیچکس را از اهل دنیا بر هیچکس تقدم نکنند که هر که اخلاص
 خالی از غرض داشته باشد نمود نتیجه اخلاص را بمشاهده خواهد
 نمود و خود را از هیچکس بهتر ندانند و در هیچ مکانی بی تدبیر نشینند
 و علیکم بنفی الوجود و بذل الجهد و القناعة بالموجود و القناعة بما له
 و الاغراض عما سوى المقصود و این ترمنده تا اهل را یاد نمودن
 بدعای توفیق و حسن ختام و پیروی جناب مصباح القلا علیه و علی اله
 و صبحه الطلوة والسلام

۱۴۳۶
۲

قال الامام العراقي رحمه الله لبيان مناصرة النفس

اعلم اننا قد نبهناك وشوقناك فان اعرضت عن الاصغاء او اصغيت
بظاهر قلبك فان تصنى الى الكلام الرسمى فخرت وخسرت وما ظلت الا نفسك
ومن اعظم من ذكر بايات ربه فاعرض عن ما وصى ما قدمت به انا جعلنا على
قلوبهم كنية ان يفقهوه وفي ادانهم وقرا وان تدعهم الى الهدى فلن يهتدوا اذا
ابدا فان اصغيت اصغاء ذى فطنة وبصر جديد وتفكرت تفكر من له قلب
عقيد او الف السمع وهو شهيد فاحرج عن جميع ما يصدك عن سلوك الصراط
المستقيم فلا يصد عنه الاحب الدنيا والغفلة عن الله تعالى واليوم الآخر واجتهد
ان يفترغ قلبك كل يوم ساعة عقيب صلاة الصبح وذلك عند صفاء الذهن
تفكر في شأنك وتنتظر في مبدءك ومعادك وتماثل نفسك وتقول لها
الى مسافرة تاجر ورجى سعادة الابد ولقاء الله عز وجل وخشع في رقابة الابد والحياء
من الله تعالى ورأس ملأ عري وكل نفس من الانفس كثر من الكثر وجوهرة من الجواهر
اذ تجارت سعادة الابد والآخر اعظم من هذا واذا انى العزم انقطعت التجارة
وحصل اليأس وهذا اليوم يوم جديد قد اقبلت الله تعالى فيه ولو توفاني كنت
اشتهى ان يرجعني الى الدنيا لاعمَل صالحا فاحسنى يا نفس انك توفيت
ورجعت الى الدنيا يوما واحدا واجتهدي في هذا اليوم وانظري لنفسك
فان لم تمهل العبد فقد استوفيت ربح هذا اليوم ولم تخسري وان امهلته
فاستأنى للعبد مثل ذلك ولا تخدعي نفسك بجمي الغفلة فان ذلك ظن يكد ولا ينجي
المخسر ثم هب انه قد عفا عنك اليس قد فالتك ثواب المحسنين وانه يهديك به حسنة وبذاته
وبذاته فاذا قالت نفسك ماذا اعمل وكيف اجتهد فتقول اني ما يقارنك
بالموت والكرى بذلك الا زعم وهو الله تعالى واظلي الناس به كره فاذا قالت
كيف اترك الدنيا وقد استعصمت عليها في قلبي فتقول اقبل على قطع علايقها
من باطن القلب لا عيناك او حبيب او عداوة او شهوة ولكن افرج اوغرة لك
من المصالحات فليس الا ان تتفكر في عظم اقامتها والجلال اياك فتنبهت بخاتمة
عقارب

وفي الف مضمناها وقد تحلست منها وابذل انما يتوفيق ومعونته فتذكر
انك مريضة العزيمة الحياء وقد اصابك طبيب تظن صدقه ان لا ملاذ الاطعم
تفكر وان الادوية البشعة تنفعك التست تتغيرين لقول علي مرارة الدواء
طعمها في الشفاء التست تتغيرين على الكد والتعب في السفر طبعها في الاستراحة
في المنزل فان مسافرة ومنزل لك الاخرة والمسافر لا يستريح ويحمل التعب والكثرة
فان استراح انقطع الطريق وهناك وتقول يا نفس ما الذي يطلبين ان طلبت المال
وجدت وهي هيات فيكون في اليهود جماعة اغنى منك وان طلبت الحياء
ونلت وهي هيات فيكون في اهلالات الأتراك ومعنى الاكرام من يستولى عليك
ويكون جاهد اعظم من جاهد فان كنت لا تدركين آفة الدنيا وشدة عذابها
وبلائها في الاخرة فلا تفرقي عنها خستة شركاها اما تعلمين انك لو عرضت
عن الدنيا واقبلت على الاخرة كنت واجدا العصر فريد الدهر لا يوجد في الايام
ظفرك وان طلبت الدنيا كان في اليهود والمسلمين من يستفيد بها فاق الدنيا
بسيبك بها تحمير فتفكر يا نفس وانظري لنفسك فلا تترك احد غفلة
وكذلك لا تزال شاطر نفسك حتى تقا وعلم على سلوك الصراط المستقيم الى الرب
فهذه المناظرة اهم لك ان كنت عاقلا من مناظرة الحنفية والسقوية والمعرفة
في تقاديرهم ومجادلهم ولا يترك خطأ وهم ولا خطأ غيرهم ولا هم يقبلون منك
ولا انت تقبل منهم الصواب وان صارت اظهر من الشمس وتترك احد اعدوك
بين حبيبتك لا تارحم ولا تناظره بل تساعده على ما يظلمك به من شهواته الباطنة
الباطنة فتستبسط بالفكر الدقيق الحق لفضاء مشروبه هذا هذا الاعين الانعكاس
والاشكاس على قمة الرأس فهل رايت قط رحلا يشاهد تحت ثوبه حبات وعقارب
اقبلت عليه لتفلكه فاحذر المروحة ليدفع الدبابات على وجهه فمهل يستحق من
تفكر ذلك الا الحزنى واعلم ان هذه احوالك في استيغالك بمناظرة غيرة واعراضك
عن مناظرة نفسك وفي هذا المعنى ينكشف لك روح عمالك يوم تلى الشرائع فانهت عن شدة
مناظرة الاخرة باسرها الاموال وارواحها وامام تناظر نفسك مدة طويلة لا تحملك لمناجاة

ربك وذكرك والاقبال عليه ثم طربك مع النفس اذا انفك ان تغافلها
بما تحبها وتعلم انها كالكلب لا تترك الا بالصرير وان اردت ان تغفل
طريق من اظرفها ومراقبتها ومحاسبتها ومعاقبها فاطلب من كتاب
المحاسبة والمراقبة فان هذا الكتاب لا يحتمل والله والله يوافقنا
واياك بفضل وسعة جوده انه على ما يشاء وقدر
وصلى الله على سيدنا محمد وآله اجمعين والحمد
لله رب العالمين

واعلم ان كل من شعرت قلبك تسمعه الحفظ فان شعورك تقارن شعورك
وفي سر حتى اذا غاب ذكرك عن شعورك بذها بك في المذموم الحلية
فيغيب ذكرك عن شعورك الحفظ وما دام القلب يشعرك بالذكر ويبلغت
اليه فهو معرض عن الله وعبر منفك عن شرك خفي حتى يصير مستغرقا
لواحد حتى ذلك هو التوحيد وكذلك القول في المعرفة فمن طلب المعرفة
لمعرفة فقد قال بالاني ومن وجدها كمثل ان لا يجدها بل يجد المعروف
بها فهو الذي استمكن من حقيقة الوصال وحل تجبوحه حضرة القدس
واعلم ان الفناء عبارة عن حاله تسكن فيها الحواس ولا تستغل
وسكن فيها الخيال واليشوش فان بقيت في الخيال بقيت مغلوبة
لم تؤثر الا في محال ما يتجلى من عالم القدس حتى يمثل الانبياء والملائكة
والارواح المقدسة في قوال الخيال فهذه قصة بطول اكتفى ثم

دعاهم خواجه

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على خير خلقه محمد وعلى آله وصحبه اجمعين
بلغ اللهم واصل مثل ثواب هذه الختم الشريفة المباركة بعد القبول
بفضلك وكرمك الى روح منبع الصدق والصفاء فضل الخلائق محمد
المصطفى صلى الله تعالى عليه وسلم والى روح كل من له واصحابه واتباعه على
الروح كل من سلسلة العلية النقيضة والقادرية والسهروردية
والكبروية والجيشية قدس الله تعالى اسرارهم العلية
وعلى الخيرة الى روح شيخنا وقودنا وامامنا امام الطريقة
وغوث الخلية وشيخ فلك الحقيقة ذي الفيض الجاري والنور
والنور الساري المعروف بانه نقشبند بهاء الدين محمد الاوسي
البخاري قدس الله سره العزيز والى روح منبع المعارف والجمال
سيد السادات السيد امير كلان قدس الله سره والى روح المفضل
عليه ولما سواك الناس قطب الاولياء الشيخ محمد الباقا السمرقاني
والى روح الواله في محبة مولاه الغني المعروف بحضرة محمد
مواجه علي الرامي قدس الله سره العزيز والى روح المعروض غوث
المراد الدينوي والاخرى شيخ المشايخ الشيخ محمد الاخير فقهري
قدس الله سره العزيز والى روح المصطفى عن الحجاب البشري قطب الاولياء
الشيخ عارف الربوة قدس الله سره العزيز والى روح قطب الزباني
غوث الخلائق الشيخ عبد الحاق الغدواني قدس الله سره العزيز والى
روح قطب العارفين غوث الواصلين بقصوب الموحدين حضرت
سيدنا خيلاء الدين الشيخ خالد قدس الله سره العزيز

فتم امام راي محمد الفاني
شيخ احمد الفارسي قدس الله سره
لا حول ولا قوة الا بالله
صلى الله عليه وسلم
عنه
هو
الاول
والاخير
محمد
مواجه
علي
الراميني
قدس
الله
سره
العزيز
والى
روح
المعروض
غوث
المراد
الدينوي
والاخرى
شيخ
المشايخ
محمد
الاخير
فقهري
قدس
الله
سره
العزيز
والى
روح
المصطفى
عن
الحجاب
البشري
قطب
الاولياء
الشيخ
عارف
الربوة
قدس
الله
سره
العزيز
والى
روح
قطب
الزباني
غوث
الخلائق
الشيخ
عبد
الحاق
الغدواني
قدس
الله
سره
العزيز
والى
روح
قطب
العارفين
غوث
الواصلين
بقصوب
الموحدين
حضرت
سيدنا
خيلاء
الدين
الشيخ
خالد
قدس
الله
سره
العزيز

والروح محبوبة قط الارشاد السائر في الله الزاكي الساجد بقايا الله

حضر في مولانا حاجه فيفضل الله في روح كل من السادات والخلفاء
والمردين والمعتدين والمجسدين من هذه الطريقة وسائر الطرق
على الخصوص القادرية والسمهروردية والكبروية والجيشية واجعل
مثل ثوابها مكتوبا منا في صحيفة اعمال كل وارفع بها درجة كل وارفع
لنا سلوك الطريقة اللهم قد عرفنا هذا الحق الشريف وانما
مطايانا بياك فلا تفرنا من رحابك نحن في ضلالتك فلا تحرمنا
من القرى منا من عاداك طرد الفقراء وان طردنا فلا حول ولا قوة
لنا اياك طالب الرجاء الامنك وخاب المعول الاعلى الهنا
اذا كنت للعالمين في العاصين واذا كنت للعالمين في الفقيرين
وانت رب الجمع هب اللهم مسينا محسنا وطالما الصالحنا وعت
كلنا السعة جودك يا واسع الجود والمغفرة يا باسط اليدين بالرحمة وبها
القلوب المكسرة اجبر اللهم الكسار واقل اعتدرا ان حاسبتنا لا تحم
نا نخرجنا لك افقرنا ونضع في سبيلك لغيرنا ولا تجعل مقصونا
سوءنا وعاملنا بفضلك وكرمك لا تعلمنا وعدك وثبت علينا نوبة
نصوحنا وارزقنا الاستقامة والقناعة والبقاء والامتن والعفو والعافية
في الدارين بحرمه سيد النقلين الهنا بجاه محمد عبدك ورسولك صلى الله عليه
وعلى آله وصحبه وسلم توفنا سبلنا يا شين نابتين على الكتاب والسنة واجمع
بجائته الغية اجمعين وجازعنا حشرة مولانا وحلقنا خيرة الخيرة وزد في
اقسامهم واكرامهم وعلو درجاتهم وصانع اجرهم وفضلهم ورحمتهم
وطولهم وكرمهم الى هم السنة والتميم والطريقه ووقفنا لرحمتهم مثال

وردنا بها حبة
عند جناب كل
واقص علينا
من ربات كل
تحرنا من كرامات

والروح

او امرهم واجتناب مناهيهم وزد اخلاصنا وحبنا وشوقنا يومافوا
في حضرة اللهم لا تردنا بعد الدعاء خائبين ولا عن بابك مطرودين
ولا عن رحمتك آيسين ولا عن حننك مبعودين واحفظنا من موجبات
الندامة ولا تجعلنا بدعائك رب شقيا وصلي الله تعالى على سيد المرسلين
الصادقين بنوّة الاقدمين والمبعوث رحمة للعالمين اللهم اغفر لنا
ولا بائنا ولا متها تانا ولا جدانا ولا جداتنا ولا اخواننا
ولجميع اقاربنا ولشايخنا ولبن علينا ولبن حفيظنا ولبن غائبنا ومن امن
الينا وسلسلته طريقنا وطرق الباقين ولبن عاقد معنا عقد الاخرة
ولبن وصانا ووصيتناهم بدعاء الخير ولا خذنا ولا اخواننا الذين سبقوا
بالايمان ولا كافر المؤمنين اجعين برحمتك يا ارحم الراحمين والحمد لله

من اراد ان يحضر
مجلسه من
قال ابو جريش رحمه الله
احد من المسلمين قال سمعت
عنه انه قال قال رسول الله
عليه وسلم يا مفضل ان الله
يحب من سلك طريقا يلتمس فيه
الجنة ينجي الله من كل شئ الا
الدين والدين

واعلم ان رفع المرض عن المريض فبما رة عن يتخيل نفسه المريض وانه هذا الرفع ويجمع الله
بحيث لا يحيط بها لخطرة دون هذا فان المريض يتقبل اليه وهذا من عجائب صنع الله في خلقه
واما افاضته القوية فصورته ان يتخيل نفسه ذلك العاقل بعد ان اضره نوع ثلثه
كان نفسه افضت الى نفسه ووقع بين النفسين اتصال ما تم يستألف فيندم ويستغفر
تعالى فان ذلك العاقل يتوب عن قريب واما التدبر في قلوب الناس حتى يتجوز في مداركهم
حتى يتخيل فيها الوقائع فصورته ان يتصادم نفس الطالب بقوة الزمة ويجعلها متصل
بنفسه ثم يتخيل صورة الحجة والواقعة ويتوجه اليها بمجامع قلبه فان هذه المتوجة يتأثر
فيه الحب وتمثل الواقعة واما الاطلاع على نسبة اهل الدين طريقة ان يحبس بين يديه ان كان
حيا وعند قبره ان كان ميتا ويفرغ نفسه عن كل نسبة ويفضي بوجهه الى روج هذا
الشخص زمانا حتى تتصل بها وتتخلط ثم يرجع الى نفسه وكلما وجدتها من اليقينة
فهو نسبة هذا الشخص لا محالة واما الاشراف على الخواطر فطريقة ان يفرغ نفسه
عن كل حديث وخطر ويفضي بنفسه الى نفس هذا الشخص فان اختلج في نفسه حديث
من قبل الانكسار في خواطره واما كشف الوقايح المستقبل فطريقة ان يفرغ نفسه
عن كل شيء الا انتظار معرفة هذه الواقعة فان تطلع عنه حديث النفس كان
الانتظار كطلب الماء للعطشان جعل يربو بنفسه زمانا بعد زمان الى حين الملاء
الاعلى والسافل بعد استعدادهم فانه قريب ينكشف على الامر بما فيه
مجتها وبرؤية واقعة في اليقظة او الرؤيا المتأتمية واما رفع البلية النازلة
فطريقة ان يتخيل تلك البلية بصورتها المثالية ويتخيل مصادمتها ودفعها
بقوة ثم يجمع همه على ذلك ويربو بنفسه زمانا الى حين الملاء الاعلى والسافل ويتجود
الهم فانها عن قريب تندفع والله اعلم وشروط هذه التفات وما يجري مجريها اتصال
نفس المؤمن بالله واللام بها والافضاء اليها واصحاب التجريد من عوالم الدنيا
يعرفون هذا الاتصال ويقدررون على تحصيله والله اعلم

بسم الله الرحمن الرحيم
والله يروى في احدى حجة الله عليه

المجدية رب العالمين والصلاة والسلام على خير البرية محمد وآله وصحبه اجمعين وبعد
اسعدكم الله في الدارين ان الطريق الى الله تعالى بعد انفس الخلق وان ارباب التحقيق
اختروا منها طريقا فيه اربعة مراتب احدى الشريعة وثانيها الطريقة وثالثها المعرفة
ورابعها الحقيقة وكل تلك المراتب لا يتم الا بالاشريعة فان لم يكن شريعة مكمل لم يحصل
له الطريقة والمعرفة والحقيقة ومن افسد الشريعة بعد تكميل المراتب فقد افسد الطريقة
والمعرفة والحقيقة كما قال النبي عليه السلام الشريعة شجرة والطريقة اغصانها والمعرفة
اوراقها والحقيقة ثمارها فاذا لم يكن شجرة لم يكن اغصانها واوراقها وثمارها وعلم بذلك
ان الشريعة اصل والباقي فرع ووجود الفرع يكون بوجود الاصل فاذا انعدم الاصل انعدم الفرع
وهذا اشارة الى ان العبد لا يكون خارجا عن الشريعة في كل المراتب فاذا خرج عن حد الشريعة
وظن نفسه على طريق المستقيم كان من الخاسرين الهالكين الملاحين ويكون ضالا ومضللا فلا يكون من
الطارئين الواصلين بل يكون من اتباع الشياطين لقوله تعالى وذلك هو الخذلان المبيان فذلك المراتب
الاربعة اربعون مقامها فان العبد لا يصل الى الله تعالى الا بقطع تلك المقامات عشرة منها
في الشريعة وعشرة منها في الطريقة وعشرة منها في المعرفة وعشرة منها في الحقيقة اما المقامات التي
وبالقدرة كثره من الله تعالى فان قيل ان الايمان على البدن ام على الروح قلنا على العقل وما لا صاحب
التحقيق الايمان اقرار باللسان وتصديق بالهتان لان من لم يقر بكونه الله تعالى باللسان
يكون كافرا وكذا الواقع باللسان ولم يصدق بالهتان فانه منافق فيكون في الدرك الاسفل من النار
كما قال تعالى ان المنافقين في الدرك الاسفل من النار واما قلنا ان الايمان على العقل لان العقل سلطان
في الجسد والايمان نائب فان ذهب لسلطان لم يبق نائبه مثله ان الايمان خزينة وان العقل ركن
والعقل خازن فان ذهب الخازن سرق السارق سارق الخزينة قيل الايمان شاة والعقل راع والبلوى
ذئب فان ذهب الراعي اكلها الذئب وقيل الايمان لبن والعقل حافظة والابليس حباب وهو في حكام
فان ذهب حافظه اكله الكلب وفيه نكتة لطيفة وهي ان التصديق بوحدة الله تعالى وهو احتمال
باواحدة تعالى واجتناب نواهيهم والتصديق بان الله تعالى وكل على كل شيء ادم ثلث مائة ملك
من الايمان فانه اذا كان عندك واحد من جنسك تشتهي منه ان تفعل ففعل فاحشا

فألم يكن من جنسك فانت بآثاره ولا تستحي من الملائكة فإين تصدقك اليهم وان تصد
بكتاب الله من الايمان وفيها من الاوامر والنواهي حق وانت تقر بذلك ولا تفعل
ما فيها من الاوامر ولا تختص من النواهي ولا تخاف من عذاب الله تعالى وعقابه
بعدم الاحتساب والاجتناب وقلبك مملوء بالكبر والحسد والطمع والغضب
والغيبة والعنصرية والنعيم والسحر فانه من الفواحش في كتاب الله تعالى فإين
تصدقك اليهم وان تصدق بآثاره وكراماتهم حق ان كان كراماتهم
وافعالهم مطابقا للشريعة بغير الدعوى من الايمان لانهم تركوا رضا الله تعالى ونجته الدنيا والآخرة
بالفحام واللباس واختاروا رضا ربهم والفقر والمحنة والمشقة والجوع والمسكية وتركوا
النوم والزينة ووجدوا العسر الدنيا ليس الاخرة لقوله تعالى ان مع العسر يسرا ليسبعون يوما
واجوع يومين ولكنهم كلما تقرعوا الى الله تعالى زادهم خشوعا وخوفاً من ربهم لانهم تقرعوا
الى احد من الاملاك والسلاطين يكون خوفه منه اشد من سائر اربابا وان الله تعالى ينظر الى عباد
بحال النظر ولا يطرب الى وجوههم وانت تفعل في كل يوم انواع الخطايا والفواحش تظن انك
لا تخاسر ولا تسئل وان الساعة لا تأت ولا تبغ من في القبور ولا يميز السعيد من السقي فإين
وانت لا تحتر من الهام تأكل وتلبس ما وجدت وتأكل ثوبه ترك ولا تمتثل الى اوامره ولا تحجب
عن نواهيهِ وهلا يخاف من سطوة الله تعالى وعقابه يفعل هو يورث الخسران فاما الملك العلامة
يقول انا الله الكريم الغفور المحطي المعين المستعان انظر في كل يوم الآثام التي صدرت
عن عبدي فلا اقرب الى وجهه واصبر حتى يتوب فان مات ولم يتب فامر به يدي ان كان
مسيحي وارادني الى عقرانه فاعفوه واحمله والا فادخله النار فاعذب به عذابا اليما واقامني
ارادني واحبني وامضي عمره الى خدمتي ويكني على فرقتي وطلب واصلني فانا اریده واجبه
واحسنه واعطه من الفرقه واوصله الى حقته يحصل له الهوى ويريد عنه بانه بمحو وجوده
ويرادني في جميع الاشياء لا غير واما ان كان ارادته بالريافا جعله مرموما من الدنيا والآخرة
ويكون من المذنبين الخاسرين كما قال الله تعالى من كان يريد خيرا لآخرة تركه في حزنه ومن كان
يريد خيرا لآخرة تركه منها وما له في الآخرة من نصيب وقال النبي عليه السلام الدنيا حرام
على اهل الآخرة والآخرة حرام على اهل الدنيا وهما حرامان على اهل الله تعالى والثاني

و الثاني من المقامات العشرة التي في الشريعة وهو الاسلام وهو الشهادة بان لا اله الا الله وان محمدا
رسول الله واقام الصلوة الخمس وايتا الزكاة ان وجب وصوم رمضان وحج البيت ان استطاع
اليه سبيلا وهي فرض لازم الاداء على كل عبد مسلم عاقل بالغ مكلف بامر الله تعالى لقوله عز وجل
اقموا الصلوة واتوا الزكاة ووصوا الشهر رمضان وحجوا البيت والثالث من المقامات العشرة
التي في الشريعة العلم لان العلم بلا علم ضلال والعلم بلا عمل وبال لان طلب العلم فريضة على كل مسلم
ومسلمه لقوله تعالى كونوا ربانيين والرابع من المقامات العشرة التي في الشريعة الاحسان وهو
ان تعبد الله بالاخلاص والخشوع والخفض وعبادة الآداب كما قال النبي عليه السلام الاحسان
ان تعبد الله تعالى كأنك تراه فان لم تكن تراه فانه يراك والخامس منها الزوج لانه فرض لقوله
تعالى فانكهم اما طاب لكم من النساء ولستم لقله عليه السلام التكاثر سني من ربح عن سني فليس مني
والسادس منها الكل الحلال وليس الحلال لقوله تعالى كلوا من الثمرات ما رزقناكم ولقوله تعالى وتسابك
فطهر والسابع منها كون العبد من اهل السنة والجماعة ولا يكون من اهل البدع لقوله تعالى سنة الله
التي قطعت من قبله ولن تجد لسنة الله تبديلا والثامن منها الشفقة والمحبة لقوله عليه السلام ارحوا
من في الارض يرحم من في السماء والتاسع منها كسب الحلال وتحريم الربو لقوله تعالى اهل البايع وحرم
الربو والعاشر منها امر المعروف ونهي المنكر لانه فرض لقوله تعالى وامر بالمعروف ونهي عن المنكر
بالايات الكثيرة والحاديث الشريفة ثبتت هذه المقامات العشرة التي في الشريعة واما المقامات
التي في الطريقة اولها ان يسلك الى مسلك الفقراء وان يأخذ اليد من المشرك والتوبة عن الذنوب
لقوله تعالى واعصوا جميعا وقوله تعالى وتوبوا الى الله توبة بضعاً لان العبد اذا رجع الى الله تعالى
وزدم على ما صنع من المعصية وتاب بنية ان لا يذنب بعدها يغفر الله ما تقدم من ذنبه لقوله تعالى
فيتوب الله عليه انه هو التواب الرحيم وقال النبي عليه السلام التائب من الذنب كمن لا ذنب له والمراد
من التوبة الندم بالاخلاص والاعتذار الى جانب حفرة البارئ عز وجل اسم الله فان ندم على معصية واعتذر
اليه تعالى بالاخلاص من عفو الله تعالى عفا عنه باعتذاره وندامة مرة ذنوب سبعين سنة
فان الاعتذار بالاخلاص والتوكل بالصدق يشيعن الوجه يوم القيمة فان الله تعالى يقول يا عبيدي
الاعتذروا مني بالتوكل بالاخلاص منكم والقبول مني كما قال الله تعالى ومن يتوكل على الله فهو حسبه والفقير
منكم والزيادة مني كما قال الله تعالى لمن شكرت لا زيدتم ولان كفرتم ان عذابي لشديد
والعسر منكم واعطاء الثواب مني بغير حساب لقوله تعالى انما يوفي الصابرون اجرهم بغير حساب
والفائدة والعبادة منكم واعطاء الخور والقبور والنعاء في الجنة مني لقوله تعالى هل جزاء الايمان
الا الاحسان والتوبة مرة على المعاصي التي فعلتم سبعين سنة منكم والقبول مني لقوله تعالى
وهو الذي يقبل التوبة عن عباده فان الله تعالى يقول يا عباد ان اياكم آدم خالق وعصا في

لم يقبل توبته الا بعد بكاء في سنة فبعد ذلك عصبانته سبعين سنة قبل توبته واعفوا سيئاتكم فان لم اعف
ذنوب العاصين لعظمت رحمتي ولو كان خلقه شئ في نقصان لم يعف قدر في قول الله من اعانني لم يعب
سلطنتي وثانيها ان يكون العبد مريد لقوله تعالى فاستأخوا اهل الذكر ان كنتم تعلمون وهو غنة
اقسام احدتها مريد مطلق وهو الذي لا يقول شئ لربه ولا ياتي في الحق عليه والثاني مريد الجواز
وهو الذي يكون في الظاهر في امر شئ وفي الباطن في حكم امره والثالث مريد مرئيا وهو الذي اذا اراد
حالا من شئ تركه ليخالف على مقتضى نفسه بعدم عمله وثالثها تحليق الرأس وتحويل لباس الى لباس
اهل الطريقة وتبشيع نفسه اليهم لقوله تعالى رؤسكم ومقصرين لا تخافون وقوله عليه السلام
من تشبهت به قوما فهو منهم والرابع منها كون العبد بين الخوف والرجاء لقوله تعالى يخافون
يوما تنقلب فيه القلوب والابصار ولقوله تعالى لا تقنطوا من رحمة الله وخافوها الخزيمة
لقوله عليه السلام من خدم خدامي وسادسها قهر النفس لقوله تعالى وجاهدوا على انفسهم
وسابعها الرجوع الى الله تعالى وترك ما سواه لقوله تعالى فقر الى الله وتأمينها الخوف والمقراض
والزنبيل والسجادة والاجازة والعبادة والهداية وهي تعطى من قبل الرحمن لكل عبد بقدره لقوله
تعالى ان الله بالغ امره قد جعل الله لكل شئ قدرا وتاسعها ان يكون صاحب الجماعة وصاحب النصيحة
وصاحب المحبة ليعادنه لقوله تعالى يحبهم تحب الله وعاشقها العشق والشوق والفقر والقناعة
لقوله تعالى توفني مسلما والحقني بالصالحين وقال النبي عليه السلام العشق من الكون حيات وليا
وقال عليه السلام الفقر مخزى وبه افتخر يوم القيمة واما المقامات العشرة التي في الخوف احدها
الادب لان ما وصل من وصل الالاء المحرفة والادب وما حرم من حرم الالاء المحرفة والادب لقوله تعالى
كنتم امة وجهه لا تشرف بالمال والنسب لكن الشرف بالعلم والادب وقال النبي عليه السلام الادب صورة العشق
وثانيها الخوف لان حال الخوف فيمن كان عالما بآهله كان عارفا بالله لقوله تعالى اتما يحيى الله من
من عباده العلماء وقوله تعالى ومن خاف مقام ربه حسنا والثالث الرضا والجوع والقناعة لقوله
عليه السلام الجوع مثل الرعد والقناعة كالسحاب لان الرعد والسحاب سبيل المطر والقناعة وقهر
والجوع سبيل النجاة والمعرفة والرابع الاقرار والتصديق لقوله تعالى يوم يفتح الصادقين صدوقهم
والخامس الحياء كما قال النبي عليه السلام الحياء من الايمان وما من لئيم الا لا ايمان له والسادس
السخاء والسابع العلم كما قال النبي عليه السلام بقاء الدنيا على اربع يعلم العلى وعد لا امر او سخاوة
الاستغناء ودعاء الفقر ولو قال النبي عليه السلام السخاء وسخوة في الجنة اعصاها متديلات
الى الدنيا في اخذ قاذية الى الجنة والثامن المسكينة كما قال النبي عليه السلام اللهم

اللهم اجعلني مسكينا واحشني من زمة المسكين والتاسع رعاية القلب ورضاه كما قال النبي عليه السلام
قل الحق من عرشه والعاشر معرفة نفسه كما قال النبي عليه السلام من عرف نفسه فقد عرف ربه وثانيها
المقامات العشرة التي في الحقيقة احدها كون العبد بين الخلاق مثل الذباب ولا يتأذى به ولا يذو احد
بأذى احد بل يعلم كل ما اصاب اليه من الله تعالى ورضي ما يصيبه عنه من انواع المصائب ويقو
ارادته الى الله تعالى ويعلم ان الارادة والحشية لله تعالى يفعل ما يشاء ويحكم ما يريد وثانيها
ان ينظر الى جميع الملك نظرة واحدة ولا يقول ان عمل هذا خير وعمل هذا شر بل ينظر الى الخير
والشر في نفسه لانه لا يعذب احد لاحد والايثار لقوله تعالى لنا اعمالنا ولكم اعمالكم
والثالث لا يمنع مارزقه اليه من الطعام واللباس بل يبذل في سبيل الله طلبا لرضاه تعالى
مثل الذين ينفقون اموالهم في سبيل الله والرابع كون العبد فانيا عن نفسه قبل موته لقوله تعالى
ما عندكم ينفذ وما عند الله باق والخامس ان لا يفر لاحد من الخبوات ولا يكون
متأذنين عند كما قال النبي عليه السلام من سلم المسلمون من يده ولسانه والسادس ان يتكلم
العبد كلمات الحقائق في الصلوة والاتباع الى مرشد الكمال بالارادة التامة كما قال
النبي عليه السلام اتبع في قوتي كالتبني في امته والسابع السير والسلوك الى المسلك الارباب
لقوله تعالى اياتنا في الافاق وفي انفسهم والثامن ان يحق العبد ما صدر عنه من الكرامات
لقوله تعالى قل ان تحضوها ما في صدوركم اوتبدوه والتاسع الصبر والصلابة والتوحد والنجاة
لقوله تعالى يا ايها الذين امنوا صبروا وصابروا وابطوا وانتقوا الله يعلمكم تقبلون وثانيها
المتابعة بغير الباطن وتعلم علم الذي لقوله تعالى وعلمناه من لدك علما ولو كان واحد
من هذه المقامات الاربعون ناقصا لا يعم السلوك ولا يصل الى الحق لانه يكون شراطة
ناقصا مثله من اقر بوجد الله بليغانه ولم يصدق بقلب لا ييم ايمانه وغيره كذلك
من الشراطة لان انتقاء الشرط يستلزم انتقاء الشرط نعمت الرسالة

قریان خاکروبان آستان شوم استیاق عتبه بوسی در حیرت بیان کنجی اما انچه عیان است
چه حاجت بیان است که هم ناپدید می بینی و هم ننور می خونی و دیگر الحمد للہ تعالی از حق
آن قبله کاهی ام حالات قاهری و باطن موجب حمد و ثنات بیست و ششم ماه رمضان با کمال
بهجت و شادمانی داخل محرمه از نور و شمیم و روز عید حبیب با قافله رحله یسعی صوب مقصد
کردیم و بحمد تعالی یقین کامل حاصله است که مادام مشمول عنایت آن قبله کاهی ام باشیم
در هر دیاری بحسب دلخواه خواهیم شد نسل الله تعالی ذلک دائماً ابداً
کاروانی که بود بدرقه اش لطف خدا بتجلی بنشیند بجلالت برود خاکیات شوم
بجمع حضرات نقشبندیہ توسل کرده شفیع آوردم که از هر زلالی و بیادیهائی این کنهها
رسنا را عفو فرماید که ثبت عن جمیع ذلک مصداق ای توبه ده توبه شکن دستم گیر

اللهم صل وسلم علی اسعد العرب والعجم و امام مکة والمدينة والحرم و ترجمان لسان القدم
معدن العلم والحکم و ائمة کل فتنه والظلم اسمہ الشریف مکتوب علی اللوح
المحفوظ بیا قوتہ القلم حسبہ اللطف مد فون بالمدينة المنورة والحرم تراب
الروضة اطیب من المسک الختم یا لیت اکملنا تراب تحو القدم سیدنا و سید
العرب والعجم صاحب الاخلاق الحمیده والشمیم نور الشمس والقمر من نور اکمل الامم

شبه الوصال شبه
شبه الفراق شبه

سوز اولای کوز و صلت یاری کوره می
پوشه انگشت قضا و قدر عدم دور می

دل مرغ نیم سبیل کبی جیاتی
چنانچه نوزاد می

کسدی شمشیر محبت ماسوا ز تازی
ایله طور وجود ایچره تحلی اول خدا
جذبہ عشق ایدی چکک تاو از وصله
کت کتک نکته سیان عل اتمه عجز خلق
رسم عشق اول دل جان ترکن اور مقدرها

سور دی دست قهر عشق و لاجهان فکر
کوستروب اشبو درخت دلد مژگان
دار منصوره نظری قل کور حقیقت دار
کر حکم کوسور دی قدرت نکته نکته انار
جلدن قافی کرک عاشق که کوره یاری

حکمت لوح و قلم کو کلکه در حق سنک
ایله ام الکتابک فاش و اسرار

بلبل دل صانم شمدی آشیان اوستند
باغ قدسک بر سیمی جذبہ سندن بزرگ
وقدر اولام براق برق سیده بن سوار
منزل کوز لر وجودم نیرنه ایله نظر

احدی افر بو مکان دن لامکان اوستند
خاک دن مرفوع اولوب بق آسمان اوستند
تا بکی جانم بنم تحت روان اوستند
دست تقیر الهی ده کان اوستند

بسی جانان اگر کمره منم جانم جان سرورم ای دریا نیم جانی
جان سرورم ای دریا نیم جانی جان سرورم ای دریا نیم جانی

الواع ای دوستان سید زلمه شکر
عزم جان زیر ابوکون ترک جهان او
شیخ اسماعیل حق در صورت کبر خبر
قول و قربانده حق تسلیم جان او کنند

بینه الحمد جسمه جان باصفای
تجلی مطلقن طوعی سر مصطفی کلامی
رباض لطف و احسانه دخول عده فانی
مشام جان عقدن عاقبت بوی وفا کلامی
بومارستان تن ایچره اولویدر اول
دم افاس رحمانه دن در لوشفا کلامی
کمی وجه اولدی وجه مطلقه ناظر اولوب
کمی اولوزدن استبد بارایدوب
بلن شول ستران الدین عند الله الا
دیمز قهر و جلالتی بکا جور و حفا کلامی

بوری اسرار حق حقیقا سید نکر و سترایت

تجلی روزی شام اولدی زمان اختفا کلامی

از کل اسم با حضرت مولانا و در علی

قوة باهره من و مظهره قاهره من درین مده سفارتی شیش اینش نسبت بان قوی
و فاکتور خط این مسکین دلش سر زده بود میجو اسم شیار بعد تیه رفرا و در و کله خط
بنی الامثال ممتاز و فایم و جندی پیش ازین ملاخواها خست انوار بود زانفتان شیم اکثر بکنوب
جبه انار که هندی را که خرد پوشیده ایم بری نیست برودن انور نیز نقش ارال فرمودیم امیه بستان
دارین و اصل و به نسبت تامة و حیدر تامل کردند امانت شما و اچا شست و فرار از بدعت و هو خواها
مارعوما و انا که بدولت دیدار این مسکین خاک شرف زده اند خضوعا سلام رسانده و از روی
توفیق ترویج شریعت حسن خاتمه را مستحبت نمایند و کمره نوید باید بجای که محبوبی بی بی بطوف
و دکن کاخی کنی و الا در لاف محبت محقق نخواهی بود والد دعا

مکتوب یحیی اندری

اما بعد فالمنتهی الی جنابکم هوانه قد بلغنا مکتوبکم و فهمنا ما فیها فیما انی کان انکاکم علی
الشیخ خالقه کسره و روحانیه من حیث الطریقه فقلیم ان الطریقه السادات النقیبیه ته حق نکر
کسان الطرق السادات الباقین قال علی القاری فی شرح حدیث و من فضل السوفی قال لا الا الله
له الملك وله الحمد یحیی و یمیت و هو حی لا یموت بیده الخیر و هو علی کل شیء قریب استبد له الف الف حسنة و معاه الف الف حسنة
ورفع له الف الف درجة حصن الحصین و قل وجه هذه الفضيلة یخص السوفی لا یها یحمل عقلة و الذکر هم
کالمجاهد فی القاری و هذا دلیل لما اختاره السادات النقیبیه من کار الصوفیه و حق قالوا الخیر
فی الجنوة و العزلة فی الخلطة و الصوفی کائن بائن و عزیز قریب و عزمی و شفی و خود که نفعا الیه ببر کاهم
و من تتبع احادیثه صلی علیه وسلم و عرف اخباره و احواله و اقواله و افعاله تبین له ان هذه الطریقه هی التي اختارها
صلی علیه وسلم بعد البعثة و بعد ان تعالی علی هذه الحالة و تبع کار الصوفیه دون ما ابتدعه المستعده و لو کان
بعضها مستحسنه فی الجملة انه ی کلما فانظر الی ما یعین الشفقة علی نفسك کیف انی علی طریق و مرته ناوان کان کار
عزیز من حیث خصاله و احواله و افعاله و فیما انی ما احببتوه و لا خالطتوه لان کل من خالطه سلم و من تأمل علم
و من عانده ندیم کیف و من احواله انه لیا حرقا یم الیل و و ام الوضوء و انفعال الغضائین و الظلوعین و الا
والفتحی و الا و ابل بل بسائر السادات فضلا عن التواجات و شکی عن التزاک الی القیلة او الیمین و التخی

بوند اقای یحیی
و در باره

مکتوب
مکتوب
مکتوب

رهنمای سالکان کبریا
مقتدای عاشقان بی با
مطلب اعلای عشاق اله
مقصد اقصای اهل انبیا
سکین اول کعبه یار طواف قدسیان
چو پاک قبله گاه اولسرا
سند سرازل سربقا
چو که قبله عین بت الله
ای قبضه کسین الله
قد رینا الیه من مرآتکم
قد سفا قوله من ذانکم
کنت سماعا ستر اولی اشکار
متر اهرم دن کورنی جبار
ای سر سرده سلطان کمال
حسین کیا سید عشق این جمال
اشبوزدن بر تخی ایک
قلب شاد و دل لیلیک
بهر لبه بفرس یک نظر
بر نظر له صد کدر و دلن کیدر
بنده حقیقی این کجگاه
اولن بحر انده حالی تباه
کوسر و صلیک کمر اهک
دعوت الیه اول اول کلاهک
قد زال الخزن عنی طاقنی
زاد بالهجران همی محنتی
دولتی یا عزتی یا رفعتی
جده بانفا تسریر علی
وارمذ چهارم یوق در کاهین
اول اولدن محو اولد جان و تن
همین جذایل اول الیله
عشق بن بنده دو ششم
قطره دیار یار کورسم

اولم

مکتوب
مکتوب
مکتوب

اولم اولن زیاده عثمانه روان
اولن عثمانه دل انده نابید
موجبه پایان یوق قوی
اون کبریک عالم انک قطره سی
مهر و ماو جرج او شمسک دره سی
بالهی کوسر و جعفر
حق اول ستمه اکرور جی خطر
اول ای مهری مهر جرج وفا
بحر و نهر محمد مصطفی
اول ای نورس نهال منقبت
شاخ بالای دخت معرفت
سره طوبی ایدر
عشرو کرسی باقدی عارندن پیر
سیر و رفعلی بی آسمان
غیر تنک یلدری
انک عشقه دور الی ملک
خدمتدن بزم آیلر ملک
کودی زمزم فین
یلره کیدی و کشتوری یلرین
کعبی ائم اوله قبله گاه
اهل شفا اول کوناله
کون کبی خشان اولوب اهل دل
المرین نورندن عالم نوراله
قاب قریبته ایدر

سراودنی اوله رفعلی

چو صف ذات شریف
عجب مداده بر حیات از غنیمت

مکتوب
مکتوب
مکتوب

مکتوب
مکتوب
مکتوب

قال الله عز وجل يا ابن آدم تقربوا ذكرى اذكرك في الملاء الاعلى يا ابن آدم انا عند
ظن عبدك وانا معه اذكرك فان ذكرى في نفسه ذكرى في نفسي وان ذكرى في ملاء
ذكرى في ملاء خير منه يا ابن آدم انا اذكرك من نسي غيري اذكرك بنسيان غيري
اذكرك بكشف حجبك عني اذكرك باللسان اذكرك بالرضاء اذكرك باللقاء
اذكرك بتدليل اذكرك بتفضل اذكرك في النعمة اذكرك في الشدة اذكرك
بالمجاهدة اذكرك بالمشاهدة اذكرك بالعبودية اذكرك بالربوبية اذكرك
في الفناء اذكرك في البقاء يا ابن تنساني وتذكر غيري وتذكر غيري
وانت مخوف بغيري لسانك يذكرني وفي قلبك غيري لو عرفت
لما ذكرت غيري يا ابن آدم اذا ذكرتني شكرتني واذا نسيتني كفرتني

وصيت مولينا قدس سره

اوصيكم بقوى الله في السر والعلانية وبقله الطعام وقلة المنام وقلة الكلام
وهجران المعاصي والانام ومواظبة الصيام ودوام القيام وترك الشهوات
على الدوام واحتمال الجفاء من جميع الانام وترك مجالسة السفهاء والعوام
ومصاحبة الصالحين والكرام وان خير الناس من ينفع الناس وخير الكلام
ما قل ودل والحمد لله والصلاة والسلام على خير الانام

والحمد لله والصلاة والسلام على خير الانام

والنسيب كذلك وفي نفس واحد بل وعن سائر المروحات فضلا عن المحطات ولعلك تقول
هو يا مبر بالذكر القلبي مع انه قال الخزي في حصن الحصين كاذب مشهور واجبا كان او سحبا
لايعة بشي منه حتى يلفظ به ويسمع نفسه فنقول لقال شارحه على القاري في شرح
هذا الكلام وهذا فيما امر الشارع بان يذكر باللسان كما في قراءة الصلوة وتشهدها
بالقلب من غير ان يتلفظ بلسانه لا يكون في الشرح معناه لان مداومة الذكر لا تتصور
بدون اعصاره بل هو افضل انواعه فقد اخرج ابو يعلى الموصلي في مسنده عن عائشة رضي الله عنها
قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم افضل الذكر الحففي الذي لا يسمع الحفظة سبعون ضعفا
اذا كان يوم القيمة مع الله الخلاق لحسابهم وجاءت الحفظة بما حفظوا وكتبوا قال لهم
انظروا هل من شيء فيقولون ما راينا شيئا الا علمناه وحفظناه الا وقد احصيناه وكتبناه
فيقول الله عز وجل ان لك عندي شيئا حسنا ولا تعلمه وقد اجزيك به وهو الذكر
الحففي ذكره الشوطي في نبد وراسا في احوال الاخرة وفي الجامع غير الذكر الحففي فخر الزكي
ما ينبغي كما رواه احمد وابن حبان والبيهقي عن سعد بن ابى وقاص رضي الله عنهما انتهى
وقال علي القاري في شرح حديث كبر الله قوم في الدنيا على العرش المحمدي رحمة الجئات
العلي قال وفيها اياما على ان الملوك والامراء ومن يجري مجراهم من اهل الدنيا الذين يقررون
لا يمنعهم صنتهم ورفاهيتهم عن ذكر الله تعالى وهم في ذلك ما يجوزون وما ياتون
يخطئهم حجة الجئات العلى انتهى وفي اياما الحطيق بعض السادات الصوفية كالنفسانية
والقارنية والكروية وانت يا ابي وفقك الله للمهدي ان تدخل هذه الطائفة
ما يحصل لغيرك من الاستغراق في التمجيد والمجزة في سطة النعمة الجمال والملاذ من ربح من الله
وتندم على ما كنت تفعله وبما اني لم نقدر في موافق ما اخرج نفسي وقد عرفت ووجدت
ما تقتضيه العيون مع اني اردت مردي وشدنا وقد عيوننا وقد نمت نعته ونعته على
قبل اليوم وتصدت قوسا فواجبا ان حيرت اليوم كذا ما وقد ذكرتم في مكسوتكم الله لا
لمريد ان يمشي على الماء ويغيرق الهوى فيا اني ان ردتنا ينهي المريد عن اظهار الشف
والكرامة فكيف يسوغ لهم ان يظهروها على انظر واحدة في بحر التوحيد فضل من الله شدة كبره
والكرامات حين الرحال والسلام على من اتبع الهدى

اللهم اني اوصي بك محمد الملقب بالخيار والصلوة والتحيات على سيد البرار وعلى اله الطاهر واهل بيته الاخيار غفر
 لي ان قد تقصرت وجود را اهل طهر عاينك اكرم الله الله في جاني انك في صفات حميدة موصوف رانه
 يا خور از موجودي موجودات بهتر خواند اين خود دعوى الوهيت ووجب لعنت الله است الهام
 خالقه بغير غير من كفت وكونه لعنت الله كفت بصفات الغاية ترسان وبرزان في بايد بود كه بهج
 حركه و بهج عواي و بهج خود را از خود كنند اني كه علامت تقاوة است نيز بان معني كه في خود درست
 خود باه من هذا لا اعتقاد بلكه باين معني كه خاتمه كاخچر هول است اي سايه اركان في كه در اخر كار دوت
 تدل بر توبه و استغفار و نه لعنت و انابت بر كاه كرم دارد ارم كره و نبت بر توبه ابرار في توبه اي بسا
 زاهدان مشيخ غلو نشين و زانها غايت سميت في مذهب ملك بروم كاخچر مسمي في توبه تسلي الله العاين في توبه
 ولا فرة بكنه في اهل ارادت و تباير توبه غرة نيا بود ان تباير از جاني كره في بايد دانست تحقيق از جاني
 ديكر است مطلقا حيفه دنيا را خصلها از اهل طهر قول كنند نه كم و نه شش ما و انكه بسيار بافت و شكلي
 نشود يا شاره از اين طرف نباشد بر نه همتي بايد بود اكثر عالم و عد و توبه يا تباير معتقد سر و تقاوة
 در مر اسيد انشود و دين رضا و محبت في عواي سر الكسي كويد بعضي از اولياء الله عظمها كره و بزرگها خود اند
 و دم آيش از جده كهها نمودند نما چه طور ميكوني خود را بر سر كسي بايد كفت در جواب في كويمه اولياء و كافي
 في نه و باي الله اند از خواست نفس نازه نه كند و هر كسي كه از يقين سر نه بخت قدرت اراده الهيست
 اصلا تقاضا نفس در و نيت و فعل بشرا و ماساسي ندارد و ايه كوي و عاريت از صيت و لكن الله ربي
 اشارت باين مقالست خلاصه اولياء كه صوره بفعل سائر مردم في نمايد اما در معني كردار ان بزرگواران
 نوعي ديكر است در نامه كه ميتوان نوشت و صيت است في استقامت و كسر القبول كنند كه قبول قبول ان ميكنند
 و قبول ان ميكنند بالاتر ميرود و سر موي در قبول و فعل ظاهر و باطن چه خود چه اهل اراده و نگاهل بر بعبه
 محبة عليه و على اله الطهر و الصلوة و التحيات جانشين از خود كه صدها كشف و كرامات در مملو اين دولت مجربست بلكه
 كشف و كرامات اگر باعث كثرة اتباع نشود بلكه در بلا است و همچ جار و طن خود درون و همچ كس مجربي بالذات
 مشهور و وطن جرات و محبة و حقيقي حبل نشانه آري كسب بكثره و سواد الادب مردم خود در قبول
 پيدا شود از انجا رحلت في بايد كرد اذن از اين ميكنند في بايد طيبه و ملا معطلي از خود بشمار باينه
 عظيمه را از خود سر نهانند بعضي مردم بيب طي كارد و بعضي بيب طي قبول كردن از شمس مشرق شده عمل باينه باينه
 بايد كرد بر روزي بود خشنود ناي كفاف بوي بود كه نه و لقا بيشه في لقا و مرقه هر طهر
 شهادت بيشه بيشه كند و احوال صراط در مملو كسب عظيمه را در است بايد مانع است و اگر كس آمد سر نهان
 و اورا بكار از قلع و القنات بر في اين ميكنند بكم مطلقه دعاي غايب و حاجت فرست و السلام عليكم
 و على اهل بيته و على سائر الانبياء و طيبات لقي و الحمد لله اوليا و اخرا و الصلوة و السلام على محمد و آله و صحبه

وصية و يناعي على انه قال — اوصاني رسول الله صلى الله عليه و آله
 فقال يا علي اوصيك بوصية فاحفظها فانك لا تزال خير ما حفظت وصيتي يا علي
 ان للمؤمن ثلاث علامات الصلوة والصيام والزكوة و لا تكلف ثلاث
 علامات يتملق اذا شهده ويقاب اذا غاب ويثمت بالمحبة و لا ظالم
 ثلاث علامات بهم من دونه بالظلمة ومن فوقه بالمعصية وبظاهر الظلمة و لا يراي
 ثلاث علامات ينشط اذا كان مع الناس و يكسل اذا كان وحده و يجب ان يحمي في جميع
 الامور و لا ياتي ثلاث علامات اذا حدث كذب و اذا وعد اخلف و اذا التفت
 خان و لا يكسل ان ثلاث علامات يتولى حتى يفرط و يفرط حتى يضيع و يضيع حتى يباغ
 و ليس ينبغي للعاقل ان يكون شاكسا الا في ثلاث مرتبة لعاش اولاد في عظيم او تلو
 بعبار يا علي ان من يقين ان لا يرضى احد اسفه الله تعالى و لا يجد احد امانا الله
 الله و لا تد من احد امام يوثقه الله فان الرزق لا يجر من غير الله و لا يفر من كرهه كاره
 و ان الله تعالى قد جعل الروح و الفرج في اليقين و الرضا بقسيم الله و جعل لهم و الحزن في
 السخط يقسم الله تعالى يا علي لا تقرا شئ من العلم و لا مال اعوذ من العقل و لا اذ
 او من من العجب و لا مفاخرة او من من المشاورة و لا امان كاليقين و لا اوع كالحق
 و لا حسبت تحسن الخلق و لا عباد كاليفكر ان كل شئ افي و افعة الحديث الكذب و افعة
 العلم النسيان و افعة العبادة الزيادة و افعة الظرف الضيق و افعة الشهادة البغي و افعة
 و افعة الشهادة الحق و افعة الحال الخلاء و افعة الفخر و افعة المياء الضعف و افعة الكرم
 الفخر و افعة الفضل الجمل و افعة الجود السرف و افعة العبادة الكبر و افعة الدين الهوى و افعة
 ان الكل صائم و عود مستجاب فان كان عند اول لقمة بسم الله يا واسع المغفرة اغفر لي
 فان من قاله عند ظهر غفرته واعلم ان الصوم حجة من الناس يا علي استكبر من و اذ
 ليس فان في قراءة ليس عشر ركعات ما قرأها جامع التاسع و الاطمان الا زوي و لا عار
 الا اكتسبي و لا مرفق الا برى و لا عالت الا امر و لا اسجونا الا خرج و لا اعزب الا فرج
 و لا مسافر الا عبر على و لا لقها بعد ضلت له ضالة و لا وجدها و لا قرأها را سمى
 مستحضر اهل الاحق و علم و سمى راها صاها كان في امان الله حتى يمسي من راها صاها
 فان في امان الله حتى يصبح يا علي حم الدين ليلة الجمعة اقر آية الكرسي و بر كل صلوة

وصايا محمدية اوتى بها رسول الله صلى الله عليه وسلم باهرة

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم يا ابا هريرة اذا توضأت فقل بسم الله والمجد له فان حفظت ذلك لم يزل
تكتب لك حتى تغفر من ذنوبك الا انك اذا اذنت طعنا فقل بسم الله والمجد له فان حفظت
لا تستريح حتى تغفر من ذنوبك اذا اغتسلت اهلك وما كنت بميمك فقل بسم
الله فان حفظت ذلك كتبت لك حسنات حتى تغفر من ذنوبك فان اغتسلت غفر لك
يا ابا هريرة اذا ركبت دابة فقل بسم الله والمجد له من العابدن يا ابا هريرة اذا ركبت في السفينة
قل بسم الله والمجد له من العابدن حتى تخرج منها يا ابا هريرة اذا لمست ثوبا فقل بسم الله
تكتب لك حسنات بكل سلك فيه يا ابا هريرة لا يهايك ما ملكك بميمك فانك ان امت واث
كذلك كنت وهما عند الله تعالى يا ابا هريرة لا تنجر امرك الا في بيتها ولا تنصرها ولا تنهها
الا لمرئيتها فانك ان كنت كذلك مشيت في طرقات الدنيا وانت عتيق الله من النار يا ابا هريرة
الحق المادي عن هو اكبر منك واصغر منك وخير منك وشركك فانك ان كنت كذلك
يا ابا هريرة بك الملك ومن باع الله الملك جاء يوم القيمة آمنًا من كل سوء يا ابا هريرة ان كنت
امير الوزراء امير اودا على امير ومشا ورايم فلا تجاوزن سيرتي وسنتي فانه انما امير اودا
من اهل سبي وسيرتي جاء يوم القيمة تأخذ النار من كل مكان يا ابا هريرة عدل ساعة
خير من عبادة ستين سنة قيام ليالها صيام نهارها يا ابا هريرة قل للذين الذين
احصوا العباد والجار لا تمت احد منهم وهو يحضر عليه فانه من لم يتركه على ذلك فهو مفر
عليها فان عقوبتها يعني الصخرة تعقوبة من لم يتركه على كبره وهو مفر عليها يا ابا هريرة لان تلي اذ
عز وجل على كبره قد ثبت عنها غيرك من ان تلقاه وقد تعلمت سببا الا الشيطان فانك ان مت
وانت كذلك صاغت جميع رسول الله وانباؤه والمؤمنون حتى تصلي الجنة يا ابا هريرة لا تشرب
من ذلك قط من الاجر اصعقا يا ابا هريرة اشبع اليتيم والارملة ومن اليتيم كالأب الرحيم
والارملة كالزوج العطوف تعطف بكل نفس نفست في دار الدنيا قصر في الجنة كل قصر خير من
الدنيا وما فيها يا ابا هريرة استمر في ظم البر في مساجده تعطف حسنات بوزن كل شيء وتنفق
عليه مولا ما تحب او تكره الى الارض المسافعة السفلى يا ابا هريرة ليكن مأورك المساجد والجمع
والنورة والجهاد في سبيل الله فانك ان مت كذلك كان الله تعالى يوم القيمة وعلى الصراط
وملك في الجنة يا ابا هريرة لا تنه نفسك في كل المذلة يوم القيمة يا ابا هريرة اذا فلك الله
وانت قد همت بسبب ان تعلمها من خطيئتك عقوبة النار يا ابا هريرة من قبل له ان

فقط

فقط فسبوه حتى يوم القيمة فيوفت موتا لا يسبق ملك الامر به فقال ان الذي قبل الله
فقط فسبوه ذلك فائق مساوي يوم القيمة او مساءة الشك من الراوي يا ابا هريرة
الى ما خولك الله فانه من اساء الى شيء في اخيه الله فانه يرصده على الصراط فينقل به فكم
مؤمن يرد الى الصراط للقصاص يا ابا هريرة على كل مسلم صلوة في خوف الله ولو قد ركب
شاة ومن صلى في خوف الليل يرد ان يرفى الله تعالى ربه تعالى تحذره في الصلاة والافرة
وزعم ابو هريرة قال قلت يا رسول الله اي الصلوة افضل قال لا صلاة الا يا ابا هريرة ان كنت
ان تلقى الله خفيف الظهر من دعاء المسلمين واموالهم واعلم انهم فاقول من اول الجواب
فلا تخدع احد من خلق الله عرضا فيجعل الله عرضا لغيره فيم القيمة يا ابا هريرة اذا
ذكرت جهنم فاستبرأ بالله منها وسلك قلبك منها ونفسك وبغضك من الله تعالى
منها يا ابا هريرة اذا استنقذت في الجنة فاسأل ربك ان يجعل لك نصيبا ومقعدا ويصلي عليك
شوقا اليها وتدمع عينها وانت مؤمن بها اذا اعطيت الله تعالى ولا يردك يا ابا هريرة ان كنت
ان لا تغار في يوم القيمة حتى تدخل معي في الجنة احبني حبا لا تشافى واعلم انك ان احببتني
لم تترك ثلثة قلت فوصلي اليها وارضا بقسم الله تعالى فانه من خرج من الدنيا وهو امر الله
خرج والله راض ومن رضى الله عنه قصير في الجنة يا ابا هريرة من المعروف وان من النكر
فان كيف امر بالمعروف والنهي عن النكر قال علم الناس الخير ونههم باهه واذا رأت من كل
معاصيها لا تخف سطو ولا سيف فلا يعمل ان تجاوز حتى تقول له ان الله يا ابا هريرة تعلم
القرآن وعلى الناس حق بحبك الموت وانت كذلك جاءت الملكة اليك فركضت وضوءا عليك
واستغفرك الى يوم القيمة فاحم المومن الى بيت الله تعالى يا ابا هريرة ان المسلمين يطلاق
وجعلك ومصالحهم ايدهم بالسلام ان استطعت ان تكون حيث كتبت فان الملكة تسوي
حفظتك يستغفرون لك ويصلون عليك واعلم ان من خرج من الدنيا والاخرة يا ابا هريرة
صل ربك يا انك الرزق من حيث لا تحسب في البيت بغير الله ونوبك التي وافيت بها
البلد الحرام يا ابا هريرة اعطى الرقاب يعق الله بكل عصفور منه عصفور امك وفيه اصغاف
ذلك من الدرب يا ابا هريرة اشبع الجائع كمن لك مثل حسنات وحسنات عقبة يا ابا هريرة
لا تحقر من المعروف شيئا تعذر ولو ان تفرغ من دلوك في الماء المستسقي فانه من حصالي
البر والبر العظيم ونوابي في الجنة يا ابا هريرة فراهلك بالصلوة فانه لا يترك بالرزق من حيث
لك به عشرين حسنة يا ابا هريرة كن مستغفرا للمسلمين والمسلمات والمؤمنين والمؤمنات
كانوا لهم شفعا ذلك وكان لك مثل اجرهم من تقصيان يا ابا هريرة ان كنت تريد ان تحرم
على النار حسنة فقل اذا اصبححت وانما حسنة لا اله الا الله وحده لا شريك له لا اله الا الله الملك

فقط فسبوه حتى يوم القيمة فيوفت موتا لا يسبق ملك الامر به فقال ان الذي قبل الله
فقط فسبوه ذلك فائق مساوي يوم القيمة او مساءة الشك من الراوي يا ابا هريرة
الى ما خولك الله فانه من اساء الى شيء في اخيه الله فانه يرصده على الصراط فينقل به فكم
مؤمن يرد الى الصراط للقصاص يا ابا هريرة على كل مسلم صلوة في خوف الله ولو قد ركب
شاة ومن صلى في خوف الليل يرد ان يرفى الله تعالى ربه تعالى تحذره في الصلاة والافرة
وزعم ابو هريرة قال قلت يا رسول الله اي الصلوة افضل قال لا صلاة الا يا ابا هريرة ان كنت
ان تلقى الله خفيف الظهر من دعاء المسلمين واموالهم واعلم انهم فاقول من اول الجواب
فلا تخدع احد من خلق الله عرضا فيجعل الله عرضا لغيره فيم القيمة يا ابا هريرة اذا
ذكرت جهنم فاستبرأ بالله منها وسلك قلبك منها ونفسك وبغضك من الله تعالى
منها يا ابا هريرة اذا استنقذت في الجنة فاسأل ربك ان يجعل لك نصيبا ومقعدا ويصلي عليك
شوقا اليها وتدمع عينها وانت مؤمن بها اذا اعطيت الله تعالى ولا يردك يا ابا هريرة ان كنت
ان لا تغار في يوم القيمة حتى تدخل معي في الجنة احبني حبا لا تشافى واعلم انك ان احببتني
لم تترك ثلثة قلت فوصلي اليها وارضا بقسم الله تعالى فانه من خرج من الدنيا وهو امر الله
خرج والله راض ومن رضى الله عنه قصير في الجنة يا ابا هريرة من المعروف وان من النكر
فان كيف امر بالمعروف والنهي عن النكر قال علم الناس الخير ونههم باهه واذا رأت من كل
معاصيها لا تخف سطو ولا سيف فلا يعمل ان تجاوز حتى تقول له ان الله يا ابا هريرة تعلم
القرآن وعلى الناس حق بحبك الموت وانت كذلك جاءت الملكة اليك فركضت وضوءا عليك
واستغفرك الى يوم القيمة فاحم المومن الى بيت الله تعالى يا ابا هريرة ان المسلمين يطلاق
وجعلك ومصالحهم ايدهم بالسلام ان استطعت ان تكون حيث كتبت فان الملكة تسوي
حفظتك يستغفرون لك ويصلون عليك واعلم ان من خرج من الدنيا والاخرة يا ابا هريرة
صل ربك يا انك الرزق من حيث لا تحسب في البيت بغير الله ونوبك التي وافيت بها
البلد الحرام يا ابا هريرة اعطى الرقاب يعق الله بكل عصفور منه عصفور امك وفيه اصغاف
ذلك من الدرب يا ابا هريرة اشبع الجائع كمن لك مثل حسنات وحسنات عقبة يا ابا هريرة
لا تحقر من المعروف شيئا تعذر ولو ان تفرغ من دلوك في الماء المستسقي فانه من حصالي
البر والبر العظيم ونوابي في الجنة يا ابا هريرة فراهلك بالصلوة فانه لا يترك بالرزق من حيث
لك به عشرين حسنة يا ابا هريرة كن مستغفرا للمسلمين والمسلمات والمؤمنين والمؤمنات
كانوا لهم شفعا ذلك وكان لك مثل اجرهم من تقصيان يا ابا هريرة ان كنت تريد ان تحرم
على النار حسنة فقل اذا اصبححت وانما حسنة لا اله الا الله وحده لا شريك له لا اله الا الله الملك

وله الحمد لله الذي لا اله الا الله ولا حول ولا قوة الا بالله يا ابا هريرة لا يحل لك ان تدخل
على من هو في كرات الموت ولو كان نبيا حتى تلقته بشهادة ان لا اله الا الله محمد رسول الله يا ابا هريرة
من لقن مريضاً سكرات الموت بشهادة ان لا اله الا الله وحده لا شريك له فقال لها كانه
من حسناته وان لم يقلها فله عتق رقبة بقوله لا اله الا الله يا ابا هريرة لقن الميت بشهادة
ان لا اله الا الله رب اعزني فانها تمهدم الذنوب هكذا فقلت يا رسول الله هذا الموقف فكيف
لا احيا وقال هي اهدم اهدم قال فعدده رسول الله صلى الله عليه وسلم على اكثر من عشرين مرة يقول
رسول الله صلى الله عليه وسلم اهدم اهدم يا ابا هريرة ان استطعت ان لا تعطر السماء مطر اليلة
ونهارا الا صبغت في ركعتين فاندك تعطي حسنة بعد كل قطرة نزلت تلك الساعة وعدد
كل ورقة انبتت ذلك المطر يا ابا هريرة تصدق بالماء فانه لا يتوضوء احدا الا كان لك
مثل حسنة من غير تنقص من حسنة يا ابا هريرة عد على المسكين كافر كان او مسلما
فما لك ان عدت على المسكين الكافر عدك الله تعالى واما انك على المسكين المسلم فلا احص
صغته يا ابا هريرة اذا كنت في عيال اسك او امك او ولدك فلا يحل لك ان تصدق منه
الاباء نورا يا ابا هريرة لا يحل لك من مال امرأتك شي الا تعطيك من غير ان تسلبها يا ابا هريرة
قل للنساء ولا يحل لهن ان تصدقن من بيوت أزواجهن شي الا على رطب يخفي اثره اذا
كان غائبا يا ابا هريرة علم الناس سنتي يكن لك النور السابع يوم القيمة يغبطك الاولون
والآخرون يا ابا هريرة كن مؤذنا واما فانك اذا رفعت صوتك بالاذان ترفع صوتك
حتى تبلغ العرش فلا يصوتك على شي الا كان لك بعد عشر حسنة ولك اذا كنت
امام بعدد من صلى خلفك ولك مثل صلواتهم لا ينقص من صلواتهم شي الا ان يكون
اماماً خائفاً قلت يا رسول الله وكيف الامام الخائف اذا خضعت نفسك بالدعاء وقرأهم
فقد خضعتم يا ابا هريرة ادب صغار اهل بيتك بلسانك على الصلوة والظهور فاذا بلغوا
عشرين فاضرب ولا تخافوا ثلثا يا ابا هريرة عليك باسائة السبل فقدمه الى اهلك
واهلك تشيعك الملائكة الى الصراط يا ابا هريرة جالس الفقراء فان رحمت الله لا تبعدهم
طرفة عين يا ابا هريرة لا تؤذي المسلمين في طريقهم فانه من اذى المسلمين في طريقهم دمه
المسلون والملائكة جميعا يا ابا هريرة اذا ارشدت الاعمي فخذ بيده اليسرى بيدك اليمنى
فامها بعدة يا ابا هريرة اذا مررت على اذى في الطريق فغط بالتراب يسرك
عليك يوم القيمة يا ابا هريرة من مشى مع اعمي سيده ميلا كان له اكل ذراع من المل
الله يسرك يوم القيمة يا ابا هريرة اسمع الاعم الذي يسلك عن خير

يسوع

يسوع الله ما يسرك يوم القيمة يا ابا هريرة ارشد الصالح يرشدك ملكك الله
يوم القيمة الى احسن المواقف يا ابا هريرة لا ترشد اليهود الى كنيسة ولا النصارى
الى بيعة ولا الصابئ الى صومعة ولا المجوسي الى بيت ناره ولا المشرك الى بيت
وثنه اذا كتب عليك مثل خطايا حتى يرجع يا ابا هريرة لا ترشد احدا الى
حدود الله فيعمل به اذا يكون عليك مثل ذنبه يا ابا هريرة ترشد عبدا لله الى
المساجد والى البلد الحرام او الى قبري يكن لك مثل اجورهم يا ابا هريرة ان استطعت
ان لا يكون لاحد من الظالمين عندك يد ولا لسان فاني اجمع لك ذلك يا ابا هريرة
لا تكن امير من امرك الا امره بعد مثل قد ل انت فان عدلت انت وهو
شركه في الاثم ولم يشركه في الاجر يا ابا هريرة لا تكن اليهود والمجوسي والنفري
باسم فانه والله تذك بذلك ولا يحل لك ان تكرمهم اثمهم من العهد والذمة ان لا تكون
اموالهم الا بطيب افسهم ولا تدخل بيوتهم الا باذنهم يا ابا هريرة اذا دخلت بيوتهم
او فراقهم فلا تقارعه حتى تدعوه الى الاسلام يا ابا هريرة فلا تجادلن احدا منهم
فحتى ان ياتيك بشي من التزبل فتكذبه او يجي بشي فيكذبك لا يكون من يدك
الا ان تدعوه الى الاسلام يا ابا هريرة ان كنت تريد ان يكون امرك كاجر شهيد اهل
بدر فاطر رجلا مسلح ليس له ثوب يجمع فيه يوم القيمة فاعره او كنهه له يا ابا هريرة
اريد ان تسمع حسبي النار ولا يقع بك شرها فاعنه من استغاث بك صديق كان
اولئ كان او سبل كان او غريق كان او هدم كان يا ابا هريرة نفس عن المكروبين
والمهمومين تخرج من يوم القيمة يا ابا هريرة امتن الى غريمك بحقه تشيعك
الملائكة بالصلوة عليك يا ابا هريرة من علم ابنه انه سريد قضا ودينه رزقه الله
من حيث لا يحتسب وحياته له قضاء دينه حياة وبعد مائة يا ابا هريرة
من اصاب سالعا لا وادى زكوة ثم ورثه عقبه فكل ما يقيم فيه ورثته من الحسنات
فله مثل ذلك يا ابا هريرة من قدح محصنا او حصنة حبس يوم القيمة في ارجل
هناك حتى يخرج او يجي ببيان ما قال قلت يا رسول الله وما الذي يشي بال قال لا
في جهمهم يسبل فيه فيجهم وما خرج من اجورهم يا ابا هريرة من مات وعليه دين

وتركوا ذلك فجدد لهم ورتبه وليس لهم بينة ولم يعلم الله منه انه يريد قضاءه
فهو قضا من حسناته يوم القيمة يا ابا هريرة من قتل في سبيل يفر الله له
جميع دنونه الا دينه او قذف محسن او خصمه يا ابا هريرة لا ذنب على المسلم
اطول تاراة من مظلة الدم او المال او العرض من اصاب شيئا من ذلك
فتاب الى الله تعالى قبل موته واستكان وتضرع وليس عنده اذائك
المظلة فان الله تعالى يرضى خصما يوم القيمة بما كان عنده يا ابا هريرة
ان ظلك انسان فلا تشكك ولا تشع به الناس وتعرفهم حاله تكون انت
وهو سوا يا ابا هريرة من عفى عن مظلة صغيرة او كبيرة فاحره على الله ومن كان
احره على الله فهو من المقربين الذين يدخلون الجنة مدخلا يا ابا هريرة لا نزوع
احد من خلق الله فترفع ملائكة الله في الآخرة يوم القيمة يا ابا هريرة
صل في زوايا بيتك جميعا ما يكن نور بيتك في السماء كنور الكواكب في السماء
والخروج عند اهل الدنيا يا ابا هريرة احمل عندك وعشاك الى اقاربك
المحتاجين يكن لك خير يقسم الله من اوليائه واجائه في الدنيا والآخرة بينهم
وافرا يا ابا هريرة ارحم جميع خلق الله يرشحك الله من النار يوم القيمة قلت
يا رسول الله لا أحب ارحم الدباب يكون في الماء فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم
الله رشحك يا ابا هريرة اذ انزلت بك مصيبة فارض بما اعطاك الله وليعلم الله
منك ان ثواب المصيبة احب اليك من المصيبة يعطيك الله الصلوة والهمة
والهدى يا ابا هريرة غير الخزين كما تحت ان تغزى وادكر ثواب ما اعد
على المصيبة تعطي بكل خطوة عتق رقبة يا ابا هريرة اذا سلم المسلم على المسلم
فردد عليه صلبت عليه الملائكة سبعين مرة يا ابا هريرة الملائكة تغيب عن المسلم متى
سلم فلم يسلم يا ابا هريرة عود التسليم فانه حافلة من خصال الجنة وفي الجنة
عمل الجنة يوم القيمة يا ابا هريرة اصبح واسمك ولسانك رطب من ذكر الله
اصبح وتمسى وليس عليك خطيئة يا ابا هريرة ان الحسنات يذهبن السيئات
كناية الماء الوسخ يا ابا هريرة استر عورة اخيك يكن الله تعالى لك ناصر

يا ابا هريرة

يا ابا هريرة النصر اخاك واستر عليه قبل ان يرفع الى السلطان في حذر علة
الله كذا وكذا عليك يا ابا هريرة بطريق اقوام اذا فرغ الناس يوم القيمة
لم يفرغوا واذا طلب الناس الامان من النار لم يجافوا قال ابو هريرة من
من يا رسول الله دلهم وصرفهم الى حتى اعرفهم قال قوم من امتي اخر الزمان
يحشرون يوم القيمة محشة الانبياء اذا اليهم الناس ظنوا هم انبياء فخبروا
من حالهم حتى اعرفهم انا فاقول امتي امتي فتعرف الخلائق انهم ليسوا
بانبياء فيمرون مثل البرق والريح تغشى ابصارهم الجمع من انوارهم فقلت
يا رسول الله فرى بمثل عملهم لعلى الحق بهم فقال رسول الله يا ابا هريرة
ركب القوم طريقا صعبا لحقوا بدرجة الانبياء انزوا الجوع بعد
ما اشبعهم الله والعطش بعد ما رواهم الله والعري بعد ما كساهم
تركوا ذلك رجاء ما عند الله تركوا الحلال مخافة تحسابه صحبوا الدنيا
بابداهم ولم يشغلوا بشئ منها عجبت الملائكة من طاعتهم لربهم
طوبى لهم طوبى لهم وددت ان الله جمع بيني وبينهم ثم بكى رسول الله
خوقا اليهم ثم قال اذا اراد الله باهل الارض عذابا فافطر الله لهم صر في الغدا
عنهم فعليك يا ابا هريرة بطريقهم فمن حالف طريقهم تعب في شدة
الحساب صدق رسول الله

محم

قال ابن عمر
ان الله تعالى
يغفر الذنوب
للمسلمين

هذه معاملة الله تعالى في حق الدين العربي تدس الله صرة العرب

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله كاشف الغم والصلوة على نبي الرحمة خير البرية. اما بعد قال القوم
الاعظم المستوحش من غير الله والمستأثني باسمه قال الله تعالى يا عوث الاعظم
قلت لبيك يا رب القوم قال كل طور بين الناسوت الملك والملوك
فهو شريعة وكل طور بين الملك والعبود فهي طريقة وكل طور بين
العبود واللاهوت فهي حقيقة. قال يا عوث الاعظم ما ظهرت من شيء
كظوري في الانسان ثم سئلت يا رب هل لك مكان قال في عوث الاعظم
انا مكان المكان وليس لي مكان وانا سر الاسرار ثم سئلت يا رب لك
اكل وشرب قال اكل الفقير وشرب الكلي وشربي ثم سئلت يا رب من اتي شيء
خلقت الملكة قال خلقت الملائكة فمن نور الانسان وجعلت الاسناد
مطيتي وخلقت الانسان من نوري وجعلت سائر الالوان مطيتي له
يا عوث الاعظم نعم الطالب انا ونعم المطلوب الانسان ونعم الراي الانسان ونعم
المركوب له الالوان قال في يا عوث الاعظم الانسان سري وانا سره ولعز
الانسان منزله عندي فقال في كل نفس من الانفس لمن الملك اليوم قال في
يا عوث الاعظم ما اكل الانسان شيئا وما شرب وما قام وما قعد وما نطق
وما صمت وما فعل فعلا وما توجه لشيء وما غاب عن شيء الا انا فيه ساكنة رز
ومحركة وقال في يا عوث الاعظم اسم الانسان ونفسه قلبه وروحه ركنه وهو
ولسانه ويره ورجله وكل ذلك يظهر له بنفس من نفس لاهو الا انا غيره وقال في
يا عوث الاعظم اني رايت الحرق بنار الفقر والمنكسر بكسرة الفاقة فقربت اليه فانه
لا يجاب سني وسيد وقال في يا عوث الاعظم من حرم عن نفسي في الباطن ابتليته بسفر
الظاهر وقال في يا عوث الاعظم الانسان لا ياكل طعاما ولا يشرب شرابا ولا يقوم

نومه الا عندي بقل حافر وعين ناظر وقال في يا عوث الاعظم الاتحاد حال
لا نقدر لسانه في آمن به قبل وجود الحاله فقد كفر ومن اراد العباد بعد به
الوصول فقد اشرك بالله العلي اعظم قال القوم من سجد بالسجادة الالهية
فطوى له لم يكن محذ ولا بعد ذلك فقط ومن شقي شقاوة الالهية فطوى له لم يكن
بعد ذلك مقبولا قط فمستكوابه واستلموا الله عنده فاته من لم يتق الله
فتمسك حول له لم يكن مقبولا قط وقال في يا عوث الاعظم جعلت الفقر
والفاقة مطيتي للانسان فمن ركنها فقد بلغ منزله قبل ان يطلع الفاويز
والمبادئ قال في يا عوث الاعظم لو علم الانسان ما كان بعد الموت ما عني
الحياة في الدنيا ويقول بين يدي يارب امشي امشي وقال في يا عوث الاعظم
حجة الخلايق عندي يوم القيمة الصم والبكم والعمى ثم التجر والبكا في الفقر ذلك
قال في القوم المحبة حجاب بين المحب والمحب فاذا افنى المحب المحبة بالحبوب وصل
الى المحبوب وقال راي الارواح كلها تنقصون في اقوالهم واخوالهم بعد
الموت ثم يوم القيمة وقال راي ربي تعالى قال في يا عوث الاعظم من سجد لله
عن الرؤية بعد العلم فهو محبوب بعلم الرؤية فمن ظن ان الرؤية غير العلم فهو مغرور برؤية
الرب تعالى قال في يا عوث الاعظم من رآني فقد اتقني عن السؤال في كل حال ومن لم يراني
فلا يسألني السؤال فهو محبوب بالمقال قال يا عوث الاعظم ليس الفقير عندي من
ليس له شيء بل الفقير الذي اشرق في كل شيء اذا قال لشيء من فيكون وقال في يا عوث الاعظم
لا اله الا الله ولا شفيع في الجنان بعد موتهم فيها لا حشر ولا خرفة في النار بعد حطائي
لا هله يا عوث انا اكرم من كل كرم وانا ارحم من كل رحم قال يا عوث ثم عندي
لا تقوم العيون تراهي فقلت يا رب كيف انا عندك قال عودا عنهم عن الالهات
وعودا عنهم عن الشهوات وعودا عنهم عن الخطات وعودا عنهم عن الخسرات
وقاود ائله في الذات يا عوث قل لا صجادة واعبادك من ارادهم ولا هم
صحيقي فقله باختيار الفقير ثم فقر الفقير ثم الفقر عن الفقر فاذا تم فقرهم
الا انا قال في يا عوث طوي لك ان كنت رزقا علي برؤيتي ثم طوي لك ان كنت
عوضا برؤيتي قال في يا عوث الاعظم جعلت في النفس طريقا للارادة

وجعلت في القلب طريق العارفين وجعلت في الروح طريق المواقفين وجعلت نفسي محل الآحاد
قال لي يا غوث الاعظم قل لاصحابك واحبايك اعتمدوا دعوة الفقراء فانهم عندي
وانا عندهم قال لي يا غوث الاعظم انا ما ولى كل شيء ومسكنه ومنظره والى المصير
قال لي يا غوث الاعظم لا تنظر الى الجنة وما فيها ترائى بلا واسطة ولا تنظر الى النار
ترائى بلا واسطة قال لي يا غوث الاعظم اهل الجنة مشغولون بالجنة واهل النار مشغولون بالنار
قال لي يا غوث الاعظم اهل الجنة يعززون عن العيم واهل النار يتعززون عن الحجة يا غوث
الاعظم من ثقل سوى كان لصاحبه تبارك يوم القيمة قال لي يا غوث الاعظم اهل
الجنة ليستغيثون عن القرب كاهل البعد ليستغيثون عن البعد وقال لي يا غوث الاعظم
انني عباد اسوى الاشياء والمرسلين لا يقطع على احدهم احد من اهل الدنيا ولا احد
من اهل الآخرة ولا احد من اهل الجنة ولا احد من اهل النار ولا مالك ولا رضوان
ولا ما خلقهم الجنة ولا النار ولا اللذات ولا العقاب ولا الجور ولا القصور ولا اللغات
ولا فيهم من آمن بهم او يفرقهم يا غوث انت منهم ومن علاماتهم في الدنيا اجسامهم
محرقة تحل صاحبها من قلة الطعام والشراب ونفوسهم محرقة عن الشهوات
ونفوسهم محرقة عن الخيرات وازواجهم محرقة عن الخطاب وهم اصحاب المقام المحرق
يؤثر الشفاء وقال لي يا غوث الاعظم اذا جاءك الغلظة ان يوم شديد الحر وانك
صاحب الماء البارد وليس لك حاجة بالماء ولو كنت تمتنع بعمل البخل كيف امنعهم
رحمتي وانا سحلت على نفسي يا ارحم الراحمين قال لي يا غوث الاعظم وما بعد
عني من المعاصي احد وما قرب مني من الطاعات احد قال لي يا غوث الاعظم
لو قرب مني احد لكان لاهل المعاصي لاتهم اصحاب العجز والندم قال لي يا غوث
الاعظم منبع الانوار والحب منبع الطلوع قال لي يا غوث الاعظم اهل المعاصي
يخونون بالمعاصي واهل الطاعات محبون بالطاعات ولى وراهم قوم ليس لهم
نعم بالمعاصي ولا هم الطاعات قال لي يا غوث الاعظم كثير المذنبين بالفضل والكرم
غريب المعجزين بالعدل واسم قال لي يا غوث الاعظم اهل الطاعات يذكرون
الرحمن واهل الغصيان يذكرون الرحمن وانا قرب الى المعاصي بعد الفراق عن المعاصي
ولا تبعد عن الطبع اذا فرغ عن الطاعات قال لي يا غوث الاعظم خلقت العلوم

ولم يطبقوا نورها فجعلت بيني وبينهم حجاب الطلوع وخلقت الخواص
فلم يطبقوا تجاورني فجعلت الانوار بيني وبينهم حجابا قال لي يا غوث
الاعظم قل لاصحابك واحبايك من اراد منكم ان يصل الى فعله بالخروج
من كل شيء سوى قال لي يا غوث الاعظم اخرج عن غيبة الدنيا تفعل بالآخرة
واخرج عن غيبة الآخرة تفعل الى وقال لي يا غوث الاعظم اخرج من الاجسام والنفس
ثم اخرج عن القلوب والارواح ثم اخرج من الحكم والافضل الى وقال لي يا غوث الاعظم
فقلت يارب اى القبلة ارب اليك قال الله تعالى الصلوة التي ليس فيها سوى والمسا
عاب عنها ثم قلت يارب اى الصوم افضل عندك قال الله الصوم الذي ليس فيه سوى
والصائم غائب عنه ثم قلت يارب اى عمل افضل عندك قال الله تعالى العمل الذي ليس فيه
سوى من الجنة والنار وصاحبه غائب عنه ثم قلت يارب اى بكاء افضل عندك
قال الله بكاء الضاحكين ثم قلت اى الضحك افضل عندك قال الله تعالى ضحك الباكين
ثم قلت يارب اى التوبة افضل عندك قال الله تعالى توبة المعصومين ثم قلت
يارب اى عصمة افضل عندك قال الله تعالى عصمة التائبين قال لي يا غوث
الاعظم ليس لصاحب العلم عندى عيب الا بعد انكاه لانه لو لم يترك العلم عنده
انصار شيئا قال لي يا غوث الاعظم رايك الرب تعالى فسئلته فقلت يارب انا معني
العشق قال يا غوث عشقني وفاق قلبك عن سواي قال لي يا غوث الاعظم
اذا عرف ظاهرا العشق فعليك بالفناء عن العشق لان العشق حجاب بين العاشق
والعشوق وقال لي يا غوث الاعظم اذا اردت التوبة فعليك بالخروج ثم بيده
الذئب من النفس ثم عليك باخراج خطر الله عن القلب والافان من المستر
وقال لي يا غوث الاعظم اذا اردت ان تدخل حرمي ولا تلتفت بالملك والمكون
ولا الجبروت لان الملك شيطان العالم والملكوت شيطان العارفين والجبروت
شيطان الواقفين ثم بيده بواحد فهو عندي من الموقنين وقال لي يا غوث الاعظم
المجاهدة بحر من المشاهدة وحيث ان الواقفين في اريد الدخول في بحر المشاهدة
فغلب المجاهدة لان المجاهدة بذل المشاهدة وقال لي يا غوث الاعظم ان احب احد

الى عندي الذي كان له الوالد والولد وقلبه فارغ منها لو مات الوالد فلا يكون
له الخزن بموت الوالد ولو مات له الولد فلا يكون له هم بموت الولد فاذا بلغ
العبد هذه المنزلة فهو عندي بلا والد ولا ولد ولم يكن له كفوا احد وقال الى
يا غوث الاعظم من لم يذق فناء الوالد بمحنتي وفناء الولد بموتني لم يجد
لذة الوحدة اية والفداء اية وقال الى يا غوث الاعظم اذا اردت ان تنظر الى
في محل فاختر قلبا حزينا فارغا من سواي قلت يا رب ما علم العلم قال الله تعالى
علم العلم هو الجهل عن العلم وقال الى يا غوث الاعظم طوبى لعبدا مال قلبه الى
المجاهدة وويل لعبدا مال قلبه الى الشهوات قال الغوث الاعظم من كنت
الرب عن المعراج قال الله تعالى يا غوث الاعظم المعراج طوبى عن كل ما زاد
وكل المعراج ما زاد البصر وما طغى وقال الى يا غوث الاعظم المحرم عن
الصلوة هو المحرم عن المعراج عندي لكل زمان واحد يقبضي به
وهذا زمان انت لاشك تمت الرسالة الغوثية بقول الله تعالى

يا الحكيم قال منصور بن عمار الحكيم من انصرف عيب نفسه اشتغل عن عيب غيره
ومن تفرغ عن لباس التقوى لم تستر به بشي ومن رزق الله لم يحزن على ما في غيره
ومن سل سيف البغي قتل به ومن حفر بئر الاخيه وقع فيه ومن هلك جاني غيره
انكشف عورته ومن تكبر على الناس قل ومن افخر على الناس قضم ومن سخط
عليهم شتم ومن صاحب الاراذل حفر ومن جالس العلماء وقى ومن دخل
مدخل السوء اترى ومن تقاوى بالدين ارتطم ومن اغتنم اموال الناس افقر
ومن انظر العاقبة اضطرب ويقال العاقبة ومن مهمل موضع قدمه مشيت في دماره
ومن خشي الله فاز ومن لم يحجب الامور خدع ومن راق احواله قصر امله
ومن استفاد من الجهل ترك طريق العدل

صفات سلبية شتى كانت وجودهم بقا قيام بنفسه وحدانيته مخالفة للعواد
صفات سلبية شتى كانت ٨ حيو علم سمع بصر ارادة قدرت كلام تكون
صفات سلبية شتى كانت ٨ حيو علم سمع بصر ارادة قدرت كلام تكون

تكون حادثة من عبادة صفات حقيقية
قد زنده داخل كدر اذله وابدية در حق تعالى
انهم قاعده ارادتك قد زنده تغلقك من موافق
نفسني وارلق ايله موصوف اولم تغلق ايدر
يعني الله خالق كل شئ يعني مخلوق قد يكون
صفته تغلق ايله وارايد يجيد

كلام اكي قصدي كلام نفسي در كلام
كلام نفسي صفة حقيقة در ارادة قدرت
صفته كمن اراده حق تعالى ايله قد صحت
حرف الله بوقدر وحق تعالى كلام نفسي ايله
منكدر موصوفه وكلام لفظي اولم
ان ايله علم السلاطه او زنده جبريل واسطه
منزل انقدر الفاظ ورووفه در هر حرف حق
خلق ايدوب منار لك لان مرتبه كرم ورتب
ايدوب الحق الله تعالى ايدر وكلام لفظي مخلوق
اولوب اني ارادة ايدوب لسانا بل قاعه در لسان
جليله ايله قائم دكدر وكلام لفظي توريث واجيل
وزبور وقرآن اعملد من مبرور وبواسطه
كاهي كلام نفسي يعني اطلاق اولم وكلام
لفظي حق بقا ليس اضافة اولم وقد صفت
حقيقه سعي معناه من در وقرعير وكلام لفظي
الفاظ اولم وقد وادع الى كك بلفظ
ورتب اليركي الفاظ ديكدر بومع

استغفاره ١٥ ثم يقول بعد قراءة الفاتحة والاعراف اللهم اوصلني مثل ثواب
مايسرة لتامن الذكر والفكر والاقبال اليك والاعراف عن سواك وقراءة
الفاتحة الشريفة والاعراف الشريف بعد العبور معنا بالفضل والكرم الى روح
حضرة سيد المرسلين وخاتم النبيين وتضع المخبين والمبعوث رحمة للعالمين محمد
النبي الامي العربي القرشي الهاشمي المكي المدني صلى الله عليه وسلم وعلى اله
وصحبه اجمعين ابدا لا بد في كل وقت حين والى روح كل من اله وازواجه وذريته
وصحبه والتابعين لهم الى يوم الدين خصوصاً الى روح كل من مشايخنا سادة الطائفة العلمية الشريفة
والقادرية والسرورية والكروية والفضيلة ولا سيما حضرت سيدنا واحسانا وقدوتنا الى الله تعالى امام
الطائفة وطول الخلق ومثل تلك الحقيقة والقياس الجاري والنور الساري بما والحق والحقيقة والدين
محمد الجباري الاولي الشريفي قد زنده وافان علينا كما افان على العالمين بزه والى روح كل من مشايخ
الكرام والاولاده وازواجه وابناء وامهاته ومريد ومحبوب ومخلص الى يوم الدين وسائر المؤمنين
والمؤمنات من الاولين والآخرين من الجن والانس والملائكة اجمعين من امة بيتنا واهل بيته
خصوصاً الى روح كل من النبيين والصديقين والشهداء والصالحين واهل البيت
والخيرة والروحانيين والشرفه والكرام الكائين والفتاين والاربعه المشرقيين علي بنينا
وعلى كل منهم افضل الصلوة واجل التحيات من رب العالمين اللهم اوصلني الى ارواحهم
وارواح من ذكرنا هم تبعنا لهم واكتب في صحائف اعمالهم وارفع به درجاتهم واعمل
في الفردوس الاعلى منزلتهم ومن علينا بمرحبهم واحسننا على قلوبهم واتقنا
ولا تحسنا من خلقهم وكما احسنهم وامتد ناعده روحانيهم في السراء والنساء والسرور والفرح
والخيرة والممات والدينا والآخرة وكن لنا عواضاً عن كل شيء واجعل لك وامرنا في سؤالاتنا
واكتب السراء والسلام علينا وعلى عبيدك للحجاج والفرقة والمساكين والمقيمين في بلادك
ومجرك يا ارحم الراحمين واهم اماننا وامهاتنا واجابنا ومن يطعم في دعائنا ومن يماننا
به وعلى اله وعلى النبي الامي العربي القرشي المكي المدني صلى الله عليه وسلم وعلى اله وصحبه وسلم سبحان ربك

که کفر یله شتیا طویشدی عالیه
 حمل بور چندن طویشدی افتاب
 یته تاره ربیع ایردی جهانیه
 شرا یعدن ایلدی برارهار
 حقایق کلری دلره بشدی
 چو دینش و صیبه اولدی باغبان
 دلی موئن ریاض جنت اولدی

مدحت الاصحاب
رسول الله
 دخی شول ارواححاب کرامته
 دیگر لردی بو باغده ورد شیرین
 خصوصاً چار یار یزگر امت
 خدا یا انلر ایله روز فرودا

در بیان ائمه
کتاب گلشن راز
 نظر قیل دیدی غیرتله کونته
 طویر سن بو جهانده کونش جای
 سمای رفیع ایدوب اولحق توانا
 جانی بزه انتمکه اظههار
 قوه طبراق ایچنده رنگ و الوان
 صافرا شینه امرایتدی باری

مدحت الاصحاب
رسول الله
 نبوت کلشنلن اسدی خوش دم
 قلوبه و برده کیمیت جنای
 پیتشدی خرد کاف دوستان
 تلوردی هر طرفدن بوی دلدار
 معارف بیللی شوقیله اویتدی
 سوروب خاری ایلدی روح و ریحان
 قدوی جملة خلقه رحمت اولدی

در بیان مقدم کتاب گلشن راز
 که ساری اولدیلر اشومرامه
 کیدر دیلر انک خاشاک و خاری
 بو باغده ایتمدیلر جانیه خدمت
 رزی خضر ایله کیم بودور قمتا

در بیان ائمه
کتاب گلشن راز
 قماش ایله صغین کونته کونته
 طویر سن ذره دن سترکی نهضای
 دو نشدی البته بر فروش رعنا
 ویر رخاکی سیاهدن دور لوازه
 چقارمش یاز مش انده خط رعنا
 که پات ایده بهارین سبزه زاری

اف هم حوکیه فراش نسیبان
 صالوب سجاده کل طرف چنده
 قوروله صحت حقایق هر سو
 بو و صفیله قوروله انده خلقه
 لسان حال ایله او قویه قران
 خبر لر سؤیلیله اوراق اشجار
 بو مجلسدن بو بنده بی خبر دم
 ایرشیدی کوشمه بر صوفی عالمی
 که ای محبوس اولنگر کاب و کله
 بود و رایجده جو کله و قطب الاقطاب
 چون اولدور جمع اسرار عرفان
 حقایقدن خبردور سون اول شیخ
 کوروب روین ایچالرحام حلا
 ایچوب زرین قدحدن جام طافی
 اولوب مست الوجیه سیک چاک
 رداسین رهن ایده بر جرحه جامه
 بو اسرار ایتمدم چو کی اندن
 او جمعه جان بودلن طالب اولدم

در بیان مقدم کتاب گلشن راز
 دوشیه فراش اخضر دن کلستان
 کله دور لو شوقه انجمنده
 قویه شیخ اوله اولدور خوشبو
 کله قوال اولوب بلبل بوشوقه
 ایچوب راح حجت حجت اوله جان
 هزار دستان او قویه ورد اشجار
 بو عیون نصیب بی بصر دم
 که صورت عدا یمش سوبلر بو عالمی
 صلا دیر صحت کل وار چنده
 سزار جمع اولاقاشنده احباب
 لدنیدن خبر اسون مریدان
 او عامدن اثر ویرسون اول شیخ
 الوب بوین دیار قاف حولا
 قویه بر جرحه سیکه تنک اونای
 ایدوب اولدم سماعه کیره جلال
 لیسین بیغ ایدوب بر فی حلامه
 بکل عقل و هو شمع کتدی بندت
 او برمه صادقانه راغب اولدم

دوشیه فراش اخضر دن کلستان
 کله دور لو شوقه انجمنده
 قویه شیخ اوله اولدور خوشبو
 کله قوال اولوب بلبل بوشوقه
 ایچوب راح حجت حجت اوله جان
 هزار دستان او قویه ورد اشجار
 بو عیون نصیب بی بصر دم
 که صورت عدا یمش سوبلر بو عالمی
 صلا دیر صحت کل وار چنده
 سزار جمع اولاقاشنده احباب
 لدنیدن خبر اسون مریدان
 او عامدن اثر ویرسون اول شیخ
 الوب بوین دیار قاف حولا
 قویه بر جرحه سیکه تنک اونای
 ایدوب اولدم سماعه کیره جلال
 لیسین بیغ ایدوب بر فی حلامه
 بکل عقل و هو شمع کتدی بندت
 او برمه صادقانه راغب اولدم

که اول مجلسه اولام بنده حاضر
اولم جمع اهلنه عبرتله ناخبر
الام هر بریندن بر سبق بت
او قومی هر بریندن بر ورق بت
بویام رنکنه هر چجه کین تا
نیمندن الام بوی دلارا
دهانین اچمندن هر قنجه یار
اولم سری درونندن خبردار
بوشیت اوزره پس بستانه واردم
چو طغلم مکتب عرفانه واردم

در بیان حکم

کورورم حاضر اولمش الله چکرم
صراحتش بگری چشمی دانی برغم
سفر اهل دیر پاینده چورپ
ایاخی توزیله دورور مودب
کوروپ رنکنی انک خسه اولام
الوچ پیسدم بسنه اولام
قاتنه واردم ایتدم مرجبار
لقاسی برله کسب ایتدم صفار

سوال حکم

دیدم ای صحن بستانه فریدی
که نسین شیخ وردین خاص مریدی
بو بزمه شدن اقدم کسه اویا
قدم بصماده هر کیز دخی دیار
بیان اهل وسن صورته هم زاد
ایراق اولمزولی احبابه بغداد
نه اقلیمک سلامین ایرکوروسن
مکانین قنده دیر قنذت کلورسن
نه ایشله کوندور لاک بونده ایجا
بخی بیکانه صفا ایلله نییات
دندیز زعفرانی رنک رویک
قنذ و برردله صرت بو بویک

جواب حکم

دیای

دیدم هم درد ایش سن چو نی یارا
ایشت بنین دکلن سنک خازا
بن ایدم باغی قد سنک کوشه کیری
دیسک بربرکه المردوم سپهری
جهال حق ویرردی رنک و بوی
صیجری دست لطف اب روی
الوردم فیض اقدسله مرتبا
اچردم دم اب لطفین بی سراپا
هوا و قداس ایلله رغنا ایدم بن
تجد برله بی همنا ایدم بت
بناگاه امر ایدوب اولر رب جبار
نف بو غریبه کوندوردی ناچار
ایردیلر مقام منزله دت
چقد دیلر کاغذت ایلمست
بودور بکرم صار و چشمه غم و
بو حالتدن دروم ایچره غم وار
ایا غم کلهه دیر باشمده حلیراق
بو غریبه بکارد اولدی افاق
غریب اولام دیلمدن بر بلور بوق
نه دیم سر کز شتم دخی وار جوق
جهان خلقین بکاییکانه بولم
قواحوالی افسانه بولدم
کهی سرعایلله حاتم دیکر کون
کهی کساره دوشدم خیمه قوردوم
کهی یولرده یاپدم بیت الاحزان
کهی شش بر کوشش پاره اولام
یه اخبر بولدم دردیمه چاره
الذت روزگارین داد فریاد
جفا خاکین صاچر باشمده هر بار
بو غریبه چکرم عجز جانات
نلر ایتدی بکا کوسردی نادان

نلر ایتدی بکا کوسردی نادان

بودده بوته پس در خانه کلام
 بودم شمع استانده قوم باشد
 چون ایتدی سرکشین بکاتقریر
 بور می چون او قوم صفه
 بواحوالی چوبلدم حسب حال
 او نمشدم ینه کزای اقدم
 بوکلخن ایچره کوردم زخم خاری
 او بزی یاد ایدوب مسانه دوشدم

آمدن سبیل بمحفل کل

افک اردنجه کلوی سنبیل تو
 طلغش موی و حالیدر پریشا
 خبر سویلرد و نشتن بروی
 دی بویندن اولوم حت حیران
 بوپوی دل روپای قندن الای
 نه دوکاندن الوپن قیل خبردار
 دیدی ال عطری دوکانی صورمه
 مقید اول بملله کانی صورمه

جواب سوال سبیل

دیدم کاندن کلن کاف برافمن
 بخالداده درویشانی سوبله
 دیدی اول ازل باغنده ایدم
 اولوردم کوه وحدته سرافراز
 بهاری دایم ایدوی زمستان
 نسیمی یارایله خوش بوایدم بن
 یهروحدت ایچنده غرق ایدم چو
 بنی بوساحل هجرانه صالای
 پریشان حال اولوب اواره دوشدم

غزیم یوقدورور که انیسیم
 کی اطفالالندن مرده اولدم
 کی باشاقنوب اولدوم موقیر
 جفارقورشم دوران النندن
 بیلم بوکدی بوغمله باری عجران
 ایشتم مجلس عرفانه کلام

بیان احسن

کلوب زرین قدح مجلسده شیدا
 شرابی وحده تک کرا کیدر

بولن اطلاق هرکز قیده باقمش
 بکاندن دو جانم ای سوبله
 اچلما دیق هنوز بر فچه ایدم
 بوکترندن ایشد طزدو اوان
 خزان اولمزدی انده باغستان
 همیشه تازرو خوش روایدم بن
 ظهور ایتدی ارادت ایلدی جوش
 خراب ایاده ویرانه صالای
 کلوب پوشش دره شش پاره دوشدم
 بواوده خاروخس اولدی جلیسم
 دوشوب لاذاله پرمده اولدم
 کی پایه دوشوب اولدم محقق
 زخلم بمش نادان النندن
 کی سوزان اولورم کی کیریا
 بودرده بنذاتی درمانه کلام

زرین قدح

طونوب الله قدح ایلد قمشا
 هنوز مملود کل اندن تهیدر

دلی بویندن اولغوشویله سکران دورر برکوشده ستان و حیران

سؤال درین قدح

سؤال ایدوب دیدم او طالب راج ندر سکران ندر دستکده اقداح
نه میخانان الایک اشوهای نه ساقیدن ایچپوسن بومدای
نه باغ ایچره حقلمشیر شرابک نه اتشده بشویدر یا کبابک

جواب درین قدح

دیدم غمخانه حقیر بود و نیا سراسر کاس اولوپدراکاشیا
حبت خرایله مخلودور اشباح اکا چشم وحدنرا اولی اقداح
کبابیدر انک اکباد عشاق بونی سویلر سکاچ نفس افاق
بشور اول کبابی نار عجرات کرکر اوله سین سوزان پیران
بیانات عدمدن بونده کلام وجودم مصرینه سیرانه کلام
چوباقدم چشم عبرتله جهانده سراسر کلام نقش و فسانه
کیرو دقتله قلام اکا نظار کورورم عمر برنده سر سشار
اوسیرتله قواشیا انا الحق دیوسویلر کورونور وجه مطلق
بو حالایله باقدم ایسه قنده او قوم غمه وجه الله انده
شرابی وحدت کاس اولغوشیا حدقدن پس قدح دوزدم مهیا
کوزمدن چونکی نوش ایتدم مدای اودمه بولشم ست و مدای
خمار کهدی باشمدن اصلا ایقلق بولدم عوشمده اصلا

انکجه

انکجه ندر اچق بوجشم بیضا ایدر عجل من مزید سیرین افشا

نقبت درین قدح

اچق دوت چشمکی سندخی صوفی ایچه سن برکون اوله جام صافی
بوجلمده اولاسین مت و مثاق نذر بلیمه سین باشیله اباق
دیلر سین اوله سین بوقنده مگر کرکر اوله سین عرایشه ساغر
قدح دوز قدحون قیل مهیا ایچه سین سندخی جانی مصفا

در بیان امدن بنفشه

بنفشه کلام چون بواجمده صالوب سجاده سین طرف چمده
اکوب بویین او تورش عابدانه او قورایات فانظر عارفانه
نجات پاینده صاملش دو چشمی بویانمش لاجورده جمله جسمی
ملاو شکل اورنمش شب کلامی ولی پر معرفت مردی الهی
بوشکیلله ایدر اول ستر احوال شوکیم عارف دور اولور خبردار
بوشکیلله ایدر اول ستر احوال لسان حالایله سویلر دیمز قال
ولی بوی ایدر افشای اسرار شوکیم عارف دور اولور خبردار
چوبویندن خبر طویدم دروق دیله ریکی صورم پس اندن اث

سؤال بنفشه

دیدم ای خانقاه کلام صوفی سؤال وار سکا حالایله وافی
فی ایتدی بوبونک حست حیران ای قندن الوپسین ایله تبیان

نه کافه او غردین بویک بیان ایت بکا اول سرخفیدن عیان ایت

دک بوی ختن یا مسک تا تار مکر بود و رنسی سراسر اسرار

نه کاملان الو پسین بو کمالی بیان ایله بکا بو حسب حال

جواب بنفشه

دهان اچوب شروع ایتدی جوابه شور مرزی دیدیم صفر کتابه

نسیمندن کلور بوی دلارا بو طبله دولار عجب باغ صحرای

دماغ جانده ویرر عطری نازده دوشراندن کوکل طفلی نیازه

دیدیم حجره وحدتده تنها عکوف ایتتمدم افده بی سراپا

دیده ذکر ایدی کوکلمده مولی بکا ویردا و طمشدی لاوالا

جنابه دو نقش ایدم رو و جاف دیلردم حالبله لطف نهاف

بو پسندت بوغ ایدی بنده نشانه طور ردیم بو قلق ایچنده فسانه

فرا طیراغه عرق ایتدی سراسر نه خرقم وارا ایدی انده نه افسر

ایریشدی ناکهات انفاس رحمان عطا ایتدی بکا بوی فراوات

بو یندن صبغه الله خانه بسندن طوتلدم انده حق کاشانه شدن

چون اولادی بکا الطاف الهی کیندم خرقة او ردیلر کلاهی

بو بوی اندن الدم کاغ اولادی چو عطار او طمش دو کام اولادی

بنی قوی صوفی سن افی اسسه یونجه کیت یورلومه کافی اسسه

که بنده عاریتدر بوی والوات کیدن بندن ولی باقی دورر کان

بنفشه

دیلر سن بن کی خوش بو اوله کین نقای یار ایله خوش رو اوله سن

وجودک قبه سین کورخانه ایله بودنیا کارف افسانه ایله

او تور بو خانه خلوتده تنها دیلنده ذکر اولاد کوکلمده

جنابه طوت یوزک شام سحرگاه جکرلر شرحه لشون ایلکله اه

او یاتق اول سحرلرده صفا بول بو غفلت ظلمتدن چیق ضیا بول

عوا میلده نجه بو کارو بازار بکلدی بویکی اولدک ستمکار

براق بو کثری خلوت نشین اول قرشمه خلقه کل وحدت کرین اول

بنم کبو اکوپ بو یونو کربار چکوپ اسهاسنی دلان بول انوار

بناکاهی ایره انفاسی رحمان وجودک ملکی اولدم اوله تالان

چو غارات اوله قلیله وجودک هنوز لایق اوله حقه سجودک

کیده قانی کله پربینه باقی اوله جانان سکا اولدمده ساقی

شوکدن دیره سن یوق زخم خارک شوکلدن دیره سن یوق زخم خارک

فوقا سین نافه سیز بوی سطر نه کلدرنه بنفشه اف دلک را

اولا سین سندھی اول بویه والی سکارشک ایده اولدم شک عالی

اچه سین سندھی دو کانی عطار اوله طالبلره دیدار بازار

ولی پرمشید کامل سیز اولماز یولک یا کلمه بوایش اسیر اولماز

انوکچون مرشده کلام یونیده قودم کلر ایاغنده رو فکسند

کوب بواجتهنده لاله شیدا
درونده طو تر داغی پنجهات
طو دور بو کوشده پرخون و پروغ
طاشی ساده درونی پرا مدیبر

سوال

لاله

دیدم ای عاشق شیدا و پرخون
یوررکن ساحه خلوتده دلشاد
بوداغیله نه کلخن ایچره یاندک
بودنک قانه یا قندن بو یاندک

جواب لاله

جوابه اچدی چون اغزی لاله
دیدو خوشدی ازل باغنده چاغ
اودم بیمانه سیز جای الهی
صفا و عشق ایله خندان ایدم بن
یوغریب ایچنه صالو ارادت
مکام کلشن ایکن کلخان اولدی
قوناغ شمدی اولو و تحت اباد

قودی پسر دست تحت سیخه داغ
بکا قانرا اچوردی کاس کردون
بکا بو محرم اولمشکن کران بار
بودردیله برزاواره دوشدم
صلاو و عدایله اولدم خبردار
قارم کندی بنده جمعه کلام
اومارم ایره شیخون بکارم

در بیان احوال سوسن

باخر کلدی سوسن دلو ریا
سپاهیدر بائشده طلیساف
طو تمشر بلنه تیغیله خنجر
النده نیره نی وارشوید چالا

سوال سوسن

دیدم ای صوفیان ایچره سپاهی
ندر بیلنده بو تیغیله خنجر
النده نیره و بیلنکه تیغین
بو مجلس جمع اهل صفا در
بو یوقلق مجلسنده صاحب است

بولار لا حول دن دو تر سلاحي بولار عجز بيله بولور لر فلاحي
 قوشتمشدر ايدر لر خروه خاص بولار بغير بيلينه سيف اخلاص
 بولارين ذوالقار و لادر الحق بولار نفسي بيلور دشمن انجق
 طوقمز لر بولر سيف گماخت بولار ايتمش بولر خوش ورد زباني
 بولارين نيزه سيدر اسم قهار ورويدر بولر لك دستنه جبار
 زباني نيزه دير خيچر بولار لك انگچون ياشمز خصمي بولار لك
 بولار لك طوبودوراه سحر گاه بولار بونكله ايلر حر گاه گاه
 بوراق بيلدن بولار و بولر اول طوتوب اخلاص بك اهل فلاح اول

جواب سون

دهان اچوب ديدى او پير سايل سوزن واردر و لول ديكله مسائل
 مشكوفه بمجيد ركچه گلشن بولار هپ صوفيلر صافي روشن
 و لول خالي دكل از خار و خاشاك قوطقان موزى شوييله صفات
 صفاسنه بولار لك طعن ايدر لر دل اوزاد و بولر جفاي لعن ايدر لر
 عيوبك كور موب اول خار بدير اولور هر بويته شوييله بدكو
 كوني الدن اله كورسه اونادان اولور سن و ش غصيدن تير و دنلا
 البشور زانر نئين دامنينه خلا و بر مك ديكر كول خر مينه
 چوانكار اهل بدر بلغم صفاف ميانين شد ايدوب ايلر جفاي
 چوق اولور فساد دن صلاحين نه بلسونلر انلر باطن صلاحين

اولار ر نعم ايجون طاقدم الخ دعوت اهل صانع فو كحاني
 سپاهي صوفيم شوييله كه ثنى اثرايتدي بك اعلم لدني
 محبتم ازلدن صوفيانين عدد سيم اولاره باغيانين
 سياست اهل ايجون اولر ز جبار بني بوجلسه كوندردو ناچار
 سلاحييله طور بوجلسه بي پا صلاح اهل صفا سبن ايليم تا

در بيان احسن زبني

كلور زنبق لباس درو يشانه اياغ اوزه دورر اولر خادعانه
 جبينده سلاح اثار پيدا دروننده صفا اولمش هويدا
 باشنده شمله سي وار صالحانه اودني بويين انكش عابدانه
 ديل اوزنمش سوال حاضر او ش سماعي صوفيانه ناظر اولمش
 و لول دميه اولمش شوييله بهوت اثرايش اكا اثار لا هوت
 سرايت ايلمش حالات ازكار سماع اتمك ديكر حالتله ناچار

سوال زبني

ديدم اي صوفيان اچنده صاف عبادتله ازل عهد يله وافي
 باشوك قنقي شيخ اوردى بونج كهر مجلسه بولمش سن رواحي
 سني كيم او قودي بوجعه درو يش اياغ اوزه طور رسن شوييله درو يش
 مكانك قنده در قندن كلور سن نه اقليمك سلامك اير كورور سن

جواب زبني

دیدی فانی را آثار رحمت
 بجه اجیا ابراموات سبحان
 که بن بست ایدم تحت زمینده
 با توردم طهراق ایچنده کبینه
 چالندی ناکهاف صور عین
 بکا بر رعه اولدی امر عین
 او یان خانی خدمدن باشی قلدر
 صفایانده کل دور کلدور
 چون اولدوم بوسدا یله خبردار
 که کلشانه سماعی صوفیان وار
 فرارم کندی غم ابدم بوجه
 بولام کل مجلسنده تاکی ملعه
 دلود یوانده استراصلوا و صلا
 که الجنس الی الجنس بمیلو
 چو صوفیم بودم کلام صفایه
 اورندم اثبوتناجی بن قدمدن
 و اعطی کل شیء او دمدن
 دکلمشد بو کثرت بین الایمان
 اورندم شمد صورت طوئد
 بوجعیده بنم خادم خاص
 ایاق اوزنه بکا طور مقدر رخی
 سلوکومده طونارام راه اخلاص
 چو بیلم بغلدم خدمتد ازجان
 اولام تا مجلس کل ایچ خوش بوی
 محبت تبغبله پایم کسرل
 ال اوزنه ایدرم قطع مراحل
 بکا طالب اولور ارباب عرفان
 چو پایم کسدیلر راه وفاده
 الوپ الم صفایه ایر کورور
 مزیندیر بجله عمر حاقیل
 ایامده باشین قور کل صفاده

بنی کلدن

بنی کلدن چقاروپ دست اخوان
 صفایزمنده جابر فوق اقرات
 بو عزت لری بکا خدمتدن اولدی
 بور حاکم لری بکا خدمتدن اولدی
 ایشت بندن دیلرسن حب جالی
 سکا منزل ایدک صف تعالی
 او لور لار خدمتده جت جالی
 حیانتک شدایدوب اولر شوید دراک
 چقار نفسین مراد اتین ارادن
 مراد اتک بته راه جفاد
 چو خادم کن او یانق اولر سحر شاک
 سنی بولان قوما سین خور اختام
 کله بردم قیوب صف تعالی
 سنک اوله بکلی صدر اعلال
 طوره صف باغلیوب و شونده
 بدک بوس ایده عم بوله نجه کام
 بو نقلی چون ایشتم از پیغمبر
 که خادم اولور بخدوم مقرر
 بیور مشدیر کیرو سلطان اکرم
 که قومن سیدیدر خادم القوم
 انکچون رحمة للعالمین در
 انکچون هم شفیع المذنبین در
 کلوپ نیلوفرانده چشی کربان
 اجر بو من کوزن مجلسده حیران
 قرار یوق صواوزره عجا نقیل
 حلاوتله او قورایات تنزیل
 صالوب سجاده سین صواوزره اوپا
 عبادت قصدین ایتمش ابدی بی پنا
 دیاضله صار رش بکری انک
 خبر ویرر بواشدن بوی انک
 سیر طومش باشنه صاع و صوله
 طور حالته اولدم بر مجلسده

نصیحت زینب

در بیان احسان نیلوفر

سؤال نبلوفر

سؤال ایدوب دیدم ای زهرابی نذر حالک بکا ویرکل جواجی
 نیچون یوق غیر بیلرله اختلاطین ایاغک کلدن ترک ایتمز سین ایک
 صواوزره دیر مکانک عجوزورق دکلدیر خلق ایله وحشت واراجق
 نذن الوردی سکا بو کرامت که اب اوزره ایدرین خوشن افا
 دهان اچوب اودم اولورده خوش ^{حال} چوسانلر سن بدن دیکله خبرال
 کمن براعل حال ایدم جهانده کلوب سیران کزدیم ابن وانده
 نه بیره واردم ایسه بکا حساد بنی طعن وحسدله ابتد ناسناد
 حضور قلمه چون اوردی نقصان عبادالم صفاسی بولدی خیران
 چواجب اولدی اندن عجزت ایدم وطن ترک ایدوب اهرچا کتم
 بکا طار اولدی اخر ربع مسکون کروب دریابه اولدوم اندمدفون
 چبقاردم چله لرا ایدم ریاضت بو حالت اوزره الوردی کرامت
 بو کز صوا و سونه سنجاده صالدا بو حاله شکر ایدوبن سجده قلام
 کلوب اوستمه سون چکدی خنجر دیدی ای مرد صا لوس محقر
 بو خطه کوسور کن غلط و طامک بو استدر اچکی دیر سن کرامت
 سکا قلدی بو اظهار خاریق وار اکن اکرم اعلم خلا بوق

کلور بر بکادن زنیق جفاکار دل اورادوب اولور اولده ستمکار
 زبانی شش پرک ویرر جراحت شوحانله اولور قطاع راحت
 چوجالم بو جفان اولدی بیزار سپر صوندم صیدون انده ناچار
 چو صبر اولدی بنام راحت اولدم صفا بولدم اودم بی محنت اولدوم
نصیحت نبلوفر
 ایشت بدن بوق ای مرد صوق نکلو چوق اولور سنه سکا جافی
 غم لاله صبر دراکا فلقان قوا تنبین سکی سکا طعن نادان
 سنک بازارنک اولسون انما قوطنه نه دیلر سه سوبلسون خلق
 اشک اک احمد مختاره حساد دیدیلر ساحر و مجنون اکا اد
 کوی شاعبر دیدیلر کجی قصاص ایشدیردی طو زدی راه اخلاص
 بوری حقیله ایله کار و بازار سلاخا دی سکا کیم اولسه ازار
 فو خلق خالقیه اولر مغنید رضا سین کوزله اولر عبد مؤید
 نه غم سندن اگر راضی اوله حق سراسر دشمن اولر سکا بو خلق
 غضب ایتد سکا ری توانا مفید اولر رضای جمعه اشیا
 صفاسور سکا کر نادان اته سنک چوشاخ میوه دارن ایلمه سنک
 یمنلی اغاجه چوپان و نادان چوماغین انه کلر طمعه او جان
 سپر قبل صبر یک باشو که درویش بومرسل یولیدر که اولمه دلریش
حکایت مناسب از زبان نبلوفر

دیدم بر دمه بن بر باغده واردم نصیحتلر بولوب خوش چاغده ایدم

کوروم انده بر خوش بشاخ بیالا
 و دریا شده وار بر سنگ بیابان
 سوال ایدوب دیدم ای شاخ نهمت
 دیدی بر دمه بر چوبان نادان
 صید اول شاخ بن میوه و دو کدم
 بوغز مدبر که کشا فی مغبلان
 بو معیندت بودور سنگ کرامت
 انچون طوغمش باشمده اف
 بوخت خاندن او غله اماغ
 جوراحت منزلی اولدور بلورکن
 دبلرسن خرمنه دو شمشیه جمره
 و در بر شد کامل سیرا و ملان
 انچون بن دخی بو جمعه کلام

در بیان احسن ترکس

کلور ترکس بو مجلس ایچره مستان
 کوزن اچوب جهانله قاعنیر دیر
 که اشیا مظهر حق دیر سراسر
 کوزن اچ بو جهانله قلمه همیا
 اولوب نامیخ افورایات قران
 بو احوال له فی بر معتبر دیر
 مظاهره ظهور کور برادر
 حکا یقذن اوفی اسماء و حسنا

نلسوید

نلسوید سکا اوراق اشجار
 طویاسن هر ورقدن برکنای
 اولوب دور هر ورق بر سفره منشور
 بونک ایچنده دیر چپ لوح کرسی
 بو مکنیدن نه طویسون مردنان
 کر کنزدن قلورسک لوی ساده
 بولورکن نامه حق دیر بو اوراق

سوال ترکس

بو اسرار چون ترکس ابتدا افتا
 دیدم ای بوستانک مرد مستی
 ندنیر دانهماستانه کین سن
 کوزن اچوب کور بخت افتای
 نه کوردو عین شمس ایچره بونک
 کلا دایم مقابلد بر جنبیل

جواب ترکس

دیدو عبیرتله باقمش جهانله
 بو معیندن بقارم افنا به
 فجن طولنسه کلمه لیل عجران
 کوزن اولدم بو مارم عچو خفته
 حقیقت صحفه رغبت این وانله
 که ترشیده مظهر دیر جنابه
 اچلمز چشم و بختیم پس الان
 کورغنه اچلمز هفته هفته

که خار اولور بکاهپ روو اغیار سرادیر کور اوله بی روی دلدار

نهیست

کورندن ایچمک ایستر سین شراف حقیقت کوزله صوفی قوسرای
ویرمشدیر سکا بوموی مرکات کاف دام ایله سین ایله ازغان
ای دام ایله عتقاو حایه بلند اول قدریکی ایر کور سمایه
حذر ایله حذر او اهل انصاف صفین اول دامی فوزه بهرا جلا ف
حقیقت کوز لکل الدنمه نقشه بصیرتله نظر قبل عرشه فرشه
کیدر سین روی اشنادن بوکود قاشا ایده سین خار ایچره وردی
اودم عرش علا کورینه ولات ظهور ایده حقیقت سکا بالذات
کیده کوکک کوزینک بو تقای کوره سین قطره دن دریا و نای
و لکن اولنجیه صاحب ارشاد بو معراجیه صائغ بو نجه بنیاد
انکچون بن دفعه ارشاده کلام بو مجلسده کوله فریاده کلام

در بیان اسدن ساز ازهار

بو تر نیله کلدی جمله ازهار او قوم هر بوزن درسی اسرار
صلا اولدی دیروای خاص عامه انجیل صف طونوب کلدی قیامه
طو تر هر شاخ انده برکتای او قورانده بولنلر فتح و باب
صلر سستی دیر بندن سبق ال لذی علمدیر کلیر ورق ال
قورللی حلقه توحید اخبار اسدی باده جذب بین الاشجار
قورلای چون بو حالت اوزره صحت دکر دن جان دعا ای الی لذت

درونی عربینک کلدی جوشنه چچک صوفیلر بر بر حروشه

کمی دستاری باشندن اتد کمی خرقه سین خماره صندف

کیمی نیکی اولامده نالان کمی دف کی اویش بینه کربان

سماح ایلر کمی عچو کردوب کمی طیارغه دو شمشرد بکر کون

کیمی بیخوشن ایدر وجد واجد کمی را کعله قاشش کمی ساجد

بو حالت ایچره بلبل اولدی قوال او قور اسرار توحیدن بوز قال

بولارین وجدی ارتیر لذتشدن صفار کب ایدر لرحال تشدن

بولار بو حالات ایچره خار کار ^{اوزره بذر} حصدن انشی نیز اتمش ازار

نه وجدی وارنه دله هوو عای ولیکن التزام اتمش جفا فای

خدا یا فضل ایدوب از مکر مکار فراغ اهلنه لطف کدت نکهار

زمره شکوفه کلا ظهور مراد ایتد کاریدر

بولار چون فارغ اولدی صحبتدن هنوز کل جفقه مشدی خلوه شندن

چو حالتدن برز بولدیلر ارام دونوب پس بلبله ایتدیلر ارام

که اشخ استانده قویان باش دو کن عشقنده انک عرسو باش

نیاز ایله بو کون اول مرشد وار بزم ایچون حضرة لطف ایله بلوار

که جمع اولدی قیونده بو نجه احباب اولاره لطف ایدوب فتح ایلمک باب

که هپ عاشقوت درار خود ور کلوبدور عربو مشافه سرور

اولار ^{هر} حذت اشودی استغفار سهایه چیقدی شایم اه وزاری

دمد بر اید سبن احبابه چاره
 لفاک مرغ ابد و زخم خار
 اشتد بوی بلبل ایتدی فریاد
 دیدد قند در بومرغ ناشاد
 بلور سبز عاشقی شیدا سیم بن
 بوکشن ایچره بر رسوا و نیم بن
 بو بدرد که بوجع ایچنده تنها
 طورم بر کوشده فخلقه شیدا
 نیم حدم دکدیر ابرام بنام
 نیم جن عاشق مشهور افاق
 بوکشنای دکدیر راه عشاق
مطلبک مصو لوزنه بلبلدن مایوس اولوب بنفشه بی التفاسل بر
 چوما یوس اولدیلر بلبلدن ازجا
 طغشده بر بر بله جمله اخبار
 بنفشه بواشی کورحت را و دیر
 بو مرضی حاله اولد وار مق سترادیر
 که بود ورا بشکله خادم و خاص
 بوجع ایچره بو نکد و راه اخلاص
 دیدیلر ای بنفشه عزم قارایت
 واروپ اول پیره بزدن عرض حال
 حضورنده اولور سک عرس شام
 ستکدر پیس بواشده عرض اقدام
 دهان اچوپ دیدی او جمع اخوان
 بلور سبز خانه خلوتده پیرات
 بولولدی مع الله دن غونه
 انکچوندره و شرلر بو کمنونه
 او بیت خانه نک مهمانیدر لر
 بولار اولد هاملک سلطانیدر لر
 بودم اغز برمله کرم بازار
 اولور کم بن اولام بواشده ازار
 دیوب کل اندیشده ایشکنه تودی شین
 اقتدی عین رنگین ایله باشین
 نیازله دیدی ای قطب الاقطاب
 قیونده منتظر در جمله احباب

لفاکله ایدر لر اوله لرشاد
 شیمکده بولار راه ارشاد
 صچاسک عالمه بوی مطرا
 شیمکله طوله هپ باغ و صحر
 سکا منبر اوله باغ ایچره کیشاخ
 لذتی علمنی او قویه اشیاخ
 ایشندی بو سوزی چون کان عرفا
 کرمون جوشه کلدی بحر احسان
 دیدی وحدتده کچه کامرانم
 تخر ذله بودم پیر حبسوانم
 که وحدت عالمنده عمر یک دم
 هزاران سال کتر ندن اقدام
 اولد طالبلرین شوقی لقاسی
 بنی جذب ایتدی اولدم مبتلا کی
 دمدیم منبره ایتدی صفودی
 بودم ارشاد ایچون ایتدی قعودی
 بوکشن جامعده جمله صوفی
 اولوب حاضر ایچره لرجام صافی
 بنفشه چون کتوردی انده مرده
 صفادن کلدیلر عربی و جده
بر سر کلک منبره شاخ صفود ایتدی کیدر
 چون ایتدی نصلیه بلبل سحرگاه
 جیقر کل منبره شاخه بسناگاه
 کور وپ رویت قنوی اولدی سبهو
 بونا سونه خجالت و بزدی لاغوت
 چو کل اجمادی اغزین نیجه ایام
 ول سو یلردی بونی شراغیام
 تنالرا و قودی بلبل فراوان
 استوب یادی صبا و شن اولدی خندا
 دهانک اچدی ایتدی سینه سیرت
 کیر وپ مبدات شوقه اولدی جلال
 معارف عزتدن اچدی باج
 او قور هر برور قلدن بر کتاب
 چو مجلس ایچره صاچدی عطرا تا
 عبیری کسه المازدی پپاز

طوبی بدت بوین انک مستک تانار ^{خونبار} قلان درویش کیر بر بوسنه
 دکان بیدی هب عطر سی عطار یا خرا ولد پلرا کا خرب دار
 خجالتون قمو ازهار خوش بوی بائین اشقه صالادی هجنان سو
 کی مسانه وحدتدن اورردم صولر بوزین او بارانی شبنم
 کی سولر حقایق دن همما کی اسماء بوزندن که همما
 کی تفسیر ایدردی گاه تاویل شو نیکم ویرمدی انوار تنزیل
 شود کلو کشف اسرار ابدی دوحا قویه اولدوانده حل اشکال
 فنا به اخر ابدی انده ارشاد دیرای ارباب جمعه کلشن اباد
 بوجمعین وارلی واریلن اذعان بوجمیت اولور نیزده پریشان
 مفرد بر خزان هر بهارین صوکی لیل اولیر در هر بهارین
 فروغ وار دیر او کونده طلوعک اوصولی وار دیر لایب فروغک
 چود و نیا فرع اخذیر بلازیب بوفری طاهر او مش اصلید بر غیب
 بوراق فری بایش اصله مدام اول سعادت ایچره صوفی مستدام اول
 خراستدن امین اول بوجهانک بلاستدن خلاص اول ابن وانک
سوال سائل بکل

چونشرا عشق کلانده نکافی قونک حل اولیدر مشکلات
 ولی بو بنده قلام انده نشنه نضر عله یا پیشدم کل پیشینه
 دیدم ای کلشن ایچره ایا و شهوار قولاق طوت بکالطف ایت مشکلم وار

بو بوی دریل فری قندک الدک یا بوزنک غریب قندک الدک
 نه کانک عطر ایدر ایت بیان ایت بکالیدر او کافی خوش بیان ایت
 دیدی کانک صورا کین خاشنه وارکل بکالین کلپویدر اکا صور کل
 تنزل ایلپو پ پس شاحه فی الحال دیدم او کل بدای ایلله افضال
 کله سندن ایر شمش بوی جان بخش بو علیل چون سکا کلادی سور پر خوش
 یورد اتمه قاپوندن عیان ایت بکا اول بوی بخفیدن بیان ایت
 دیدی اوز که دن الدم بنده افی صورار کین وارا کا صور سنده افی
 ورپ اوز که دن افی سائل اولدم کدایم هر قویه حائل اولدم
 نضر عله دیدم ای مرد معفی مرادم وار فتنکه ویرکل افی
 کله بو بوندی ایتشدم سوالی سکا کوندر دیر بوحسب حالی
 سنک میدیراتی سن قندک الدک او بوی جان فراتی قندک الدک
 دیدی بن قند و قنده بو حالت بنی قوی بنده یوقدور بو کرامت
 ولی کو کون کلپویدر بکا اول بوی بکالین کلپویدر بو کوزل خوف
 افی سن اکا مور کیم اصل اشیا اودر مقصودن اندن قبل تماشا
 تنزل ایلپو پ پس کوکو واردم بوزم خاکنه سوردم شیخه واردم
 دیدم او جمله نک اصل اصولی قپو که کلادی بو عید فضولی
 قاپکله حاجتم وارا بتمه مردود کرم کاشن اتمه افی مسدود
 که هر بر قاپوده ایتدم نرانه نمودرد ایتدیلرد و شدیم فسانه

شکارم این یون بوبایله کلام
 بنی صامله کرمدن اوز که یایسه
 دیدی ای مدتی ای بولده عیان
 چکرا کحق بوبولده کی خطا دیر
 جهان و جان اکلمز بولده هیهات
 بوبولده دبدر اول اوله سائل
 مرادیک بولمیدن بوبولده مردان
 بوری وار خا که صور اول بوی محبوس
 چوکوچدم اول فنادن خاک واردم
 بوزم خاک اورپ ایتم نیازی
 عطاء حق سنسین مظهر و خا
 قابو کده حاجتم وار خوش واقیل
 کله بویندن امشدم سئوالی
 کرمدن سوبله اول بودن نشانه
 دیدی ای طالب بوی حقیقت
 سکا بنردرک بوبولده اوله سین
 بکا باران دن ایردی اول سعادت
 کچوب اندن بوزم بارانه طوندیم

نقرخله دیدم ای اب نسیان
 کلن بوبینی سندن کلام دیرلر
 بواشته طور وین کلام قیوکه
 بکا اول بوی لاهوتدن نشانه
 دیدی ای طالب مسکین پرازار
 بوبولده زحمت اولمنجه نیاره
 بکا بومطلبیک ایردی هوادن
 بکا اندن کلیویدر اول امانت
 چوما بوس اولدم اندن حلت ایشدا
 ایر بشوب مرجبا ایتم سخابه
 دیدم ای بوهو امشدن خبردار
 سکا کونردیلر عرفتمده ورسم
 سکا قمندن ایرشدی بوی جانان
 بنی الدن اله اواره اتمه
 دیدی ای طالب اسرار لاهوت
 بونک سرمایه سی اواره لکدر
 بونک انجای حیرانلقدیر انجوق
 بوبویک بندخی اواره سیم

وای
 سئوالم قیوکه ایله احسان
 او حالات کوله اول ویردی دیرلر
 صورارین ای سندن حفر نو که
 خبر سوبله شها اتمه بهانه
 طلبده صادق ایسک اولمه ازار
 ایر شمن لر بوری اولمه فکاره
 ایریدر اکا وار قامله صفادت
 اکا صور اول بلور اندن ذرا بیت
 بومنز لدن اخره حجت ایتم
 سئوالم عرض قیلدم اول جنابه
 قیوکه کلامی بودم طالب زار
 سنی بلور دیدیلر کله صورسم
 بکا کانک خبر ویر ایله احسان
 شفا بیت دردیجه بیچاره اتمه
 بومپندده صور ملز رسم ناسوت
 بودردین چارسی بیچاره لکدر
 بونک معمور ویرانلقدیر انجوق
 بودردین بندخی بیچاره سیم

سکا بلد یردو فرقت قدر وصلی نماشا ایلدیک هب فرع واصلی
 طبایع زینتندن اولدوک اکاه بو بولده کی کوه اولدوک کی کاه
 کی نام بولوب اولدوک ترفی جوامدله کی ایندک تالی
 کوا اب ایله اولدوک شویکیتال کوی بادیلله هر بر صوبه متال
 الوپ هر بر یسندن بر کیمالی کیرو کلاک طیبوب پس حبالی
 بزم چون دی بودوری بله اغیار حقیقته مدار کوی دربار
 بو عجز اولدی سکا تربیت خاص ابراقی غلک بولندو ره اخلاص
 دیمه بو عجز الام جفا دیر سکا معنی یوزوندن بو وفادیر
 جوا استعداد ایله کلیدین فیویه حقیقت کوزله حاضر اول طیبویه
 حقایق معد نیدر وجه مطلق بواشیاده کورونک اولدور الحق
 بنوقلدو بوزنک بویه مظهر شویدیرانک بوشان انور
 بنوقیوب شوق کوزله صوفی مظاعردن ایجه سین جام صافی
 جو غمت ایردی قالدیر دم نقای کوزوم اچلدو رفع ایتدم عجاب
 حقیقت بویک الذی جان دماغی ایشدو سرو حدت قلاغی
 وجودم شهرینک فتح اولدوباب کورورم بنده اول عالی جناب
 ول مکر جمال اولش اوظاهر اکامرات ایش جملة مظاهر
 صدم مرات عین اولدو شهودم او عینه دویمدی عین وجودم
 ایله کل اولوب خاری برافدم قوسین انش وحدته یافدم

جو بولدم ابتدای انتحاف اکامرات ایتدم ماسوای
 خیر طوبد کوی صوفی طالب نذر بو اورنده اعلی المطالب
 سلوک امر فایتدم سکا تعلیم حقایقندن برزارشادو تفهیم
 مریدک شیخک ادا بندن املا ایدوب اندن برزجک قیلدم انشا
 بهانه ایلدم ازهار و وردی بیان ایتدم سکا احوال دردی
 کر کردو طوب سین بوندن رموزی فزه سین غار قلبکیت کنوزی
 اوله ایشبو کتایم سکا کلشن صفاسی بهار فحوا سی روشن
 بهارینه خزان ابرمز مؤید صفا برمنده اول بونده خلد
 ول بودور و صیت سکا ای یار فچن دیرسن بو کلشن ایچره ازهار
 اونمه شمس خیر ایله بادایت او قوبر فاحه جانی شادایت
 بغشلا یوب اکا ایده سین احس برینه بیتک ویره اول رب حنات
 دبلد کی دیم تاریخ ایله اد دبلدی هانف د بلمده کلشن آباد
 حساب ایدوب بو ثانی مصرعی طوفوزک طایح ایدوب بولانده عینی

عبد الکتاب
 م

این کتاب
 در سال ۱۲۸۰
 در شهر تبریز
 در روز ۱۰
 در ماه ۱۰
 در سال ۱۲۸۰
 در شهر تبریز
 در روز ۱۰
 در ماه ۱۰
 در سال ۱۲۸۰

چون شسته تو بر زلف سپهر کار و بخت
ای یوسف کجاست پیشدانه لردن
ورودک آیین طهر غنم نافه چینی
غنجیل قتی صقلی و ایلک ای باد
ال و برشکن و صتی فوت اند جانانی

بنجون بگزند که ای صوفی جانی
کوزک آج یارب صوفی صفای خاطر
غم جسر اند شوبه ضعیف اولد مکر برده
اولدن کم چرخ چونک بلا باراکا منده
محببت شمع بریر اوکلده یغموسانی
نجاتی راستی بوم خیال انکیر در طبعک

الدره مشلدر بویکه میلانی تو بخت
کم دشمن خون فونی قن قن بویچه
ای با صبا و اریوری خبر ایلد تو بخت
کوز بایشی طر جلدی ندر حکم ای تو بخت
اغزی جسرین ایدم انکیر صوفی بخت
ال ای ابر اول سرور و ایلد بویچه

یتا جی بر کمر من بیکسین او کج جانانه
کشدن بیکه آچله کلا و لور و وزن
چقروم کوزک یا ششم کمنده و افغانه
صتر و صلی بجوانه الور و در درما
اشقله کی عاشقله باس صدفی کرمی
انکچون سوز کرک ایم او شیر و مندا

کومل نمک کیم تنگ کلده انجمن ایلم
قرب الدن کلده دهر سپان ایلم

کوز لک قنص صوفی صوفی ایلم
ولی ملین ایلم صوفی ایلم

کوز لک قنص صوفی صوفی ایلم
ولی ملین ایلم صوفی ایلم

کوز لک قنص صوفی صوفی ایلم
ولی ملین ایلم صوفی ایلم

کوز لک قنص صوفی صوفی ایلم
ولی ملین ایلم صوفی ایلم

چون شسته تو بر زلف سپهر کار و بخت
ای یوسف کجاست پیشدانه لردن

ورودک آیین طهر غنم نافه چینی
غنجیل قتی صقلی و ایلک ای باد

ال و برشکن و صتی فوت اند جانانی
بنجون بگزند که ای صوفی جانی

کوزک آج یارب صوفی صفای خاطر
غم جسر اند شوبه ضعیف اولد مکر برده

اولدن کم چرخ چونک بلا باراکا منده
محببت شمع بریر اوکلده یغموسانی

کچ باوم کوشش و شسته قاندر

کچ باوم کوشش و شسته قاندر

شاه کل سال حسن و حسن

تا زهر خورب می بارد هر که بر کز بر بوی جان طوطی
تا زهر خورب می بارد هر که بر کز بر بوی جان طوطی
تا زهر خورب می بارد هر که بر کز بر بوی جان طوطی

کس را ز غم که در تنی می کشد
دل جان صفتی که در تنی می کشد
دل جان صفتی که در تنی می کشد

خواب دیده بود بر پیشانی
خواب دیده بود بر پیشانی
خواب دیده بود بر پیشانی

تا زهر خورب می بارد هر که بر کز بر بوی جان طوطی
تا زهر خورب می بارد هر که بر کز بر بوی جان طوطی
تا زهر خورب می بارد هر که بر کز بر بوی جان طوطی

تا زهر خورب می بارد هر که بر کز بر بوی جان طوطی
تا زهر خورب می بارد هر که بر کز بر بوی جان طوطی
تا زهر خورب می بارد هر که بر کز بر بوی جان طوطی

تا زهر خورب می بارد هر که بر کز بر بوی جان طوطی
تا زهر خورب می بارد هر که بر کز بر بوی جان طوطی
تا زهر خورب می بارد هر که بر کز بر بوی جان طوطی

دست خال کجایم غمناک زار و لا
مصلحت مکتب خاندان زار و لا
می نهد لکارت افق نه چار و لا
صافه بو خاندان کو نوبت و لا
خلق کلمه کو نوبت و لا
سپاس من انصاف و لا
زین کلمه کو نوبت و لا
کونان کلمه کو نوبت و لا

بکده اول کو نوبت و لا
جامه سبک و لا
دانه خال و لا
صدرا شمع و لا
سنگ و لا
جمله آخر و لا
سختی و لا
آه و لا

کلمه الک و لا
قول و لا
سند و لا
مای و لا
آشنا و لا
با و لا
نمود و لا
آه و لا

زلفی و لا
طغی و لا
شمار و لا
کوردی و لا
خجسته و لا
المدی و لا
خجسته و لا
نقش و لا

غم و لا
کند و لا
وزن و لا
کوردی و لا
کوردی و لا
کوردی و لا
کوردی و لا
کوردی و لا

عاشق و لا
بیل و لا
اشد و لا
سخت و لا
کوردی و لا
کوردی و لا
کوردی و لا
کوردی و لا

